

VOTA OXONIENSIA
Pro Serenissimis
GUILHELMO Rege
E T
MARIA Regina
M. Britanniae &c. Nuncupata.

Quibus accefferunt Panegyrica Oratio & Carmina Gratulatoria,
Comitiis in *Theatro Sheldoniano* habitis, ipso *Inaugurationis*
die xi. *April.* MDCLXXXIX.

O X O N I I
E THEATRO SHELDONIANO. *An. Dom.* CIOICLXXXIX.

THE UNIVERSITY OF
CHICAGO
LIBRARY

ABA

THE UNIVERSITY OF
CHICAGO
LIBRARY
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100

Ad Regem & Reginam.

Qui Saxonidum Mavortia corda reducis,
Et fido Auriacos pectore reddis Avos,
Tuque, Maria, Tui decus & spes altera regni,
Quæ par imperium cum Jove Juno tenes;
Sumite, quas vobis nectit Rhedycina corollas,
Pieriusque inter tempora serpat honos.
Votivam exsolvit Vobis servata tabellam,
Præsentisque colit naufraga Musa Deos.
Redditur, & pulso cedit sua Mantua Vati;
O si par caneret rura recepta Maro!
Tu das nutantem firmari Delon, Apollo,
Et Tu Cecropios stare, Minerva, Lares.
Te, Dea, Te Cererem agnoscunt florentia Tempe;
Te, Deus, incolumes Pana fatentur oves.
Nulla intermissæ patimur dispendia lucis,
Dum Phœbo sociam Cynthia jungit opem.
Seu bellis opus est, & fræna recuset Ierne,
Non leve Nassaidæ dextera fulmen habet;

Seu

Seu Pax formosæ permittat sceptrâ Mariæ,
Non aliam sceptris malit Elisa manum.
Pergite felices, Vobis tutantibus aras,
Sinceram temerent nulla venena fidem.
Isiacas nunquam Tiberinus adulteret undas,
Nec multum insinuet pigra Geneva lacum.
Sic Tua, Magne Pater, Gradivus cœpta secundet,
Et gemat imposito Gallus Iberque iugo.
Sic multum Tibi, Diva Parens, Venus addat Julum,
Nec Britonum sterilis vota recuset Hymen.
Magna precor; sed Queis fervata altaria debet,
Quod nimium tribuat, non habet arca Jovis.

GILB. IRONSIDE

Vice-Cancel. Academiæ Oxon.

Et Reginae MARIÆ.

DUra dum sævus premit obsidione Quirites,
Porsena, perniciem patria, tristesque ruinas
Avertit flammis injecta Scævola dextra.
Præcipitem in terræ Vastum se mittit hiatum
Curtius, ut foedæ sistat contagia pestis.
Ultro pro Patria subiens hostilia Castra
Mortem adit intrepide Codrus. Tirynthius heros
Monstra necat, Romæque duces victricibus armis
Intactas subigunt gentes, urbesque superbas
Terrarum Domini. Tantis illustra factis
Nomina Vivaci memorant, memorique tabella
Historici Vatumque Chorus, cui grandia fari
Musa dedit, tantæ laudes virtutis ad astra
Pegasiis desert alis. Quæ, qualia, quanta,
Non monumenta tibi ponet, non exigat aras
O Rex, grata suis Gens nunc rediviva periclis,
Quam tandem audisti clamantem, & multa querentem?
Te Duce, perrumpit florentes ære phalanges
Læta Cohors, Populosque facit parere volentes,
Securumque vetat belli trepidare Tumultus,
Artificesque procul Scelerum in deserta refellit.
Felicem O Populum Litui clangore vocantem
Qui sequitur, fretusque tui, duce lumine, Vultus.
Magnanimis tu Major Avis, hi Marte feroci
Concutiunt gentes ; at tu sine Sanguine Victor.

*Edy. Warwic. & Holl.
Comes. & Coll. Exon.*

JAM demum votis fruimur, soliumque beatum
Murice consorti sexus utriusque refulget.
Sexus uterque, Heros, nec non & Regia conjux
Vendicat hoc sibi jure decus, natalibus illa
Innumeraque simul virtute, nec antea qualis
Reginas usquam, nec quæ decoravit Elizam
Plurquam foemineis moderatam sceptris lacertis.
Tempora sed tanti Regis, qui bella ministrat
Imperiumque Deum, sua cui violata repandit
Vulnera Relligio, victriciaque impetrat arma ;
Justitiæ qui munit iter, gladioque minaci

A

Protegit

Inauguratio Regis GULIELMI

Protegit incolumem trepidante tyrannide mundum,
Quæ sat digna, sat ampla potest ornare corona?
Omne quod immensum, nostræ victoria genti
Vestra tulit (vestræ quamvis submissio mentis
Victoris jubeat nimis acre filescere nomen.)
Et crebro, pariter memorique agnoscimus ore;
Atque rates omnes, armamentaria, & arces,
Et per te fausti sacrata insignia regni,
Præmia gestorum, tibi se lætissima tradunt.
Sed quæ tam latis extenditur undique ramis,
Et tam fusa patet, condones (Maxime Princeps)
Si non admenfas admittat laurea grates-
Anglia, te sceptrum non dedignante, superbit,
Atque optat majora tuæ quæ munera dextræ
Offerat, innumeris non tantum erepta periclis,
Sed vestris etiam nunc illustranda trophæis.
Segnis, inersque diu, nunc lætas arrigit aures,
Exultatque audire tubas, lituique sonoros
Haurit ovans strepitus; tua castra ubicunque per orbem
Gloria ducet iter, studio inflammata sequendi:
Sive Ludoviceos primum dirumpere fasces
Lictoresque ferire necis, quibus iste Tyrannus
Stipatus, sacras sic debacchatur in aras:
Sive Hyberniacas mavis penetrare paludes,
Lustraque monstrorum eluere, inferiasque scelesti
Martyribus mactare gregem: vestrum ocyus enses
Poscit uterque labor, nec victima gratior unquam
Offertur superis, quam cum prostrata gemiscit
Sævitia, infani furiata libidine zeli.
Hoc docet Heroas bellum; hoc exercita Marte
Virtus vestra statim delebit funditus antra,
Deposuit late foetus ubi fertilis Hydra.
Divinum aggrediare opus, & veneratio vestri
Nominis, Angliacis quæ plurima regnat in oris,
Densabit subitas numerofo milite turmas,
Atque addet partis majora Trophæa triumphis.

J. Hough S. T. P. Col. Magd. Præf.

Et Reginae MARIAE.

Ad Regem.

O Magna Auriacum foboles ! O stemmate longo
Heroum demisse Heros ! Quo sospite manes
Nassavii exultant ; Fredericique umbra superbit,
Magnanimi recolens famamque & fata nepotis:
En Tibi captivam prisca gens aspera Bruti
Submittit cervicem ultro ; Tibi bella minanti
Obvia in amplexus ruit ; & Mavortis aviti
Oblita, infuetam manibus præterdit olivam.

Quos non terribilis Cimber, tristefve videri
Pictones, aut torvi fregit vis dura Canuti:
Quos non Roma potens bello, Celtæve Latinis
Agminibus misti ; gelido neque victor ab Istro,
Edomuit pugnando ; deditque in vincula Cæsar :
Hi non indecores ferro, neque cedere castris
Affueti quondam, Tua sponte in fræna reclines
Subjiciunt humeros ; victriciaque arma secuti
Optato cedunt nodo , manicisque fruuntur.

Aspice, ut unanimis Procerum, populique Senatus
Sceptra Tibi parat, & solito movet ordine palmam,
Et merito capiti exortes decernit honores !
Nam neque Te regni summa ad fastigia vexit
Lucinæ favor, & nascendi inglorius ordo :
Vivida sed bello virtus, tutataque ferro
Libertas, justique amor, & reverentia Divum,
Intemerata fides, & non revocabile verbum.

Hac olim Argolicum Theseus, hac arte Quirinus
Romanum imperium fixit : Cyrusque subactis
Major avo, ambigui Martis durique laboris
Mercedem, Persas, populosque recepit Eoos.

Te Duce , Gradivum poscunt desueta triumphis
Agmina, & in patrias sperant assurgere lauros :
Te Duce, victrices aquilas trans ostia Rheni,
Trans Ligerim ostentant Britones ; avibusque secundis
Avulsos Morinos, & Neuftrica regna reposcunt :
Semineces video Celtas, genibusque minorem
Borbonium sævire minus, promittere iniqui
Exilii finem, pulsosque requirere cives :
Necquicquam : Domino Rhodanus meliore superbit,
Et fractos tibi volvit Arar, Tibi Sequana fluctus.

Inauguratio Regis GULIELMI

Auspice Te, canum Mater cultuque decorum
Efferet os tenebris, puroque incedet amictu
Relligio ; & vanas, in Te inclinata, retundet
Irasque, infidiasque, & ovantem sanguine Romam.

Vos, fidi Manes, nati melioribus annis,
Vos Baliolæis bustum miserabile flammis
Experti quondam ; Latimeri simplicis umbra,
Ridlæique anima, & Cranmeri dia fenectus ;
Nunc o! nunc hilares defensis funere vestro
Arridete aris ; hasque olim sanguine fœdas
Lustrari gaudete arces ; hac fede cucullos,
Funigerumque greges, & adorea numina pelli ;
Inferiæ hæ vobis, hæc grata piacula Sunt.

Ecce suos repetit, pulso bubone, Penates
Cecropiasque domos, dilectaue mœnia Pallas.

Qualis ubi media volucris Jovis ales in Æthra
Sanguineas agitavit aves, milvumque rapacem ;
Impavidæ redeunt in patria rura volucres,
Tuta colit fylvas Philomela, & littora Cycnus.

Quin Tu, sancta Ædes, quæ multos ubere partu
Fudisti heroas : Quæ nunc (sic fata revolvit
Nassæides) Dominum tanto es fortita minorem,
Quanto alias inter fulges Regina Sorores :
Tu quoque non levibus nuper jactata procellis,
Tu cladis pars magna ; alios meliore metallo
Fidas ire dies ; alium tibi surgere credas
Wolfæum ; Auriaci Te spera in nomen ituram,
Henricique Tui majorem agnosce Nepotem.

Henricus Aldrich S. T. P.

Ecclesiæ Christi Decanus.

Et Reginae MARIAE.

QUO rursum Nos Diva rapis! post Funera Regum,
Et male fucati dubiam Trieterida Regni,
Ancipites partus, & Rasi Verticis Astus,
(Apprime doctos os sublevisse Popello)
Post Fraudesque Dolosque & mille Piacula Gentis,
Quid fessos rerum trahis in nova praelia vates?
Ergo age! tenta aliquid dignum Meliore Cothurno,
Et quod in AURIACIS possis ululare Triumphis:
Sic Tu quæ dederas Sontes in Crimina vires,
Veridica tandem lustrans præcordia Flamma,
Placabis Superos, Animamque in Carmine pones.
At prius in toto, quid spargitur Orbe, videndum est.

Directas Acies & opertos Milite Campos,
Et crudescentem, non uno Vulnere, Martem
Quique per Europam late desæviit Hostem,
Nec Romæ tantum LUDOVICUM dira minantem
Dicere fert Animus; Sed quæ par musa labori
Quidve feram vasto tenuis Promissor hiatu?

Vos æterni Ignes & Ponto nescia mergi
Sidera, quæ regitis populos, quos despicit Arctos,
Audite hæc, meritaque malis avertite pœnas.
Nam quare in Nostras Regiones funditis Iras?
Qua face candescat Cælum, Quod (dicite) Monstrum
Frendeat, aut Rabiem Barbatum despuat Astrum?
Atque Europæis cur non licet esse beatis,
Cætera cum Terræ Confinia læta quiescant?

Nam parte ex Asiæ, atque Eöo cardine mundi
Mitia sepositis mitescunt sæcula Rixis.
Non ibi Turca ferox, nec Medus Acinace stricto
In furias cædesque ruit, non Accola Gangis,
Sed Nudi Garamantes arant, & sole perusti
Mollia securi depectunt vellera Seres.

Sinica Tartaricis coalescunt agmina Turmis.
Nec Pacem, quamvis Pontem, indignatur Araxes.

Ipsa etiam infans nunc abstinet Africa pugnis,
Africa foeta Armis, Peste, & Serpentibus atris,
Et deserta fiti, nondum fitit illa Cruorem.

Labitur innocuo jam Lenis Bagraða fluctu;
Nec Guineæ auriferas in sanguine merlat arenas.

Monomotapa suis gaudet se claudere Castris:

Mollis Abyssinas mulcet Concordia gentes.

Ipsæ etiam truculentus Arabs, Nomadumque Catervæ

Inauguratio Regis GULIELMI

Affuetæ prædæ vacuas solvere pharetras,
Cum sese & toto coeunt in Foedera mundo.

At Pars Quarta Orbis, Celataque littora quondam,
(Littora felici quondam lustrata Columbo)
Concordes animas alit atque Quiete fruentes.
In mare, qua spirat Boreas, prælargæ volutat
Fluctus Plata suos, Ipsum mare forte putares,
Si Pacem spectes poteris dixisse Paludem.
Aft ubi Declivem vastum mare vergit ad Austrum,
Oceanus placide geminos interluit Indos
Hospita Pacificos volvens ad littora fluctus.
Dives inexhaustis Indormit America Gazis.
Nec Tuba terribili sonitu Vespuccia Regna
Territat, & quamvis mortalia pectora turbet
Auri sacra fames, acuatque in viscera ferrum,
Nulla Potosinos divexant Jurgia Colles.

At Nos, qneis melior Doctrina, Effataque Legum
Sancta coquunt animos, & pectora conscia veri,
Prælia miscemus, turisq; immanibus acti
Fraxineas quatinus præacutæ Cuspидis Hastas,
Trudentes miseros in dira pericula Cives.

Impiger extremum certat LEOPOLDUS ad Istrum,
Odryfias fundens acies, Victorque revertens
Jam tandem ad Rhenum violentos summovet Hostes.
Eubœam Venetus quatit & Pelopeia regna:
Vistula Sarmaticis calefit pulsata manipulis.
Australes tendit Suecus Bellator ad oras.
Hispanus Scaldim Mosamque redintegrat Armis.
Ad Vahalim Batavus concurrit, Danus ad Albim.
Burgundi Helvetique fremunt, Ararimque laceffunt.

Dic age cui Turbæ tot, cui Certamina tanta
Et quibus Europæ debentur funera causis.

In promptu causa est, Alieni dira cupido.
Infidiaturus cunctis movet omnia Gallus.
Cuncta Rapi dum cuncta Trahit, cunctisque timetur
Cuncta putans superare vel Ense, vel Arte, vel Ære.

Sed nunc Finis erit, nam jam Guildhelmus in Hostem
Obvius ire parat, Victumque ulciscitur Orbem.
At quæ Bella parat, quæ Terra Bella Marique!
Imprimis Rex ipse, Antiquo è stemmate Regum,
Induperator erat, strinxitque in prælia ferrum,
Cum vix vernarent prima lanugine malæ,

Et

Et Reginae MARIAE.

Et Pubescentes excepit Marspiter Annos.
Qui Boddegraviis bello tremefecit arenas,
Et Tirocinium Gallorum in cæde locavit
Nunc iterum quærit, quos Infans vicerat, Angues.
Omnia rite notat solers, meditataque tentat
Prælia, & in justum sua spicula præparat hostem.
Disponens vero simulatas ordine Pugnas.

Hic passim aspicias Britonum Vexilla Leonum,
Tympana, Bombardasque, Tubasque, Globosque, Facesque,
Ductores Cocco rutilos, Auroque Decoros,
Qui veteres valido renovant Tirone Cohortes.

Jam primas adverte acies, Equitumque catervas,
Cristatas rigidis horrentes ensibus alas,
Armis conspicuas, & lætæ flore Juventæ.
Tum Pedites juncto stipatos agmine, Robur
Gentis habes; stat ferri acies mucrone corusco
Stricta, parata neci, facilesque in vulnera dextræ.
Agglomerant Alacres sese subitque Volones.
Et deinceps multa gaudentes cæde Dracones;
Centauros hos esse putes, Martemque Bimembrem
Exercent, in Equis pugnant Pedibusque vicissim.
Quis mortem fugiat Telo, Monstroque prementem!

Nec Vos celabo dira atque incognita priscis
Militia, Extremos servataque pestis in annos:
Ecce Granadomachi (Gens est asperrima Bello)
Hi non decernunt Clava, fudibusve præustis,
Aclidibusve petunt densas turbare phalangas,
Aut Gladiis hastisve ruunt. Gortynis arundo
Temnitur; hi spernunt & inania vulnera rident,
Æmoniosque arcus ausis Puerilibus aptos;
Stuppea nec torquent Balearis verbera Fundæ.
Sed magnum stridens contorta Phalarica flagrat
Fulminis acta modo, quam non Argenteus Umbo
Nec duplici squama splendens lorica, nec ipsæ
Urbes sustineant, aut quassis Oppida muris.
Horum præ Tonitru sunt Fulmina Bruta Deorum.
Hi Bombomachidæ Superis metuuntur & Imis.
Et merito; neque enim vibrant Mortalia Tela,
Vesuvio pugnant Ætnaque aut sævius illis.

Talibus Auxiliis Animisque Ingentibus, Heros
I: contra, secumque Deos in prælia ducit:
Perge ergo Auspiciis felicibus, Inclyte; Perge

Inauguratio Regis GULIELMI

Cogere Liligerum male parta refundere Regem,
"Et sperare Deos memores fandi atque nefandi.
Perge Animos mulcere feros, Victorque Volentes
Per populos dare jura prius defueta; Tuisque
Interfis lætus. Batavum comitantibus Armis
Anglica se quantis attollet Gloria rebus!
Quæque avulsa imis nutaverat Infula fibris
Subfidet placide Gemino sub fydere fixa.

Nec Nobis solum sed eris præsentius Orbi
Attonito numen; nam post Pythona subactum
Verus eris Mundo, non qui se finxit, Apollo.

Hen. Beeston,

Nov. Coll. Cust.

GLoria summa Patris fuerat defendere Belgas,
Et propria Hispanos sternere posse manu.
Fortis avi Italicam divulsit dextera mitram;
Et libertatem juraque prisca dedit.
Sufficiatne, æquum est, tanto Gens una Nepoti,
Cujus opem triplex vendicat Imperium?
Protegit ille gregem, assuetos fugat ille cruori,
Cum fitiat Romæ sævus ovile lupus.
Debita sunt partim miracula tanta Mariæ
Prostrarunt hostes, illius arma, preces.
Effuso multi meruerunt sanguine regnum:
Mitior ad folium est semita pace tibi:
Grandior exanguis palma est; si Marte tulisses;
Tum graviora forent vulnera, fama minor.

Hugo Piper

Arm. è Coll. Wadh.

Comm. superioris Ordinis.

Et Regina MARIÆ.

ECquis Praxiteli faber æmulus, ecquis Apelli,
Heroum vivos norit depingere vultus,
Aut Parios simili lapides animare figura?

Arte opus est, dextraque habili; sive æquoris æstus
Oppositasque acies, bellicque expandere scenam;
Seu longam augustæ seriem deducere pompæ:

Primum in commota vaga classis fluctuet unda,
Commota primum: mox temperet æquora Tethys,
Et Triton dubias levet æqua cuspide naves.

Stet juxta imbellis sine parma, & cuspide miles,
Perfida quem nudo traduxit Hibernia talo:
Qui sibi pollicitus cædes, & inertia bella,
Commisissasque impune acies, simulataque castra,
Arma tremet, patriasque fugit miser exul in oras.

Non procul hinc, pinguis longe trans æquora Flamen,
Qui multum Veneri, multumque litavit Jaccho;
Nunc calices paterasque ferens, madidosque penates,
Maturum urget iter, non ipso abdomine tardus.

Quum bene succedent pictæ justo ordine turmæ?
Æratæ Belgarum acies; agmenque decorum
Nassavides in bella vocans, Ipse agminis instar.

At ne Carolidæ interea temererur imago;
Dedecore sive manus fundat lasciva colores:
Sed sceptri, generisque memor, tege nube Jacobum
Defensum tenebris, & dono noctis opacæ.

Hæc ubi reddideris, (si pars extrema tabellæ
Si qua forte vacet) læta dominetur in urbe
Effrænīs de plebe cohors; & vindice flamma
Ceræque, truncique; & dædala numina flagrent.

Mox, ubi se dubio credit Maria profundo:
Pinum glauca cohors; pinum omnes undique nymphæ
Cœruleis cingunt gyris; hinc vela Lycoris,
Hic regat antennas Melite; nec carbasa Doris
Negligat; & placidi vix sulcent lintea venti.

Hic singas duplicem gemmis, auroque coronam,
Fatiferumque ense; & rorantem sanguine nullo
Curtanam; & Paphiis surgentia sceptrā columbis:
Sacra Anglis dona, & veterum gestamina regum.

Quis nunc augusti speret cœlare decoros
Wilhelmi vultus; Tyriam quis æmurice pallam
Pinxerit? Assyriove croco simulaverit aurum?

Inauguratio Regis GULIELMI

Cum sacro fultus folio, regale potenti
Gestat ebur dextra; & populis dat jura Britannis;
Submissumque regit, Gallo frendente, Senatum.
Hinc ubi Sarrano Maria & effulget in ostro,
Sidereosque oculi, frontisque expandit honores:
Quæ reddet pictura Deam? quæ purpura frontem,
Aut collum signabit ebur? quæ gemma reponet
Fulgentes radios, & vivos luminis ignes:
Hic, impar operi, Pictor, trepidare dolebis
Artificem dextram, & vanos languere colores:
Hic uti, cum Cous Venerem tentarit Apelles
Tentarit frustra; nec adhuc Suprema Tabellam
Linea signarit, nec Sacra absolverit ora:
Damnabis calamos, victamque fateberis artem.

Christophorus Hales Baronettus
ex Æde Christi.

ADsit qui fessos ad portum dirigit Anglos,
Qui nimbis merfas multis lacerasque procellis
Res condit Britonum. -----
Talibus hæcne fatis meritis parva insula Regem
Compensat, toti leges qui imponeret orbi?
Sed quondam fuerat, divo devota potenti
Insula quæque suo, statuens pro præfide numen,
Creta Jovem, hæc primo gaudebat numine Terra;
Et delubra Sami posuit Saturnia Juno;
Sed mage divinos (Gulielme) Britannia vultus
Dum sentit vestros; tua dum pulcherrima conjux
Atque eadem Regina suos dum dirigit Anglos
Insula nostra Samum superabit & Anglia Creten.

Jacobus Worfeley Equ.
Aurati Fil. Nat. Max. Soc. Com.
Novi. Coll.

Et Reginae MARIAE.

Post Boreæ Flatus, Hyemesque, hybernaque bella,
Mitis ubi nullas habuit victoria pugnas,
Ver certa cum pace redux duo regna secundat,
Et nostra cum gente simul natura novatur.
Fati opus esse scias, subito pede vertitur ingens
Machina, miranti facies subit altera regno,
Fortunæ absque omni strepitu convolvitur orbis,
Ut cum nocte dies verso mutatur Olympo.
Cumque ortum occasumque omnem fera prælia versant,
Atque Asia Europæ est trepido collisa duello
Gens immota sumus, tantoque in turbine rerum,
Pax Anglos secura beat, subducit & orbi,
Dixeris & mundo divisos pace Britannos.
Pignus habet firmæ Regio tranquilla salutis
A Superis, requiemque dabunt, Qui bella fugarunt.
Hinc atque hinc geminis stas alte innixa columnis,
Fræna simul fortis sexus, mitisque capeffit,
Provisumque domi paci est extrinsecus armis.

Hos igitur ritus merito pars lætior anni
Prima videt, totumque hoc omine currat & ævum.
Sol magis ut videat crescenti hos lumine ludos,
Jam medium versus tendit magis altus Olympum,
Solis & ad radios florum sese Iride pingens
Terra parens tantæ favet ipsa & lucis honori,
Et turgente finu varios enixa Colores,
Visa est gemmantes offerre vel ipsa coronas,
Atque istam sperasse diem, tantique triumphi
Conscia purpureos ultro summittere flores,
Et regale decus coccumque ostrumque parasse.

O sælix, semperque Anglis celebrabere mensis,
Qui mare navigiis aperisque, & Floribus agros,
Non nobis flores, florentia sæcula reddis.
Quique soles placidas cœlum mulcere per auras,
Aeris & nobis affers, pacisque serenum.
Mense olim hoc, siquid veri cecinere Poetæ,
Emersit Natura Chao, pugnantiaque inter
Sese Elementa, ligans æterna pace, diremit.
Nec te conflictus hic composuisse minores
Fama refert, nostris ô Princeps reddite terris,
Hoc ortus populo, populo huic tutamina præstas.
Excusso ingenti nam tempestate Magistro,

Inauguratio Regis GULIELMI

Ipse gubernaculum capis impiger, & premis undas,
Temonique vago, nautis instantibus, instas
Instar at Æneæ Tu terris multa, marique
Pertuleras, jactate nimis, pia sacra priusquam
Huc poteras tandem retulisse, tuosque Penates.
Primo etenim tantis irascitur Æolus ausis,
Obvius & totis tibi sese objecit ab antris,
Sed Fato, tandem victus, non obstitit ultra,
Fortunæque tuæ, moxque omnibus aufugit undis
Ipsa suam tibi quod præbent primum æquora pacem
Ingens omen erat, quod mox & terra secuta est,
Postque maris victas hyemes cecidere procellæ
Terrestres, Pax inde venit super aurea Cœlo
Et lata terras Pelagumque amplectitur ala

At Tu Quæ tanto bis jam sociata marito es
O mentis Regina prius, liberrima colla
Quam Batavi cupiere suam, vittaque redemptam
Regali secum semper voluere morari;
Cui Venus affudit nascenti conscia formam,
Gratia cui triplex mores, Musæque loquelam
Nostro siqua sedet vel adhuc nubecula cœlo,
Nec dum certa fides rediit mansura serenis,
Omnem Tu pelles conjuncto lumine noctem.
Plurque oculis vinces, ductor quam maximus armis.
Sic quoties rapidis notus acer inhorruit alis,
Et Ratis Jonio longe deprensa profundo est,
Unum ex Ledæis si forte effulserit astrum,
Non propere cessere hyemes, nimbique, notusque;
Crebrescunt auræ, furit Unda, ratisque fatiscit.
Sed geminus si Castor adest, tum murmura venti
Ponunt, & lassæ subsidit arena procella.

Guil. Levinz,

Coll. D. Johan. Bapt. Præses

& Græcæ Ling. Prof. Regius.

Et Reginae MARIAE.

Ad Regem.

Angliacæ interitum Fidei cum Roma pararet,
Spiraretque graves imperiosa minas;
Gens non fracta malo est, sed contra audentior ibat:
Cætera permittit conficienda Deo.
Quo Duce, Nassovius nostris Stator advenit aris,
Sustinet & Regni præcipitantis onus.
Informes umbræ ut fugiunt, tristesque tenebræ,
Cum rutilo purum Sol vehit axe diem;
Sic cæcos, Rex magne, dolos, & nubila noctis
Romanæ, radio tu propiore fugas.
A vero haud aliter superari debuit Error.
Non Vi, sed solo Lumine corda domat.
Maeste esto cœptis Princeps, Pietate favente;
Illa suos hostes opprimat, illa Tuos.

*Joan. Mill. S. T. P.
Aulæ S. Edmundi Principalis.*

Auriacus Princeps non uno nomine charus,
Non vi, non armis, sed prece regna capit;
Venerat ut Princeps, mox Principe celsior intrat,
Nec nisi de nostra gente Rogatus ovat;
Victor adest nobis lætus sine fulmine belli,
Signa quidem nosco per sua, Victor adest;
Solut Romæ Hostis, nobis clementior inde,
Lassa sub alarum tegmine Regna foveat;
Regna foveat lassata diu minitantibus armis,
Et solo aspectu Vulnera nostra vetat;
Qualis erit posthac nobis Rex, quosque Triumphos
Nostra sub Auriaco nomine Terra feret;
Qui bellum intulerit vel pace beatius omni,
Bellum infons, noscas ex pietate sua:
Religio tantum potuit suadere bonorum,
Religio tali Principe sola minor;
Hinc Tibi submittit Fasces, Regum Optime, Sacros;
Atque suas Claves, altera Sacra, vovet;
Quippe quod indigno conclusa est carcere nuper
Insula Sacra, locum mens meminisse stupet,
Jam tibi porrexit meliori jure tuendam,
Quippe sibi tandem redditur, atque Deo:
Ergo Dimidium Regni curator habendum?
Atque Corona tibi dimidiata placet?

D

Totus

Inauguratio Regis GULIELMI

Totus eras bello, totisque amplectimur ulnis,
Anglia jam totas jure rependit opes :
Jamdudum Laurus, Victricia signa, tulisti ;
Nunc Sacrum exornent Aurea Serta caput ;
Aurea Serta licet, munuscula vilia, si sic
Armis censeantur digna reperta tuis.

Ad Reginam.

Accipe regna, precor, Tibi jam charissima facta
Parta sub Augusto conjuge regna cape ;
Rex licet Augustus, quos das, Tibi reddit honores,
Imperio soboles Regia utrinque præest ;
Clarior in folio regnes conjuncta Marito,
Lumine jam duplici multiplicata nites ;
Tu Titulos, Hic Arma tulit, titulosque ; superbit
Anglia regali nomine utroque ferax ;
Tu Regina sedes, Rex Augustissimus ille ;
Nec minor ille Deus, nec minor ipsa Dea es.

Josh. Lasher M. D. è Coll. D. Joan. Baptist.

ADvenit expectata dies, meliore lapillo
Designanda dies, festam colat Anglia lucem.
Fulget Io lux fausta ! valent audita piorum
Tandem vota Diis. Solium sublimis avitum
Concendit princeps cui vatum oracula priorum,
Fataque compositis Saturnia secula bellis
Prædixere. Venit tandem pax aurea blandis
Auspiciis, venit alma quies, bellicque recedit
Horror, & attonitam sedat concordia gentem.
Jam redit & virgo, terras repetitque relictas
Astræa, & niveis cœlo demittitur alis.
Define nunc culpæ Deos ; scelera ipsa, nefasque,
Et violata fides, legumque excussa potestas
Hac mercede placent. Cœlum Tyrinthus heros
Non nisi bissepi subiit post tædia pensi.
Aspice quam prono indulgent tibi numina vultu,
Princeps, quam largo cumulant sua dona favore.
Ipsa parens rerum gestit, terrisque recentem
Depinxit scenam : varios induta colores
Prata virent, sylvisque sui renovantur honores.

Ridet

Et Reginae M A R I Æ.

Ridet ager, rident horti, meliore resultat
Sol jubare, & tremulo splendescit purior axe.
Fumant thura focis, omnique à fronte corymbus
Nutat, & effusis levis indulgentia frænis
Luxuriat, plausu late fremituque secundo
Compita cuncta crepant, populorum vox tonat una
Rex vivas, nostrasque diu modereris habenas;
Mollia tranquillæ deducas tempora vitæ,
Et numeres multis redeuntia secula lustris.
Sis multa, Rex, prole pater, ferosque nepotes
Aspicias, & cum Pylios superaveris annos
Promissum illustres æterno fidere cœlum.

Gualterus Moyle Eq. Aur. fil. natu max.
è Coll. Exon.

UT tu nutantes Britonas, Celeberrime Regum,
Servares propera, sed sine cæde, manu
In se convertit districtos Albion enses,
Victoremque ambit, vincere fueta, suum.
Jamque videt rursus sibi reddita jura, fidemque:
Arma nec, ut nuper, quæ tenet ipsa, timet.
Hæc sibi promittat glocialis Hibernia; tanto
Ni malit tenuis præda sub hoste mori.

Guil. Russell Equit. Aurat.
fil. natu max. è C.C.C.

Viderat infestos cum primum è fede Gigantes
Jupiter; Impia gens fulmine sparfa jacet.
Haud aliter, Wilhelme, tuos cum senferat ictus,
Quilibet ingemuit lapsus ab arce Gigas.
Si vetus invictos agnoscit Roma Britannos;
In cassum frueres jam nova Roma dolos.
Volvitur immensum non uno cardine Regnum:
Et stat nunc geminis Anglia fixa polis.
Nam tibi par Conjux, Cæsar: non æmula juris;
Vos thalamo & folio miscuit unus amor.

Rob. Matthews Coll. Jes.
Socio-Commenfalis.

Inauguratio Regis GULIELMI

BEllica magnificos ne jactes Roma Triumphos,
Sanguine, quam portas laurea, foeda fuit.
Inter tot Magnos, solus (fortissime Princeps!)
Nullo pollutus sanguine, victor ades.
In promptu ratio est, hostis tibi non fuit; ut quem
Anglia patronum noverat esse suum.

*T. Reeve è Coll. Trin.
Armigeri Filius.*

Nassovios cecinit jamdudum Fama triumphos,
Omnia centeno, nec valet ore, loqui.
Auguror en trepidi Marcescunt lilia Galli
Vicinumque novo se cupit esse Mari.
Sola sed ah nimium queritur Juvena, jacetque
Per terram foedis pulverulenta comis,
Ast hæc splendidior, Willelmo dante, resurget,
Pœnaque pensabit mox repetenda Moras.
Non ego depicti scrutor Laquearia Coeli,
Nec quæ stelligeris sint inarata plagis;
Cumæis fuerit pretium vel vile libellis,
Principe in hoc, Gentes jam sua fata legant.

*Edv. Thurland,
Coll. D. Jo. Bapt. Gen. Comm.*

Regnatrice Domo & Summis majoribus ortus
Implebis Vacuum Rege minore Thronum.
Pugnaces olim pro Libertate Britanni,
Sed frustra; Populus nunc fumus: ante, Pecus.
O quam Mira potest Ingens Nassovia Virtus!
Curritur ad Vestrum Magne Wilhelme Jugum.

*Franc. Knollys Armig. Filius
Super. ordinis Com.
Coll. Trin.*

Et Reginae MARIAE.

بدين ملوكهم تري الناس داينين
حيث قونوهم تراهم تابعين،
طوبى للقوم صار ملكهم راشدا
حتي يصير كلهم راشدين،
عز للملك دين وللدن ملك
بعزة عمد كليهما. قايمين،
طوبانا ان لنا مالك وملكة
الي مله الحق من الداعين،

Edw. Pococke Ling. Hebr. & Arab. Prof.

Carmen Turcicum.

تنكري راض اولسون كه غير مغلوب
پادشاهمز بويژه حاصل اولوب
اول دينمز فساددن امان ويردي
اول جادمز اولومدن رها ويردي
انوك ايچون تنكري صواش ايلدي
قتلسز اوفا بونده منصوب ايلدي
تخت اوزره هر زمان ثابت اولسون
يولداشنه يري اوزون اولسون
اول كوك دن برمه كوندلشمش
دخي كوكدن هم زمان يارلنشمش
چوق نسل كاشكي نوتسه انوك يولداش
چوق يل دولتلو قالسه انوك ياش

Perficum.

عمر دراز باشد و سهل بسیار بان
تخت پادشاه همیدون فیروز ابدان

Thomas Hyde S. T. D.

E Protobibliothecarius Bodlejanus

Inauguratio Regis GULIELMI

JAm tandem Auriacos decorat diadema triumphos,
Sacratumque caput regius ambit honos.
Quot scelerum portenta jacent! Et qualia quondam
Justitiæ vindex fregit avita manus!
Emicat imperii Consors jam pulchra Maria,
Plurimaque Augusto regnat in ore Venus:
Alma rapit populos, quos protegit ense maritus,
Ingenuosque Anglos, qualis Eliza, regit.
Cœlum longinquo visum est albescere tractu,
Musæque in exilio sensit adeste Deum.
Flebilis ingemuit divulsis Magdala natis,
Nec tulit infantis funera iniqua domus:
Dum notha progenies, Lernæ maculosa propago,
Infesto viduum polluit ore finum.
Sæviit indomiti rabiosa licentia zeli,
Et laceranda sacro vertice Mitra fuit.
Fervet opus, gladioque minax Loyola superbit,
Sanguine schismatico ceu saturandus erat.
Hostia vincta stetit, Clerus, mactanda furori,
Et suasit pietas prodigiosa nefas.
Non impune tamen. Consurge salutifer Heros,
Adventum celebrant publica vota tuum.
Ingens cura poli, mœstis tutela Britannis!
Occiduae genti numinis instar eras.
Auspiciis renovata tuis, animosa resurgit
Anglia, servitii nescia ferre jugum.
Omina diffugiunt diræ prænuncia scenæ,
Fœdereque arcano militat ordo poli.
Una Eurus Zephyrusque favent spirantibus auris,
Velivolæque arces sydera amica ferunt.
Nequicquam malefuadæ artes contagia spargunt,
Et miscent Latii cæca venena doli.
Tartareas fraudes cœlesti mente recludis,
Solertique acie discutis omne nefas.
Instauras leges cassas, atque irrita jura,
Et retines fixa pendula fata manu.
Quam magis augusta frontem circundedit umbra
Florescens lauru pacis oliva tua!
Nassovius, vel nomen ineluctabile gestat,
Quaque volat fidei gloria, inermis ovat.
Europæ momenta tuo libramine pendent,
Confilii que adytum diffita regna colunt.

Aspectu

Et Reginae MARIÆ.

Aspectu immanes horrent tua fulmina Jerni,
Et sedet in pavidō perfidus ore stupor.
Gallia Borbonium tandem indignata flagellum
Agnoscat sceptri mitia jura tui.
Innocuum diadema geris, non clade redemptum;
Accipis at meritis digna tributa tuis.
Non tumulis constructa tibi nova culmina surgunt,
Nec cæde humana purpura vestra rubet.
Illustras triplicem, major virtute, coronam,
Arduaquæ effundunt gesta perenne decus.
Magne Heros late populorum in pectore regnas,
Armaque quos nequeunt vincere, vicit amor.

Guil. Cradocke

Coll. Magd. Soc. & Acad. Proc. Sen.

Ad Reginam.

Quid Britonum dubiæ detrectant arma cohortes,
Et figunt tellure hastas, & scuta reclinant?
Quid per Danorum tumulos, urnasque Latinas,
Saxonidumque pyras, fataliaque hostibus arva,
Securus graditur Belga, & sine Marte triumphat?
Usque adeo Britonum bello languescere virtus?
Degeneresque adeo tibi sunt, Arthure, Nepotes?
Non illos Pallas, non Belgica jussit Enyo,
Arma procul jactare, & pacem exposcere dictis,
Et ramum præferre manu felicitis Olivæ:
Tu, Dea, quæ longo numeras in stemmate Reges,
Cui Brutus primi, cui Fergus sanguinis Author:
Quæ sacrum decoras genus, absolvisque Parentem;
Tu sævos animorum æstus, & atrocia mulces
Pectora, Brutigenumque jubes mitescere corda.
Qualis ubi gelido si forte aspexit in Hæmo
Spirantem bella, & meditantem pectore clades,
Mavortem formosa Venus; Deus horridus hastam
Ponit humi; mollitque iras, vultumque minacem
Explicat; & placidis se acclinat mitior ulnis;
Nec malit Geticas miscere in prælia gentes.
Sponte tuos ambit pubes Mavortia fasces;
Nec quis erit, ferro qui te violaverit Aruns
Nec quis, qui Veneri dederit nova vulnera, miles:
Aspice ut effusos olea redimita capillos;
Det tibi sponte suas grandæva Britannia palmas!
Illa Anglum fœcunda parens, dilecta Gradiuo

Inauguratio Regis GULIELMI

Nympha; nec affiduis nequicquam exercita pugnis:
Olim Nympha potens bello; & Quæ fræna Garumnæ,
Fræna Arari posuit Victrix; modo, cardine verfo,
Marcentes lauros, antiquæ insignia famæ,
Mœsta gerit; Celtasque timet, neque terret Hibernos.
At nunc in notas iterum se attollere laudes,
Fæmineisque ardet se iterum submittere sceptris:
O quanta incedit gressu! ut præsaga triumphos
Prælibat Nympha! & venturæ conscia famæ
Multam in Te Boadiccam, & multam agnoscit Elizam.

O dilecta polo Diva; & spes una Britannum,
Magnis orta atavis, atavum generosior hæres:
Accipe fortunam generis: Neu sceptrum recuses
Formosa gestanda manu: Tibi regius auro
Velet honos caput, & crines tibi cingat iaspis,
Eoisque nitens scintillet purpura gemmis.

Tu decus interea, & sacra pars optima pompæ,
Addideris splendorem auro, pretiumque smaragdis.

Sic ubi, vere novo, violas & lilia passim
Et niveo myrtos decerpunt pollice nymphæ,
Et Triviæ agrestem texunt de more coronam:
Ipse sibi fufos decorat Latonia flores;
Ipse rosis suaves, myrtisque inspirat odores.

Hos inter plausus, Virgo, pars una triumphi
Heu nimium pars parva tui, tibi grata virentes
Prætendit Rhedycina hederas, Parnassia dona;
Et tibi Pieriis intexit tempora fertis:
Illam equidem tetigit propiori fulmine strages
Immeritam; & sacra intremuerunt Palladis arces:
Tu, Dea, si puris tibi lucent ignibus aræ,
Teque pia annumerat Patria inter numina, Virgo,
Nec flamma majore umbris adoletur Elizæ:
Tu stabilem firmari arcem, & contemnere ventos
Auspicio meliore dabis: neu Tibris in Ifim
Gurgite liventi properet; nec misceat unquam
Impuras Lemanus aquas in virgine lympha.

Hoc tibi, Nympha, datum est; alios restare labores,
Et nova pensa tuis gaudes superesse Camœnis:
Nam veluti Hesperia regina Lavinia terræ,
Dilecto cum Troe suos divisit honores,
Et thalami Ænean, solique in parte locavit:
Sic nolis tibi, Nympha, uni parere Britannos,

Auriacique

Et Reginae MARIAE.

Auriacique comas nullo diademate cingi;
At magno indulges dotalia sceptrā Marito.

Auspiciis paribus Dis & Proserpina Manes;
Jupiter æthereas regit & Saturnia stellas;
Æqua suo dat jura Thetis, dat jura profundo
Neptunus; madidique tenent consortia regni;
Ipsa tuum in tua sceptrā vocas Maria Tonantem,
Immensumque regis non una culpide pontum.

Tho. Newey Ædis Christi Alumnus & Acad. Proc. Jun.

CERNERE adhuc videor Reginam in littora stantem
Belgica, multiplices meditantem pectore curas.
In varias divellit amor præcordia partes,
Firmus amor patriæ commistus amore mariti;
Hic properare finit, persuadet & ille morari.
Obsequium præstant nutantia carbasa, & alto
Vertice deflexo, Reginam voce salutant;
Una, Reginam classis mariumque futuram.
Ingratum dixere vale cum milite Princeps;
Ingratumque vale Oceanus scopulique sonarunt.
Ante alias turri similis ratis eminet una,
(Nomine Relligio, seu forte Astræa vocata)
Hæc vehit ad Britones, & regna cadentia, Asylum
Henricum populi, Tutamen legis, avitæ
Præsidium fidei, fidei, quam primus in oris
His servit Paulus; cum vana crepundia Christo
Cæca superstitio nondum sacraverat, aras
Polluerat nondum Divinas Laica dextra.
Hæc fuit illa ratis, quam oculis Regina tenebat
Infixis, oculis sic visa est eminus illa
Effari, & reditum impense clamare mariti.
Mox visum abrumpens, nubes intervenit audax,
Amouet & scenam. Procul evanescit in altum
Classis, & exclamantem in littore deserit illam.
Mene fugis? per ego has lachrymas. Mœstissima Dido
Vix plura. At subito menti succurrit imago,
Quam per sollicitam vidit præfaga quietem.
Ut Pharaoh ingenti Israelitas pondere preffit,
Auxit & injuste geminata mole labores!
Ut turpe Allium, & horrendum pro Numine iussit
Cœpe coli, adversum leges, & jura vetusta!
Navigat extemplo Boreali ex climate Moses,

Inauguratio Regis GULIELMI

Qui non ense fugat, sed fama nominis, hostem,
Occupat & merito siccam sine sanguine palmam.
Protinus, audito tanti rumore triumphi,
Læta salutatum victorem fœmina venit,
Fœmina victoris longe dignissima conjux,
(Seu vultum seu animum spectes) par omnibus una.
Sacrum Justitiæ Dux fortior induit enssem:
Jus ignoscendi polcit sibi mollior Illa:
Accipit Hic dextra sceptrum, tenet Illa sinistra:
Vendicat Hic meritis, natalibus Illa coronam.
Hæc perturbata volvens pia somnia mente,
O Superi curate Ducem, Regina profatur:
Mittitur à vobis, pro vestris militat aris.

Tho. Dunster Coll. Wadh. Soc. Ex-Proc. Sen.

DUM dubio Angliacum nutaret pondere Regnum,
Et desertores plangeret Ara Deos,
Tu miseris subito succurris Numine rebus,
Et lætum tristi spargis in Orbe diem.
Absolvīs Cœlos, & das nova gaudia terris,
Sentit & auxilium Mundus uterque tuum.
Munera magna quidem, sed majus restat, eodem
Quo fumusin columes, Principe posse regi.

Will. Christmas Ex-Proc. Jun. Coll. Nov. Soc.

JAm fero populi reseratur planctibus æther,
Et pensat vindicta moram; nunc aufugit oris
Territa ab Angliacis, vel plorat, carcere victa,
Delubro avulsos Crudelis Ineptia divos;
Dumque tremit pœnas, nos inter pocula, plausus,
Ignitasque strues, bombardarumque triumphos
Optato fruimur temerata vindice legis.
O fausta, ô memoranda dies, Britonumque perennis
Gloria fastorum! quantis te laudibus olim
Lustra beata canent, merito quæ chrismate inungis
Tam sacros crines, & libertate redonas
Regna exosa jugum; toties quam laurea cinxit,
Hanc frontem diadema decet; non castra deinceps
Scenica cristatos mittent in prælia mimos,
Qui ludant bellum, jubeantque resurgere Budam,
Ut nostros ignes, & Ierni fulmina Martis
Sentiat, & geminas subeat miseranda ruinas.

At

Et Reginae MARIAE.

At saga nunc alios mores, & pectora sumunt,
Exemploque animata ducis, sua lumina torquent,
Unde peregrinis exurgat fama trophæis.
Quid queat Angliacus tanto sub Principe miles,
Testatur Montanus ager, sursumque per enses,
Scloporumque per ora ruens in vulnera bellum.
Hi pauci numero; montem Natura, vadumque
Obdidit; erigitur cumulata strage cacumen
Altius, & rubro duplicatur gurgite torrens,
Flammanti intrepidat dum tentat grandine turmas
Deturbare hostis, pyrioque repellere nimbo.
Hæc prima effulsere tuæ miracula pubis,
Ingentis famæ, & Martis præsaga futuri,
Quo Tu Galliacos olim (Rex Maxime) fastus
Franges, Angliaco decoratus brachia sceptro.
Inde etiam licuit vel tum prædicere, qualem
Te tua præstabit nobis moderatio regem.
Fœdera namque pavor Batavus percusserat, omni
Confilio cassus, nec vestris ausus ab annis,
Imberbique ævo, tantam sperare salutem.
Hoc indignatus, correptis ocyus armis,
Hosteque deleto, documenta stupenda dedisti,
Quid graciles, teneræque manus, lanugoque vultus
Nassovii præstare valent. Cum longius issent
Turbida prædantis versus pomœria gentis,
Accepere ratam properantia classica pacem,
Missaque de Batavo præcepta ingrata senatu.
Ingens ille animus, virtusque avidissima belli,
Obiicis impatiens, semperque illustrior, ipsis
Quo magis irritata malis, mirabile dictu,
Quam placide, patrum jussis revocata, quievit,
Illico depositis, quæ multum optaverat, armis;
Tunc quoque, cum facilem monstrarat gloria cursum.
Ast alias tua prospexit sapientia laudes,
Quas palmæ anteferas, & queis tua fama refulget
Clarior, innumeris quam si decorata trophæis.
Leges, jura colis, consultaque sancta senatus
Sunt tibi, tanquam ipsis delapsa oracula cœlis.
Hinc patriæ tibi crescit amor, gratosque lacertos,
Amplexus avidos, quæcunque per oppida currum
Flectere dignaris, passim tibi Curia, & omnis
Ordo Magistratus, cunctus tibi brachia vulgus

Inauguratio Regis GULIELMI

Porrigit, & propriam se quisque fovere salutem,
Dum Te, jure putat. Vestri fiducia sceptri
Quam penitus debet Britonum compescere mentes?
Cum Batavus, frugi populus, cui cura peculi
Indefessa, tenaxque itidem prudentia partæ
Libertatis, opes tantas tibi fundit, & expers
Terroris, vestris recubat securus in ulnis;
Quicquid molitur, vestro dictamine grande
Urget opus, victorque tua virtute triumphat.
Jam grate recolit, quot vestra infantia diros
Compressit motus, totamque è funere gentem
Eripuit. Propria nam Tu privatus in aula
Degere jussus eras, titulis orbatus avitis,
Muneribusque patrum, dum factio cuncta gerebat
Lovestina, tuis infesta penatibus hostis.
Natio tunc jacuit foeda, exanimisque, suorum
Oblita magnatum sanie, spoliataque late
Artibus, eximiæ gentis deforme cadaver.
Hostilis rabies extra, atque immanior intus
Sævit irati furibunda insania vulgi.
Undique prospicitur, potuit sed nulla valere
Cura revolventis stratagemata cuncta senatus,
Dum Lovestinis liber custodibus, ostrum
Indutus patrium, prodibas belliger infans.
Te viso fugiunt nubes; rapit agmina retro
Gallus, bacchantis sedet indignatio plebis,
Atque antiqua omnes petiere cubilia pestes.
Frustra consiliis, quod frustra nititur armis
Vis unita ducum, peragit Nassovius ore.
Tanti est, ut pereant gentes, ut machina rerum
Regnorumque ruat, dum fausto è rudere surgat
Imperium tam lene tibi. Tu fracta renectis
Segmina, & arte ligas dexter; sic integra, ruptis,
Ut nusquam rimis moles compacta dehiscat,
Sed secum æterna coalescens pace quiescat.
Prodest & Batavis, prodest regnisque Britannis,
Quod fuerint nuper tantis convulsa ruinis;
Splendidiora, manu vestra instaurata, renident.

Et Reginae MARIAE.

שישי ושמחי אי ברישניא כרוב הפארת
האל פדות שלח לעמנו ויד גוברת
הן לא בחרב או בחצים גברה שורת
נפלאה בעינינו וגם היא מאנש נסתרת
ארצה הדר שמש וזור יומי והוא שוקע
יום גברהיר אויבי נפשי ומר השביע
זרח כאור נונה וגם האיר פני רקיע
קצין ושר גדול גאלנו והוא מושיע
אומר מליצת חן כליל יופי תהלות מלך
הן הוא מאור עיני מושל לפי ובצלו אלך
על בן בשירים יענו עשיר וגם ההלך
יורו בכל לבם לעולמים יחי המלך
מלכה בעוז יפיה חכם בגרי צבאים רקמה
חסדך שלח לה אל אלהי עוז והממלכה
הן היא עטרת בעלה מרים בנועם טעמה
ארץ וכל עם יאמרו לעד תחי המלכה

Johannes Bagwell A. M. Coll. Exon. Soc.

ברוך לעולם אל אלהינו
מיר ארום הנרה גאלנו
יקום אלהים יאברו צרינו
ינפּו פתאם משנאינו
רכו כשמן דברי פיהם
אך להרוג קשתם יכוננו
עוברי אלילים אנשי רמים
אלה וכחש ספרו לנו
נפלו בכור כרו ודגליהם
ילכו בפח אשר טמנו
שלח ארנינו ישועתו
מושיע בערת צרה לעורנו
ברק ודבורה מושלים בנו
ינחו בחם לבם וירענו
אודן שמו מחמר לעינינו
מרים והיא כאם תנחמנו
נשירת עטרת פז לראש גבור
נפשו בכפו שם לחיינו
נשאל ברכות מאלהים לו
יצלח וישכיל רוח אפינו
גם יחפרו כל אויביו כלם
נורו לדוד יציץ למלכנו
ימלך בשלום עד קצה ארץ
ישב עלי כסאו בנו נינו

Thomas Edwards A.M. Ædis Christi Sacellanus.

Inauguratio Regis GULIELMI

Carmen Pastorale: Interlocutores

Tityrus, & Corydon.

Cor. **D**UM Galatea suos veteres decantat amores
Ad Mulctrale sedens, & sursum tendit alauda:
Tunc bonas horas stertendo, Tityre, perdis
Nec te cura gregis tangit, nec Pompa Diei?

Tit. Hæc mihi læta dies, & luce sacratior omni.

C. Quin adeo vigilas? tepidis caput exere plumis,
Et tibi surgenti liceat mea visa referre.

T. Dicere mira soles: ne sit labor omnia fari.

C. Non renuo, memorare placet res digna relatu;
Est annosa mihi quercus quæ plurima nostræ
Impendet sylvæ, Druidum gratissima sedes:
Hanc ego (dum quærebam errantem forte capellam;
Nequius hac nihil est, nihil hac lascivius una)
Puniceis totam vidi flavescere malis

Et foliis late verba hæc inscripta notabam
Auratis signis, VIGEAT NOVA GLORIA RURIS.

T. Mira canis fateor, nullis pastoribus unquam
Cognita; sed nolo præsagia nostra filere:
Quatuor ante dies, aut, (si memini bene) quinque,
Nuncius auroræ cum somnum excusserat ales,
Ad solitasque operas revocarat voce colonos,
Tectis egressus, pecus ad nova pascua duco,
Quum Thamisin subito ripas superare videbam,
Flexibus & variis alio contendere flumen.

C. Quid mihi sive novo, seu currat tramite prisco,
Dummodo fecundis humectet pascua rivis?

T. Nil dubites; lætis pastoribus omnia cedent
Prospera, dum tanto gaudent hæc rura Patrono.
Prisca redit pietas, mundi melioris imago
Affulget, dubios & signat terminus agros.

C. Ille dabit faciles lunas, solesque serenos.

T. Musas restituit veteres, collapsaque jura,
Indoctus nec habet tam culta novalia miles.

C. Nec rabidis commissa lupis custodia caulæ.

T. Liberiisque datur nostris fumare caminis.

C. Adjiciet gregibus semper fetura gemellos
Bisque die venient ultro ad Mulctralia matres.

T. Sem-

Et Reginae MARIAE.

T. Semper & exhibit de magno caseus orbe.

C. Ille gregem fanare potest, & ab hoste tueri
Atque lupum vetulum, fetis cui discolor albis
Barba inculta jacet, medio suspendet ovili.

T. Firmius ut nectant funem! neu debilis esto,
Ne nos fraude pia, solitove fefellerit astu.

C. His majora decent. Resonant en Daphnida sylvæ,
Hunc montes resonant & longo murmure valles.

T. Plausibus & populi longinquas fertur ad oras.

C. Atque equidem videor sonitus audire cadentis
Romæ, femineos planctus, ac murmura plebis
Attonitæ, & crucibus signantis pectora crebris.

T. Juvernæque lupi raucis ululatibus implent
Æthera, & ad latebras fugiunt & inhospita saxa.

C. Nec minus infamis trepidat formidine Gallus
Dum videt ante oculos perjuræ funera gentis.

T. Enumerent alii maculata cruore trophæa:
Contigit huic uni foccus, pietatis adinstar,
Quam defendendam susceperat, ultro, triumphus.

C. Victor ad arma venit: stat nullo sanguine palma.

T. Gloria factorum tanta est, vix credere famæ
Venturi poterunt, sed duro cortice fagi,
Hæc crebro dum facta legunt, releguntque stupebunt,
Attonitique ipsi tandem quoque robora fient.

C. Ad feros redeat cœlos: *T.* sit prole beatus:

C. Nec suspecta fides: *T.* Referatque utrumque parentum.

T. Hæc sunt Pastorum communia vota, precesque.

C. Ecce autem medio resplendet Phœbus Olympo,
Ad gelidos fontesque greges deducere tempus.

T. Deinde memento, precor, nostris succedere tectis,
Non procul hinc distant: procera en indicat ulmus,
Illic Pani novos nos instituamus honores,
Depositæque diu flabris animabit avenas
Ludere doctus Hylas: *C.* cantatus ubique puellis
Namque hominem novi tanquam te: prævalet arte:
Ut caput hac illac ludendo jactitat ille!
Et canit ad fidium strepitus. Ferit & pede terram.
Nec nobis Galatea aberit: tu vero valet,

T. Et tu, mi Corydon; pecus, I, tu coge, Lycisca.

Joel. Crabb, A. M.

è Coll. Exon. Soc.

Inauguratio Regis GULIELMI

ET quis Nassovii laudes memorare recuset?
Cui debet quod se quis vivere sentit, & aura
Vescitur ætherea: ac possit jam dicere carmen.

Chara tibi patria est, sed charior Anglia; nec Te
Morunt Belgæ, eadem maneant cum fata Britannos.
Belgii opes fractæ, ne non foret Anglia tuta!

Quin, Gulielme, tibi durum est non Regna dedisse:
Cui merita imperium terras fecere per omnes.
Innocua haud esset Virtus, non sumere Regna,
Tu nisi sumpsisset, quæ non servaverit alter;
Præstiterasque hostem, si Tu Rex Tardius esses.

Tu modo, Quem Virtus, Quem Dii fecere Monarcham
Participem agnoscas Regni, Thalamique, Maria;
Omne Regentis habe, nisi quæ sint dura Regenti!
Sed nec parva tuis, cumulatur gloria sceptris,
Cui cum Nassovio cessit conjuncta potestas,
Qui nisi Rex fuerit, Tu nec Regina futura.

Ast tibi jam Superest grates persolvere, Roma,
Destituisse ædes Dominis, temerataque Jura,
Quicquid agas, Gulielmo istud pensabitur uno.

H. Dale, A. M.

& Coll. Æn. Nas. Soc.

EΚθους ἱπποδάμου μένθ' ἐκ ἐσάωσε παλαιάν,
Χεῖρ ᾗ σὴ, ᾧ Βασιλεῦ, Τροίῳ ἐσάωσε νέαν,
Οξονίαν θ' ἱέρων πόλιν, Αλβίωνα τε πᾶσαν.
Τένεχα δόξα Θεῶ, καὶ Βασιλῆι κλέθ'.
Οἷη ἡ Βασίλισσα νότῳ πανυπέπλθ' ἀρώμα
Γᾶν ἐς Ἰσδαίλῳ ἦλθε φέρουσα πολύ.
Τοίη, ᾧ Βασίλει' Αρετὰ ἐς γαῖαν ἵκανες
Αγγλιάκῳ, ἡμῖν ἡδυνὲ ἔχουσα βίον.
Οὐδὲ μὲ ἐν Αγγλοῖς μεγαθύμοις μέιονα βασιλῶ
Εὐρες, ἢ ἐν Σολύμοις εὖρεν ἀνασσα νότα.

Jo. Ladd.

& Coll. Wadh.

Quod

Et Reginae MARIAE.

EXtremum hunc Heroa piis Majoribus addas,
Clara, vetus, felix, Nassovia, semper Alumnis
Heroum fecunda Domus; nam Primus in Albo
Ante diem hic titulum assumit; cui longa supremo
Quotquot ab Othone enumeras, seu Velleris Aurei
Henricus decus, aut belli insuperabile Fulmen
Mauritius, magnive augustum nomen Adolphi,
Assurgunt, cui magna etiam Patris umbra recedit.
Hunc certe Divinae olim prosapiae honorem
Indulsero Poli ut Reges Nutricula Terræ
Gentibus educat; petiit Germania dudum
Hinc Dominum, petit hinc submissa Britannia Regem.

Te Tua jampridem mirata est Albion armis
Incinctum, cum vix maturo flore juventæ
Audieras, Princeps, populi tutela salusque,
Et Pater imberbis Patriæ; cum Gallica pubes
Erubuit toties Victorem, ac fusa recessit.
O Decus exoriens, O Vitæ Aurora futuræ!
Quæ fient ubi mox conscenso culmine Olympi
Æstuet, orbe rotans medio, & contraxerit umbras
Æmula Cælituum Virtus? testantur abunde
Hanc Belgæ, queis arcta olim & Res fracta jacebat,
Nunc fortunatæ Gentes, atque aurea Regna.
Hanc & testamur Britones, quos nil nisi Imago
Vana diu, & Libertatis deluserat Umbra
Oppressos; quibus & Leges, everſaque fundo
Jura, & Religio prope collabefacta jacebat.
Auspice Te vero redeunt Saturnia secla,
Aurea Libertas iterum rediviva triumphat
Vexillis inscripta Tuis. Tibi plaudit ovanti
Incorrupta suos retinens Ecclesia ritus,
Exultatque beata novo Pia Mater Alumno.
Hanc Tua Dextra diu foveat, Tua protegat Umbra.

At tibi quas dudum pœnas decepta Thalia,
Quas, Regina, dabit? Soboles O Vera Jacobi
Magnanimi, tantum, heu, nimia pietate ruentis.
Cujus Prole, licet falsa sub imagine Fratris,
Dignum aliquod si forte canendo Academia lufit,
Accipe, nam Tua sunt, Matrique ignosce pudenti.
Qui modo concursus populi, quis littora circum
Plausus erat, cum Deliciis redeuntibus Aulæ
Angliacæ, Remex paulatim finderet Æquor,

Inauguratio Regis GULIELMI

Tutaque nostra Venus tumidis emergeret undis !
Parva loquor, nam mille Oculis Vultuque Mariæ
Mille novæ ardescunt Veneres, captatur Imago
Dulcis ubique animis, fervetque accensa Juventus.

Agmine stipatus venit Nassovius Heros,
Subjectumque tulit populum, verum ipse recusat
Victoris titulum; at Victrix Tu sola fuisses;
Tu Captivatam Duxisses Unica Gentem,
Percussos formæ radio, dulcique catena
Divinctos; jam ducis enim, & quantum Aurea Sceptro,
Tantum Oculis polles, duplici tibi subdita Corda
Imperio, Regina etiam & Formosa gubernas.
Quam complexa avide est Ecclesia Mater Alumnam!
E cujus Gremio Te non avellere Vires
Suadelæ, non Patris Amor, non jussa minæque
Regales potuere. Ah quam testata Sororem
Quam Germana Annæ ingentis Virtute reluces!
Inconcussæ animo, & firmati pectoris Ambæ.
Tam bene dilectæ Matris nunc facta, Maria,
Alma Parens Nutrixque Tuæ es. Spectacula læta,
Et Desiderii fines! cernuntur ad Aras
Rex etiam Regina simul; quid Fata negabunt
Principibus tam grata piis, dum ritibus una
Interfunt, junctasque levant ad Sydera Dextras.

Jamjam desolata diu per Templâ revixit
Semianimis Pietas, & si non vana futuri
Auguria eludunt animos, mox fœdere dulci
Unierit postquam stabilis Concordia Gentes,
Primævo incipient iterum fervere Zelo.
Jamque Caledonii submittunt Sceptra Britanni
Et Diadema parant; mox & Juvena rebellis
Præbet victa manus; tremulo jam vertice nutant
Romulei colles; & prono Sydere vergens
Imperium, Gallique labat Fortuna tumentis.
At nostro majora Duci, & nova Regna supersunt,
Futile Terrarum Imperium est, quodque ense paratur,
Ille Animos domat, ignotum Dominantibus Orbem.

Salvete Anglorum Genii, dehinc vivite læti,
Vivite Felices, Gemini, Wilhelme, Maria,
Et siquid post oblatam pia ferre Coronam
Gens poterit, si sanguis, opes, si Vita valebit;
Accipite O nugas, Blandi, & superaddite Sceptro.

Et Reginae MARIAE.

Romano Domino tellus Oenotria plaudit,
Et Cæsar famæ multus in ore sonat.
Nos titulo meliore Britannum extollere Regem
Molimur, siquid nostra Camœna valet.
Cæsar ab intonsis Gallis, si credimus Ipsi,
Rettulit in Latium capta trophæa forum;
Sed tunc Divisæ facilis victoria Gentis,
Et quæ nescibat barbara Martis opus:
Auriaco cessit Victori sæpe fugata
Gallia juncta tibi, Gallia bella sciens.
Hispano Cæsar Germanoque intulit arma,
Et mœstam alterutro sanguine tinxit humum.
Tu Columnen, Wilhelme, Tago Rhenoque fuisti,
Et multum auspiciis debet uterque Tuis.
Julius & Britonas tentavit, & Itala tela
Vertit in Italiæ viscera sacra suæ.
Te Britones poscunt Dominum: nec Bella videmus
Quo Civis Cives impius ense petit.
Romano Heroi decrevit cura senatus,
Lauro velatam semper habere comam.
Hæc Illi merces: At Curia nostra Coronam
Regalem Auriaco grata dedere Duci.
Ut Gemmis Auroque Herbofi gloria ferti,
Sic cedunt factis Cæsaris ausa Tuis.

Joh. Barber, A. M. è Coll. Trin.

O Dive! terræ Regibus Altior,
O Lux! Britannis debita Naufragis,
Promissæ fatorum profundis
Consiliis, placitisque Cœli.
Jo Triumphe! quadrijugas super
Sublimis auras, pondera sustine
Rerumque, & ingentes ruinas
Imperii, & Fidei Labantis.
Te Christiani Gloria Nominis
Te mœsta sparsis Religio comis
Expectat, & Leges, Fidesque
Sanguineis peritura rixis.
Audimur. En jam prisca severitas,
Et nixa Virtus Præfidiis Tuis
Immunis à belli procellis
Auspicio meliore surgit.

Tecum

Inauguratio Regis GULIELMI

Tecum revifunt oppida Veritas
Et læta tutis gratia Legibus,
Tuoque fub Nutu ferenos
Religio fibi fpondet annos.
Per Te licebit Limina Numinum
Intrare facris non fine gaudiis:
Per Te Camœnarum recessus
Ingredimur pia turba Phœbi.
Super Tyrannos Fortis inambula,
Princeps, Latinam frange ferociam,
Cœli favores Te reducent
Incolumem, Pietasque Veftra.

*Joan. Keate Arm. Fil.
Coll. Di. Jo. Bapt. Gen. Com.*

Venifti tandem, Gulielme, in vota Tuorum,
Per Rabidos ventos, Tempeftatesque fonoras
Aeris; Infidi per mille Pericula Ponti
Venifti, & quanquam ftipatus Milite multo,
(Milite, quo vifo mage Pallida Lilia sæpe
Gallia fenfit) iter Magnam dum tendis ad Urbem,
Non Lachrymæ Matrum, folitus non Terror in Ore,
Qualis ab Hofte venit, fed quod felicius Omen,
Plaudentum refonat lætis Clamoribus Æther.

Jam Caput Attollit, Papifmi Horrore minanti
Nuper depreffum, Exultans Academia; Proles
Undique facunda accrefcit, Natique Togati,
Succincti calamis in veftra encomia fudant.
Noftorum Tu Spes fola es, Gulielme, Laborum,
Et quamvis Nulla Arma, enfes Academia Nullos
Stringat, queis poterit veftros extendere Fines,
Quamvis Nulla Togæ funt Propugnacula; Pro Te,
Defenfor patriæque Camœnarumque, vel Ipsum
Scandunt denfa Precum votorumque Agmina Cœlum.

Vivas, Æternum vivas, Spes una Tuorum!
Et, quanquam meritis debentur, Sydera fero
Solvantur; geftes, rogat hoc veftra Anglia, Sceptrum.
Vel Mortale diu; geftes (fceptrum manus una
Non capit Angliacum) Rex & Regina; Britannam
Conjunctimque feras Gulielme – Maria Coronam.

Jones è Coll. Novo.

Et Reginae MARIÆ.

Quod primo agnovit cœlum Christique salutem,
Et sprevit fictos Infula nostra Deos,
Debemus Lucio; Lucium per sydera vexit
Hæc pietas, fecit participemque poli:
Quod tamen ista manet, contempto fulmine Papæ,
Ac veluti rupes æquore fixa sedet,
Hoc, Gulielme, tuum est; nec Laus æterna labores
Tantos, egregium aut fama rependet opus.
Quidnam igitur vestris meritis tibi, Dive, precemur,
Dic mihi, quæ tanto munera digna viro?
Expectes superis certe tua præmia. Princeps,
Nam, quod te dignum est, nil minor orbis habet.

*Guil. Levinz, Eq. Aur. Fil.
Coll. D. Jo. Bapt. Gen. Comm.*

Ουχ ἱκανῶς δυνάμαι, Βασιλεῦ, μέγα χάριμα Βρεταννῶν
Θαυμάζειν, ἀρετῇ αἰξίῳ εὐδὲ λέγειν.
Σὺ Βασίλισσα πάλιν νοστήσ' ὑπὲρ πατρίδα γαῖαν
Ἀγγλογενῶν, ποιεῖς πάντας αἰδοπόλους.
Ὡσε μυχρὸν θυμὸν δέομαι γηθύνῃς αἰοιδῶν
Λαμβάνειν, τῶς μοι λῆμμα φέρεισι πολὺ.
Ὡ Ανα μὴ δέιδῃς μεγαθύμων ἡνίον Ἀγγλῶν
Ἀχρεῖς δὲ δυνεῖς, ἀσπίδα δῆμον ἔχεις.
Σοῦνεχα γὰρ μάκαρες νῦν πάντες ἀκρόομεν Ἀγγλοῖς,
Ρώμης συστάς Αὐτὸς ἑαξέ μόνῳ.
Ὀλβιοὶ ἔχ' ἀπλῶς, ἐκ τῶδε τεισόλβιοί ἐσμεν,
Ὅτ' ἂν Ἀρης Βασιλεὺς ἔ Βασίλισσα Κύπρις.

*Rob. Coningsby, A. M.
Coll. D. Joan. Bapt. Socinus.*

Fama Cœlestes volitans per auras
Nunciet quantos peperit Triumphos
Sacra Wilhelmi manus, & vagetur
Læta per orbem.

Nunciet, quantos patitur dolores
Roma, quæ cristas modo nunc superbas
Extulit, sævas minitata clades

Atque ruinam.

H

Nunciet

Inauguratio Regis GULIELMI

Nunciet demum reparata jura
Plebis, & Leges placide reductas
Pristinum ad cursum, solitoque more
Sceptra regenda.

Hujus Autorem referat salutis
Purpura indutum, meritaque lauro,
Qui labascentis laceræque gentis
Damna refarcit.

Dicat adstantes populos, & alta
Voce clamantes; Gulielme, vivas
Semper, & fias fine cæde & absque
Sanguine Victor.

*G. Dawes, è Coll. D. Jo. Bap.
Baronetti Filius.*

PRinceps supremis major adoreis,
Regina tanto par Dea conjugii,
Inter procellarum tumultus
Castore pro gemino refulgent.
Posthac Britannis aurea melleis
Passim recurrent secula rivulis,
Gentemque securam fovebit
Pax niveis speciosa pennis.
Exile languens Oxonium caput
Erexit, omnes & mage prospera
Spondent togatorum cohortes
Auriaco moderante terras.
Aptent Camcenæ fila sonantia,
Heroa digne Naffovium canant.
Horatianis seu renarrent,
Pindaricis numerisve gesta.
Invictus armis plus vice simplice
Gallos subegit. Mox & Hiberniam
Devincet, hostes nec pudebit
Auriacis dare terga turmis.
Sacra tiara cingite tempora,
Patres, merentis plus diademate.
Hæc gesta magno cum stupore
Posteritas numerosa volvet.

*Nico. Zinzano,
è Coll. D. J. B. Schol.*

Et Reginae MARIÆ.

O nivea signanda nota! O memoranda per omnes
Angligenis annos! O lux fecunda triumphis!
Qua tandem Auriacus spatia ampla emensus honoris,
Per dubia incerti Martis discrimina metam
Attigit optatam, causam pretiumque laboris.

Nunc Pater Anglorum fortes miseratus iniquas
Divisumque tuens studia in contraria vulgus,
Discordenique iram, & votis pignantia vota,
Sufficit Auriacum; cui gens se innixa reclinet:

Tu quoque ad imperium patiens Regina vocari,
Cum sponso socium ex æquo fortiris honorem:
Nec curis impar, in regnum ducis Elisæ
Infractos animos, & non muliebria corda.

Felix concordēs animos non dispare teda
Junxit Hymen: neque Juno aspexit læva jugales:
Scilicet ereptas maris indignatus habenas
Nereus, & toties turbatas classibus undas,
Quærit Amoris opem, tantos sedare tumultus
Qua possit, dubioque maris succurrere regno.

Sic Thetis Æaciden udis amplexa lacertis
Imperio donavit aquæ, lateque triumphans
Compositos pacat, socio cum Conjuge Fluctus,
Magnanimumque beat meliori prole parentem:
Nec tibi par, Cæsar, pignus fata æqua negarent,
Si tua majorem virtus pateretur Achillem.
Quam bene, cui pelagi jus est, quæ temperat æquor,
Divam, Naffovio junxit pia cura parentis:
Armis qui jamjam tantum telluris obivit,
Acceptosque ab avis in longum extendit honores:
Quantus erat, cum fretus avis, lætusque juvena,
Certus opem ferre, & patriæ reparare ruinas,
Arma fremit, dubiumque movet fausto alite bellum?

Non Batavis, non ima cientibus æquora ventis,
Ledæum fydus de cœlo gratius unquam
Extulit os, tumidumque iras mare ponere jussit.
Huic, licet exultans animis, spoliisque superbus,
Cedit Celta tamen, sentitque, quid ardua bello
Possit Arausiadæ, dubiisque interrita Virtus.

Sic cum Romano tinctæ sunt sanguine Cannæ,
Marcellus populi spem fractam, animumque labantem

Inauguratio Regis GULIELMI

Erigit; & securæ ausus se opponere turmæ,
Poenum posse docet Romanis vincier armis.
Hæc olim; sed Regi alios superesse labores
Crede tibi; nec adhuc virtus ignava fatiscat:
Quid Batavas, quid res juvat instaurasse Britannas;
Si duro infontes Gallorum compede gentes
Constrictæ plorant; &, te fine vindice, flebunt.

Aggredere, O Princeps, tibi quos designat honores
Divorum pater; O hederæ, laurique virentes!
O quantæ sacro surgunt in vertice palmæ!
Ecquis! qui frustra speret tua dicere bella,
Ecquis! qui possit pugnas æquare canendo?
Non valet is, quisquis tantum superare Britannos
Ingenio poterit, quantum gens Angla Batavos.

G. Stratford

Ex Æde Christi.

Vivimus; Auxilium Batavis festinat ab oris,
Spesque per æquoreas læta triumphat aquas.
En ut morigeris tenduntur Carbasa ventis,
Plenaque de nostra vela salute tument.
Salve Heros; hic firma satis vestigia figis,
Totaque, metiris quam pede, terra tua est.
Nostra diu sævo gemuit sub pondere tellus,
Libera Romano colla terente iugo.
At tu captivæ Gentis (Gulielme) catenas
Solvis, & oppressis integra jura refers.
Pandit inauratas coram Victoria pennas,
Nec plumam è contra vel levis aura movet.
Relligio à dextra per quam defensa revixit,
Libertas læva reddita, parte sedet.
Et quamvis lento sequitur pax aurea gressu,
Certa tamen laurus præda futura tuæ est.
Quid tibi, quid salva pro Libertate ferendum:
Quod pretium tanti muneris esse potest?
Nam Diadema leve est donum; majora paramus
Dehinc populi, Princeps, accipe corda Tui.

Hei

Et Reginae MARIAE.

Hei mihi ! quid superest formosæ offerre Mariæ ?

Illa vel invitis corda domare potest.

Nil nisi quæ tua sunt, damus, O Regina, fuerunt

Ante hominum mentes, ante corona Tua.

Maeste ingens Par femideum, & quam sera, precamur,

Deficiant Britonum Lumina vestra polo.

Gul. Brewster

è Col. Di. Jo. Bapt. A. B.

O Qui Bellorum varios effingere casus
Heroumque potes Fortunam incidere duro
Ære, aut ornaris pulchris quicunque figuris
Windsorias Arces ; qua nulla Herois imago
Nulla Dei Picta est, Gulielmi pingere Triumphos.

Pars extrema Domus primo Victoris honore
Fulgeat; hic Galli victrici tempora Lauro
Devinctum trepident, & conscia frigidus horror
Pectora constringat, dum Campo ducit aperto
Agmen adhuc juvenis, necdum tentare laborem
Militiæ, aut acies assuetus in arma feroces
Cogere:

Heu ! quantas, Gulielme, tuo sub pectore curas
Volvisti, cum per medias Exercitus Urbes
Gallorum sæviret atrox, atque omnia luctu
Squallerent; heu ! Te quantus tunc impulit ardor,
Cum subiit mentem nova spes, iterumque repulsos
Jamdudum egisti subiecta per Oppida Gallos ?

Ergo Te medio stantem, Gulielme, senatu
Pictor adumbrabit, multoque insignis honore
Arbiter excipies trepidos ex cæde recenti
Et jam sollicitos subita pro pace Ministros.

At nova cura monet, Pictor, deflectere dextram
Et propiori operi studiose incumbere ; pingere
Parte Domus alia tentantes æquora plenis
Vasta Rates velis, denso quas ordine ponas;
Nec refert numero totas impendere curas
Rostratæ Classis, ne copia forte fatiget
Defessam tremulamque manum : Tibi sufficit Agmen
Belgarum ad nostras deducere navibus oras.
Interea Angliacas in eodem littore Classes

Inauguratio Regis GULIELMI

Depinge, & palmas tendant ad Sydera nautæ,
Lætitiæque fremant, referunt dum signa vicissim
Plausibus alternis Belgarum læta Juventus.

Non sic communi sociabant fœdere quondam
Se Classes, miseri sed sæpe pericula Belli
Tentare audebant, longa & contendere pugna.
At jam Relligio mitescere sacra Britannos
Cogit, & unanimes Belgis conjungere Classes.

Præcipitent nunc effrænem furor iraque mentem;
Acer, & egregia præstans Virtute tremendis
Ferveat agminibus, Jacobumque ipse laceßat.
Hic intervallo distent bina agmina longo
Jacobi Henricique, at parce hinc inde cruentas
Commiscere acies dubiumque effingere Martem.

Ambiguum est an Te virtus, Jacobe, relinquat
Prisca, Tibi an melior Gulielmi Causa timorem
Incutiat, cum Tu præceps ægerque catervas
A tergo linquis miseras, pavidoque stupentes
Horrore, insignis quod jam felicibus armis
Duceret horrendum Gulielmus fortior Agmen.

Jamque intertexta cum Palladis arbore Lauro
Circumcinge caput, solium conscendat & altum
Cautus, & ut cunctos qui nondum vicerit hostes;
Jam tamen augusta sedeat gravitate tremendus.
Atque illum læto excipiat clamore senatus
Innumerasque effundat opes, queis vincere sævas
Gallorum turmas & frangere possit Hibernos.

Perge, ingens Victor, quaque humida littora ponti
Ulla patent liquidi, late tua facta ferentur;
Posteritas Te fera canet, dumque Astra manebunt
Æthere, Tu memori semper celebrabere Fama.

Jamque, Maria, tuum pertentent gaudia pectus;
I, fruire imperio, Tibi quod virtute fidelis
Invieta asseruit Conjux, qui plurima nostra
Passus erat terra, majora pericula ponto.

Sam. Dwight. Ex Æde Christi.

Cœlitus

Et Reginae MARIAE.

Cœlitus descende Lyra, o Thalia,
Gesta quæ Divum celebras canora;
Dic virum, qui nunc miseros Britannos
Morte redemit:

Hunc simul læti celebremus omnes,
Qui procellarum subiit pericla
Et maris, nos Italica levare
Mole gravatos.

Per moram Pœnos Fabius subegit
Bellicos: Roinam Gulielmus Heros
Ocius vicit, subitoque nobis
Restituit rem;

Victor ad pugnam venit, absque cæde
Vicit, hinc illi tria verba dentur
Symboli, quæ Cæsar ovans subacto
Prætulit hosti.

En! Triumphales modo scande currus,
Læta Romanas renovetque Pompas
Albion, Pacisque gerat Trophæa
More Latino:

Sume Rex Auguste Tibi Coronam,
(Quam Tuam demum merito vocemus)
Hanc enim Bellona Tibi laboris

Munere donet;
Te Patrem & Regem Venerantur Angli
Quippe debetur Tibi vita Gentis
Et salus; Nos funere liberavit

Martia dextra.
Perge, Princeps, quo Duce gloriosum
(Dii favent cœptis) opus inchoasti:
Quosque Tu immenso nequeas amore,

Ense domare;
Sentiat Juverna rebellis iram
Regis infensi: pete deinde Gallos
Perfidos, & luxuria, magis quam

Marte, notatos;
Sic ubi hos iusto domitos Triumpho
Egeris, Belli spoliis onustus,
Lætus interfis populo Britanno

Pace perenni.

Joan. Pridie Col. D. Joan. Bapt.

Quo

Inauguratio Regis GULIELMI

QUo canat Auriacam devota Britannia famam,
Atque novum Regale jubar veneretur in Aula,
Pangite vos sacrum Parnassi Numina Carmen.
Quo cantanda gravi Regina poemate nobis,
Dicite Pimpleides, geniumque infundite Musis
Majorem nostris quam quo prius Aulicus infans
Carmine Bellositi extremas portatus ad oras.
Eja age! Pieriæ primo Testudinis ictu
Musa mihi memora Heroem, Tibicine dignum
Phœbo, divini plectro dignumque Poetæ.
Qui procul Hollando conspexit littore nubes
Agmine compositas nigro, armatasque Phalangas
Nimborum in Britonas & Magni Numinis Arcam
Flumine lapsuras sævo, & torrente procella.
Viderat & Fati postquam omina nubila proni
Angligenis, parat ille adverso occurrere nimbo,
Frangere & in rorem densata Coagula Nubis,
Et dare plangenti populo solamina Vitæ.
Sive erat è superis delapsus Nuncius Astris,
Jusserat & Britonum perituram condere gentem;
Illius an movit tanta hæc conamina Dæmon;
Classe venit tumidum instructa fulcare profundum,
Atque ipsis undis docta velocius ire;
Quam qui porrectam lustravit in æquore Classẽ,
Omnia remigio ferri, velisque moveri
Naturam vidit, (ceu rupta erat Anchora mundi.)
Neptuni & Delon per regna errasse solutam.
Hanc ubi commisit ventis, lene undique Murmur
Per Mare, dum tacito lætum movet amne Fluentum,
Sternit iter placidum Batavis pontusque Carinis.
Sic Dii Belgarum voluere, & fidera Nautis
Fauſta diu gelidis, Inimicaque signa procellis.
Navigat has versus ventorum flamine dextro
Quas Sol occiduo regiones lumine spectat;
Illinc ducturus majora incendia lucis,
Quam quæ surripuit Funus Solare Britannis.
Hinc nova seclorum facies, & Temporis Æra;
Surgit ad Antipodas Phœbi Lux clarior Anglis,
Ordine & hoc volvit melior natura novato.
Luce tua attonitus, trepidans (Gulielme!) Jacobus
Ceu tenuis nubes Aurora, Evanuit Aula;

Cum

Et Reginae MARIAE.

Cum tonsis Monachis, multoque satellite Romæ
Tartareo, in celerem & quot juravere ruinam
Dilectæ Christo sponsæ, Christo Auspice salvæ.
Et tandem nobis pleno rediere Triumpho
Religio, Pietas, & Pax, & Jura Britannis.

Regia jam vestro diademata vertice surgant
Flammarum Zona cincto, lucisque Corolla,
(Maxime Divorum vindex) ne forte profanus
In Caput Auriacum sacratas mitteret hastas.
Sic quondam Elyfii custos fidissimus Horti,
Cum flammæ hinc inde suas vibraverat Ensis.
Vulneris impavidæ recubes sub tegmine Lauri,
Fulgura quam nequeunt, & sæva tonitrua cœli
Nondum compositi, aut venti turbare rebelles.
Haud pronam obsequio indignans tua dextra Juvernæ
Extemplo annihilat, confundat & omnia ferro
Hiberno eduxit quæ Sol Animantia cœno;
Ad Styga præcipitet fufas vasto agmine turmas;
Atque potens vestræ jam transeat Angelus iræ,
In media Ægypto, solum Israelitica tecta,
In postes cœlo dilectos sanguine sparso.
Hæc (Dive!) Oxonium spiravit in Æthera vota:
Hæc preces facili immisit Parnassus Olympo.
Quid non & justos illi solvamus Honores
Quem colit Angliaci veneranda Synecdoche mundi?

Sed cum Regalem meditabor Arundine quercum,
Da (Regina!) mihi ut tenera pulsetur Avena,
Majestatem tuam quam Regia cingitur Arbos,
Sacra Ilex Hedera velut amplexante, Maria!
Quam coeunt imo Trunco, proceraque tollunt
Ascensu parili in celsas sua germina Nubes!
Quam Latiis flammis agitata Britannia, Quercus
Atque Hederæ umbroso velo composita recumbit!

Jam tandem Superis Astræa elabatur oris,
Vecta super tenues expansi Luminis Alas,
Tellurem repetens summa è Regione Deorum,
Imperii & ductrix in Te (Regina!) Britanni.
Jam Divam Venerem lætos spumavit in Anglos
Belgicus Oceanus, pulsus in littora Lymphis;
Quippe Venus, toto non sexu æquanda, Maria est.
Si quondam Phrygii (Regina!) Cacumine Montis
Prostiteras fulvi Diva Ambitiosa Triumpho;

K

Non

Inauguratio Regis GULIELMI

Non illic pulcros artus, nudataque membra
Addubitans Pastor (spectacula grata!) Dearum
Viderat, in placido tremulus certamine iudex;
Sed mox Victricem portaverat Ida Mariam;
Quæ non sola Venus, sed Juno, Minerva, Britannis.

Trimnell Art. Bac. Nov. Col. Soc.

A Scendat Solium nunc Par Regale Britannum,
Et partes Princeps præstet uterque pares.
Cum Gulielme Tuos nimis urget habena lacertos,
Det Tibi in auxilium Diva Maria manum.
Æquum istud Cœleste docet mederamen, habetque
Alternas Ipso cum Jove Juno vices.
Non aliter, Phœbo currus moderamine Fessio,
Orbem perlustrans Luna ministrat opem.
Quam bene convenient, & in una sede locentur,
Numina Quos fecit Stemma, Corona pares!
Nunc Phœbum laudet monstretque erratica Delos,
Creta suum multo tollat honore Jovem;
Cultu non vano Venerem nunc Cyprus adoret,
Nec non Junonem jactet, ametque Samos;
Unum præsidio poscat quæque Insula Numen,
Ista Deum Felix vendicet, Ista Deam;
Insula nostra tamen magis Ipsa est Anglia Felix,
Cui sic præsidio Numen Utrumque datur.

Arden Adderley Nov. Col. Scholari.

P Onat mœsta diu, jam felix Anglia, luctus,
Et solitus placido regnet in ore decor:
Ferrea crudeles volverunt secula Parcæ,
Pacatos tandem novimus esse Deos.
Te decus Auriaci generis petit Anglia supplex,
Et venit in partes ambitiosa tuas.
Nec miseros vana spes anxia imagine fallit,
En! viget auxiliis Anglia salva tuis.
Roma quid occultas exercet perfida fraudes!
Nequicquam in nostram pervigil usque necem.
Quidve tuas frustra Lodovice recolligis iras?
Auriacus vestris jam bene notus agris;
Victorem quoties sensit superata Leonem

Gallia?

Et Reginae MARIAE.

Gallia? Successus prima juvenia dedit.
Talia si potuit teneris jam mollis in annis,
Quid confirmatis viribus ultor aget?
At non victrices sic passa est Anglia dextras,
Pervenit ad nostros blandior ille lares.
Nec maculat niveos caedes miseranda triumphos,
Femina deplorat nec viduata virum.
Non fuit Angliaca miles populator in urbe,
Belgicus ad nostras non tulit arma neces.

Tho. Symons A. B. Col. Mert. Soc. Prob.

Tityrus & Melibæus Interlocutores.

Mel. **T**ityre, quo cursu properas festinus anhelos?
Aspice, vix fummos radiavit lumine montes
Sol Oriens; Vulpesne tuis ab ovilibus agnum
Abstulit? aut vestris latet insidiator in agris?
Sed quid ago; forsitan dulci Galatea sub umbra
Te manet affuetos ubi vos iteretis amores;
O Amor! hæc, Pastor, facies testatur amorem:
Sic Ego, nam memini, cum me mea Phyllis haberet;
Vos testes coryli, vos me vidistis ad ortum
Solis oberrantem sylvas, ipsamque vocantem
Phyllida, Phylli veni, mihi Phyllida rettulit Echo.

Tit. Falleris O Melibæe, meis Galatea medullis
Non hæret, nec alo tacitam sub pectore flammam:
Sed, si tantus amor tibi res cognoscere nostras,
Dicam, (nam liceat vobis mea facta referre)
Fecundis hodie sum matutinus in agris
Ut violasque, rosasque, & summa papavera carpam,
Narcissum, & florem jungens bene-olentis anethi.

Mel. Quorsum Tu flores hodie legis? Anne Palæstram
Pastores certant, virides poscuntque coronas?

Tit. O! ubi pascis oves? quo migravere capellæ
Campo, quod vestras rumor non attigit aures?
Pan Deus Arcadiæ, Pan ruris tota voluptas,
Pan teneras qui curat oves, oviumque Magistros
Ille meas errare boves (ut cernis) & agnos
Ludere, quo vellent, campo permisit agresti.
Sed cum te latet hoc (quoniam convenimus Ambo)
Si vacat, hac subter dum nos requiescimus ulmo,

Inauguratio Regis CULIELI

Historiam prima repetens ab origine pandam.

Mel. Tityre, dic, bibulas præbebo vocibus aures.

Tit. Nuper Ego patulæ recubans sub frondibus ulmi,
Rivus ubi molles invitat murmure somnos,
Dum viridi saturæ ludebant monte capellæ
Ipse levi solitum modulabar arundine carmen:
Phyllidis hæc nostræ resonabat fistula nomen:
Cum confestim læva sedebat in ilice cornix
Diraque de rauca retulit præfagia voce;
Attonitus furgo, lateque, per æquora Campi
Huc illuc voluens oculos, de rupe videbam
Ad caulam properans genus exitiale Luporum
Dente valens, oculisque minax, cupidumque cruoris;
Imbelles lacerabat oves pars una; capellas
Altera, lascivosque tenellis matribus hœdos;
Innocui clausis balant ab ovilibus agni;
Attonitumque pecus replet mugitibus auras,
Mugitus iterum ripæ, rupeque sonabant.
Quid facerem? tantam haud potui depellere turbam,
Auxiliumve meo possim dare tutus ovili:
Dein memini quod lapsuris succurrere rebus
Pan solitus fuit, & gregibus spes unica nostris:
Pan fer opem, dixi, casus miserere tuorum,
Per montes, vallesque, per agros Pana vocabam:
Pan aberat! gemui, dixique, valet capellæ
Non Ego vos posthac viridi projectus in umbra
Tondentes cytisum frondosa valle videbo:
Sic ego; sed dicto citius venit Ille petenti,
Pan venit, immitesque lupos depellit ovili;
Me tandem vocat, & verbis ita fatur amicis:
Tityre (ut ante) boves age palce, & coge capellas,
Nec lupo infidias pecori, nec ovilibus unquam
Instruet, aut posthac metuent armenta Leones.
Hic Melibœe, lego flores, ut ferta Patrono
Contexam, & merita cingam caput ipse corona.
Mel. Mira refers! Sed & hic habuit præfagia casus;
Nam memini, cum me Mater non vana monebat,
Tu, Melibœe, cave; nostris Lupus imminet agris,
Infidiasque diu vigilans instruxit ovili.
Quin; age, Divinum merita cum laude canamus
Pastorem. Divinus amavit nos quoque Pastor.

Tit. O! Utinam, Melibœe illi modo dicere possim

Carmina

Et Reginae MARIAE.

Carmina digna fatis, certe est Pan carmine dignus !
Pani, meo jam rure videbis surgere templa;
Huc Arabes sua thura ferent, ipsique Sabæi,
Mella feret quercus, feret & rubus asper amomum.
Huc illi certis Pastores dona diebus
Adducent, sacrisque calescent ignibus Aræ.

Mel. En, Pan, nostra tibi sacramus rura, Capellas
En tibi, lascivosque damus cum matribus agnos.
Te canet omnis ager, tibi summa cacumina montes
Submittent, laudesque tuas ad fidera tollent.
Ipsi te fontes, ipsi cum murmure rivi,
Ipsæ te valles, ipsa hæc armenta loquentur.

Tit. Ferte rosas Dryades, vos lilia ferte Puellæ
Ut Pani attexam lecto de flore coronam.

Mel. Tollite vos Dryades, vos tollite ferta Puellæ:
Sidera descendant coelis, & Pana coronent.

Tit. Ut pratis rivus decori est, ut gramina pratis,
Ut bos graminibus lætis, ut cornua tauris,
Pan decus omne fuis, Pan nostri gloria ruris.
Ante solum stellas dabit, æther altus aristas ;
Ante carebit aquis Thamefis, Thamefique Britannus;
Quam Divine meo labaris pectore Pastor.

Job. Winter A. B. Col. Mert. Probat. Soc.

N Affoviæ spes sola domus, fidissima gentis
Angliacæ tutela, tibi Celsissime Princeps,
Quis valeat dignas imo de pectore grates
Fundere, carminibusve æquare tua inclyta facta?
Quod sibi jam tellurem exercet lætus arator,
Jam nec agris propriis metuunt migrare coloni
Hoc tibi debetur; Vel nos quoque munere vestro
Curarum immunes Phœbo Musisque vacamus.

Heu! quibus infidiis delusa, quot acta periclis
Anglia pene jugi perpeffa est pondus iniquum
Sed prohibent superi: prohibent, ne serviat illa
Anglia, quæ semper sævis inimica tyrannis
Sponte juvans alios, servilia vincula rupit.
En! Batavi rapidas armata classe per undas
Devoniam tendunt; Imple Euris vela secundis
Æole, tuque fave, Neptune; Haud arma parantur,
Queis tibi dilectam sperant subvertere gentem.
Majus opus movet Auriacus; Nil pulchrius illi,

L

Quam

Inauguratio Regis GULIELMI

Quam pelago & fragili ligno se credere bruma
In media, dulci pro libertate Britannum.

Quænam hæc lætitia est? novus unde hic mentibus ardor?
Fallor? An annuerint nostris bona numina votis,
Occiduosque intrat multo cum milite portus
Auriacus? salve hospes! Ut insula defenforem
Te capit, agnoscitque libens! Ut conscia turba
Flagitii, iudex corruptus, Apostata, mitra
Indignus Præsul, Monachusque & causa malorum
Progenies Loyolæ (queis nusquam tetrior ulla
Bellua) jam quærunt, Te progrediente, latebras!
Sic quando æquoreis Phœbus se tollit ab undis,
Obscœnæ aufugiunt volucres, radiosque verentur.
Hostis siquis erat, (raro, tibi contigit hostis)
Longe illum vestræ virtutis nuncia fama
Terruit: Aut melior bellandi causa, relicta
Parte sua, suavit tua sub vexilla mereri.

Quin vacuum ascendas folium, Britonumque per urbes
Tu lætis avibus, placida cum conjuge, regnes.
Sic quondam victo multa haud sine cæde tyranno
Septimus Henricus cum pulchra uxore beatos
Angligenas longa grandævus pace regebat.
Sed sceptrum tibi, nec multo cum sanguine, tradit
Magnatum & populi conspirans cœlitus ardor.
Atque utinam multos facilis tibi Jupiter annos,
Filiolosque daret senii perdulce levamen!
Audiit ille preces, & multos addidit annos,
Sed nec filiolos renuit, sobolemque futurum

Credimus? An placide nos ludit amabilis error?
Nam sunt visa mihi cœlestia numina pleno
Agmine ferre novo gratissima munera Regi.
Prima illic niveaque toga, mitraque decora
Eusebia incedit; bene olentem pyxida portat.
Unde illi unguendo poterit depromere nardum,
Et fragrante caput sacrum perfundere odore.
Et certe illustri proavorum ex stirpe, Britannos
Qui clare rexere olim, non dignior ullus,
Cui propriis manibus dea dulcia balsama fundat.
Cum sanctas tenuere ædes simulachra deorum,
Divinosque palam ritus, & polluit aras
Vana superstitio, mendax pietatis imago:
Deturbasse gradu numen tornatile, purum

Resti-

Et Reginae MARIÆ.

Restituisse Dei cultum, tot denique lethi
Faucibus eripuisse pios; quid clarius unquam
Aut mirata prior, fera aut mirabitur ætas?

Proxima Libertas, festivo gaudia vultu
Testata, eximio Regi fert florea dona.
Dein veneranda Themis; sed nec tamen ultima coetus
Cœlestis Rhidicyna, licet tenebrosa decoram
Nubes heu! tristi frontem circumvolat umbra:
At qualem facilis dispergat Principis aura.
Pone illam Musæ subeunt, & carmina pangunt,
Carmina Naffovii herois celebrantia nomen.
Auriacum Dea quæque sonat; ripæque, lacusque
Auriacum resonant, fremitumque dat arduus Æther.

Guil. Sherwin A. B. Col. Mert. Soc. Probat.

Ρωμαῖα θρησκεία ἐλυμμένατο Βαλάνες,
Αἵματι Δικαίων θαλερῶ πεπαλαγμένη δούρων,
Καὶ τοῖς τερομύμοισιν ἀπείρετα ἄλγε' ἔθηκεν
Ὅμιωγῶν ἐπάκασε Καλὸς Νασσώνιου Ἄρχων,
Αὐτίκα Δυσήνοις ἐπαρήγονα χεῖρα ὀρέξε,
Βατάνους ἐσάωσε, Φόως τε καὶ, ἄλκαρ ὀπάζων,
Ἄξιον ἐσομύμοις υἱοῖς παῖδαγμα φαεινοῖς.
Γῆ ὅταν Ἀγγλικάνῃ ἴσῃ πεσομύμου αἴσῃ
Ὅδε γε Ὀυλομύμῃν ἀποφεύγειν δύνατ' οἶζυν,
Ἐυσεβιάς Ασσὶς τελέθει Νασσώνιου Ἡρώς:
Αὐτὰρ δ' Ἀρχομύμους μάλα τ' ἐσήεικε Βρετάννοῖς
Χερσινὰν τὸ Σέβασμα, καὶ, οἱ ἔδῃ δῶσατες ἔστι
Νωιτέρην τὲ Θεὸς γε μετ' οὔασιν δέξεται δὴχην
Ὡ Ἄνα, Παντόκρατορ, μακρὸν Βασιλῆϊ Ἀρίστω
Τὸν δ' Αἰὼν', αὐτὸς γένεϊ πάντ' ἡματα θήσεις.
Καὶ τότε Δικαίων Ἀγορὴ ὅση, ἀμείαντῃ
Στήσεται ἀσφαλέως, ἔσται δέ τε ἀτυφέλικτῃ.

Joh. Wright. A. B. & Col. Mert. Probat. Soc.

Mauritii ingentis celso de sanguine natum,
Mauritioque parem, solenni dicere versu
Te, Gulielme, juvat: nunc o mihi pectora flamma
Divina caleant, nunc me furor excitet idem.

Inauguratio Regis GULIELMI

Qui Te ingens heros, bello tot adire labores
Instigat, mediosque ardentem impellit in hostes ;
Te tenero late jactabat fama sub ævo.
Cœpisti, qua finis erat ; maturaque virtus
Edidit ante diem fructus, tardeque sequentes
Annos præcurrit longe, & post terga reliquit.
Jam tes jam videor, flagrantem cernere vultus
Dum primas ducis fervens in prælia turmas,
Jam cerno oppositas acies quanto impete præceps
Tela per & gladios raperis ; quo fulmine belli
Adversum frangis cuneum & media agmina misces.
Num ferus invadit Belgas Turennius heros
Juictis semper clarus Turennius armis.
Et quacunque ruit, ferro bacchatur & igni ?
Tu primo vernans jucundæ flore juventæ,
Congrederis, ducente Deo, Deus ipse Batavis.
Congrederis ; non Te Gallorum immania terrent
Agmina, non magni Turennius agminis instar.
Heu quas tum ferro strages, quæ funera late
Edideris, quantosque viros demiseris orco !
Sic cum congestos struxere ad fydere montes
Terrigenæ fratres, superos detrudere cœlo
Aggressi, posito tum plectro intonsus Apollo
Armata sum sit fatalia spicula dextra.
Tunc audax ruit in bellum & furit acer in armis
Et Martem atque ipsas longe anteit fulminis alas.
Extremos o quam vellem memorare labores !
Quam vellem sævi superata pericula ponti !
Cui merito nunc jura dabis ; quam flebile fatum
Tristesque Illorum exequias, quos obruit æquor
Immeritos, canere ; at jamjam sub pondere tanto
Deficio ; heroemque sequor non passibus æquis,
Sed fessio memoranda dies, qua regna Britannum
Debita, qua sacros sceptri regalis honores,
Accipies, cingesque aureo diademate frontem.
Anglos servasti, da jura volentibus Anglis.
Sic gravis Alcides humeris ingentibus olim
Fulcivit patrium, quem mox possedit, Olympum.

E. Smith Ædis Christi Alumnus.

Bella

Et Reginae MARIÆ.

Bella cano, fortesque viros fervile capistrum
Haud passos perferre domi, pariterque tyrannis
Indociles servire foras; sine cæde triumphos
Perductos, nulloque madentes sanguine Palmas.

Quos vis jura patrum temnens, sacrataque legum
Fœdera perrumpens casso terrore nequivit
Flectere, & ingenuos duris vincire catenis;
Justitia hos tandem, virtusque potentior armis
Subjugat; hos faciles sibi subdit Araufius Heros:
Tantum vera potest pietas, & candor inermis.

Musa mihi causas memora, quibus inclytus Heros
Permotus, tantos terra pelagoque labores
Suscepit; tantasne exposceret Anglia curas?

Vix ternos remeans Sol circumduxerat orbem,
Ex quo, dira lues terris, infesta propago
Loyolæ, Angliacis vetitum caput extulit oris:
Quæ simul ac pestis nostris consedit in arvis,
Corripuitque arcem regni, tunc cuncta repente
In pejus ruere, & retro sublapsa referri
Omnis spes Britonum, & prisca fiducia rebus.

Ergo hæc longinquas præpes cum fama per urbes
Detulerat; magnis turbatus pectora curis,
Patribus accitis, sic fatur Araufius Heros.

"Illustres animi, quorum longe æmula virtus
"Suadebit faciles quæcunque subire pericla,
"Communem Causam, charosque videbimus Anglos
"Sorte laborantes dura, violataque Tempia,
"Et memores rebus non succurremus iniquis?
"Summis, O focii, caput objectabo periclis,
"Atque ipsam potius fundam cum sanguine vitam,
"Quam mihi tale nefas juste quisquam imputet, ergo
"Si pietas antiqua manet, fuetusque sacratæ
"Aris persistet amor, sociæ aut pia cura salutis,
"Et gazam & dextras mecum conjungite, nec vos
"Distineat, parcos thesauri sumptus, abunde
"Haud peritura pii pensabit gloria Facti.
"En! monstrabo viam; causas ne adferte morandi:
"Quin mecum properi, nihil est hoc pulchrius uno,
"Defensis lucrum & vitam postponite Sacris.

Dixit, & ingenti fremuerunt atria plausu:
Inde omnes rapit ardor ovans, Causamque Ducemque
Sponte probant; miris percussi pectora flammis.

M

Ex-

Inauguratio Regis GULIELMI

Extemplo tunc mille rates mercede parantur;
Arina penumque adhibent: demum ingens excita turba,
Oppressis cupiens pestem remove Britannis,
Confluit; & magno complentur litora cœtu:
Haud secus ac alte tremulis si pendulus alis
Milvius observet prædam, circum undique densæ
Funduntur volucres, late & toto æthere sævum
Contendunt junctis depellere viribus hostem.

Jamque ascendebant naves & litora relinquunt;
Ut pelagus tenuere, secundi flamina venti
Dant optata; secant celeres vada falsa carinæ:
Protinus at fallax suasu Plutonis iniqui
Æolus adversos laxat de carcere ventos;
Coguntur nubes, tempestasque ingruit atra
Involvens piceum spissa caligine cœlum;
Naves dispersæ incerto rectore feruntur,
Quassatæque petunt diversos remige portus.

Sed nec damna movent, tantæque injuria cladis,
Acrior infurgit, lævis interritus Heros,
Ac velut ingenti contendens pondere Palma
Temnit onus, celsæque effert capita ardua cœlo,
Talis per medias clades fortemque malignam
Audax urget iter, sudore atrisque procellis
Sic delassatos hortans sermone sodales.

"Magnum equidem damnum, verum reparabile, classis
"Sulcepit, fausteque parum conamina prima
"Cessere, at virtus nullam est passura repulsam;
"Dum vos tuti estis, mihi spes manet integra, solum
"Obfirmate animos, voto & potiemur ovantes.
"Quicquid grande decus meruit, magnamque per æva
"Famam, non raro victores torfit acerbis
"Casibus; ad nomen præclarum, æternaque gesta
"Durum iter est, aditusque patens haud tramite molli.
"Degeneres arcete metus, nec numen iniquum
"Credite, quod primo obstiterit fortuna labori:
"Nitamur fortes contra inconstantia fata,
"Tristiaque invicta dispendia mente feramus.
"Sic olim pius Æneas, comitante caterva
"Trojugenum, pelago longis erroribus actus.
"Sustinuit rabiemque maris terræque pericla
"Magnanimus, Latium quærens fataliaque arva;
"Et, tandem infesta superata sorte, tulere

"Troes

Et Reginae MARIÆ.

“Troes in Hesperiiis curarum præmia terris:

“Vos pariter valido fortunam vincite nisu

“O focii, & pulchris haud quaquam abfistite cœptis.

Hæc ubi dicta, rates reparent; edicit at illi
Incumbunt alacres operi; Ducis inclyta virtus
Languida defessis inflamat pectora nautis:
Qualis, siqua fides, magni præsentia Phœbi
Excitat accenditque inflatos carmine Vates;
Corda calent, motuque acri mens æstuat, illi
Urgenti faciles exercent numine musas.

Postquam aptata vadis classis cava litora juxta
Astitit, & ventis Oriens afflavit amicis,
Alta petunt, lenique impletur carbasus Euro;
Optatum ad portum perfert pacatius æquor.

Interea longe classis male Regia vanum
Æquoris hæret onus; terræque undæque sacratas
Conspirant tutari aras & templa Britannum,
Congressum averfi ventique animique recusant.

Jamque per Angliacas rumor volitaverat urbes
Heroa egregium venturum mille carinis
Nassævium, quo non terris præstantior alter
Sive aciem instruere, aut æquo committere pugnam
Marte, vel incautos pessundare saltibus hostes
Fert animus, placidæve inflectat pacis habenas:
Tantum fama virum cito nunciat adfore, justum
Legum assertorem libertatisque caducæ.

Attonitæ mentes, dubiique per intima currunt
Corda metus; abeunt studia in contraria vulgus:
Hos gratus recreat rumor, timor occupat illos.
Clamamus tristes iterumque iterumque, liceret
Integram præstare fidem Regique Deoque:
Ast hoc fata vetant, vetat & non arbiter æquus
Tum sibi tum populo; inviti clamamus, agatur
In præceps unum templi de vertice saxum,
Perpulchrum licet id, potius quam diruta tandem
Concidat ingenti fulgens Ecclesia mole.

Jamque propinquabant terris, portumque tenebant
Trans mare delatæ felici flamine classes:
Mox lætata cavis de navibus exiit omnis
Tuta acies, multusque ruit per litora miles.
Haud secus ac æstate nova, cum dulciora relinquunt
Melliferæ volucres alvearia, proruit ingens

Inauguratio Regis GULIELMI

Turba, sonosque edunt lætos, nubemque trahentes
Lata per æthereos fundunt examina campos.

Turmatim lecti Proceres & nomina magna
Auxilio accurrunt & grates pectore ab imo
Magnanimo Heroi referunt, dextrasque fideles
Conjungunt, opibus vitæque assistere pulchris
Incœptis, & obire alacres illum eripere Orco.

Stat contra virtute potens exercitus, armis
Inclytus, & quo non ad bella paratior ullus,
Et tantum Causa inferior; fera corda virorum
Religionis honos tangit, pietateque victi
Obniti nequeunt contra sua Sacra Deumque.

Ergo statim campis dubii cessere, fugamque
Conscivere, uni cedentes mille maniplo:
Oppugnans aras, alias interrita, virtus
Deficit, & cassis procumbit inutilis armis.

Inde Heros quacunque alte vestigia flexit,
Victorem haud fugiunt, verum amplectuntur ovantem
Illius evecti gestis felicibus Angli.

Conveniunt proceres, sancti & consulta Senatus
Regna tibi tradunt meritis pro talibus ultro
Rex Magne, & folio demum firmatus in alto
Jam plusquam optata frueris mercede laborum.

Huc tua Te pietas perduxit, & inclyta Facta
Fecerunt Regem: plus est meruisse Coronam,
Quam capere antiquo demissum stemmate sceptrum.

Sol. Nash A. B. & Col. Trin.

BElgicus hanc pacem potuit? potuere Batavi
(In quos lethiferas olim tot misimus hastas,
Cum passim Eoi rubuerunt sanguine fluctus)
Vulnere adhuc crudo, nobis præstare salutem?
Ignoret jam bruma nives, nec Solibus Æstas
Ardeat, obliquæ defint jam montibus umbræ.
Sperassem Arctoos Scythica de gente Mæotas
Venisse auxilio potius, torvosque Sicambros.
Unde à devictis fit tanta hæc gratia Belgis?

Hos animos, Nassove, facis, Tuus impulit omnes
Fidus amor Nostri; per Te spes alma revisit
Anglos: Æneæ, fateor, laus condere gentem,
Olim erat, at gentem posse instaurare cadentem
Sola Tua est; solus Gulielmi hoc præstitit ensis.

Undique jam nobis facies tristissima rerum

Adfuit,

Et Reginae MARIAE.

Adfuit, ante oculos & lethi venit imago,
Rebus in adversis scitari. Oracula mos est.
Anglia Te petiit: melior Tu noster Apollo
Nassove, ambiguis confusa ambagibus oris
Haud responsa dabas, rapido at velocior Euro
Ipse ades auxilio, præsenti & numine Firmas
Exanimos. Quali heu! quali, Dux Bellice, fessas
Nostra tuas vidit quum primum terra carinas,
Anglia subrisit vultu! vix lætior olim
Andromede facta est, cum jam peritura voraci
Æquoreo immani monstro, spectaverat in se
Persea flectentem properatis Pegason alis

Curti, te celebret plausu Romana juvenus,
Virtutemq; tuam plebs summis nunciet Astris:
Plaudendus nobis Gulielmus, Perseus alter
Hic toto Angligenum lætus cantabitur orbe;
Fistula per Sylvas referet, tuba Martia Campos,
Per freta ventus aget, famæ vox alta per urbes.
Quod si non liceat Romanos vincere plausus,
Materiâ laudis saltem fulerabimus; Ipse
Curti, vix poteras mediam servare Saburram,
Fortiter hic totam redimit sine sanguine gentem.

Et nondum legitur fastis? Cur pagina tantum
Nescit adhuc nomen? Tantis quæ gratia factis?
Quondam frondenti velavit tempora lauru,
Unum qui potuit morti subducere civem;
Qui tot subduxit, poterunt quæ præmia reddi?
Tanta sui quantæ pensabunt facta Coronæ?
Tempora succinctus, Triplicis Diademata Regni
Fronte gerat nivea, majora his munera nescit
Anglia, nec tantos deceant leviora capillos.

Tho. Hasker è Col. Trin.

DEfinite injustis, Britones, damnare querelis
Fata adversa diu nobis. sed non ita Cœlo
Invisi sumus, ut miseris spes nulla superfit.
Ecce! & nos iterum melior fortuna revisit,
Quæque alios dudum pennata reliquerat orbes,
Hic posuit pennas longum mansura per ævum.
Hannibal exoptatus adest, sine cæde triumphans,
Quem dominum agnovit pelagus; vaga paruit unda.

N

Non

Inauguratio Regis GULIELMI

Non ultra Angligenas mandata tyrannica terrent,
Exuimus servile jugum, manicisque levamur.
Romana Herculeis manibus contunditur Hydra,
Quæque olim nostros vexavit Bellua campos.
Tollitur è medio prostrata, & cessit in auras.
Scilicet ipse suis arridens Jupiter Anglis
Victorem misit, reprimi quo Vindice fraudes
Jussit, & averti super-impudentia fata.
Quid Tibi pro tanto donemus munere, Victor,
Nil minus Imperio tam fortia facta requirunt.
Accipias triplicem, meritis majora, Coronam,
Terror utrique Polo, vita & tutela Britannis;
Cætera Dij tribuant, ut longâ ætate senescens
Segnius astra petas, atque inscribaris Olympo.

Ric. Scare. è Coll. Trin.

ΗΜέν ὑπερμεγέθης Ῥώμη, Θεὰ Τερπικέραυνον,
Ἐν σήθεσιν ἑοῖσι χόλον κατέπεψεν ἄλῃσιν,
Νῦν ἐξωρμήθη δ' ἐγκύμονον ἐξώλεια.
Ἀλγεα μῦρ' ἔδωκεν ἐκήβολος, ἥ δ' ἔτι γαίῃ
Ἀγγλιακῇ δώσῃσα πανωλεθρίαν κλημακιδόν,
Εἰ Ζεὺς Ἰδαῖον μὴ Κρόνον ἐξέβαλ' ἀρχῆς,
Ὅς μ' εἰς κατέπινε κακῶς ἀπ' πυρπολέντων
Βελέας, (τόσον ἔνδ' ἑλδοθησκεία μαγδύσι.)
Ναῦς ὅταν ἡμετέρ' ἀρπὶ παβληθεῖσα σενάξῃ
Τῆς ἀπ' ἰδυμαχίας γε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Τῶν ἅμα σπουδαίως πηγμαγνόντων ἀνέμωντε,
Ἡμᾶς γηδοσιώες κατέχει ὁ πρ' ἐλπίδα λμῖν.
Ὅττε κατὰσάσεως ὀλκὴ παρῆλθεν ὀλῖαδον
Τῷ νῦν ἐγγίζοντα, Σὺ Εξοχ' ἐν Ἡρώεσιν
Ἐνδοιο θρησκείαν, τε νόμους, καὶ ἐλδοθηρίανδ'ε,
Τῆς τε πολιτείας ἡμῖν παρτερήματα πάντα,
Πάντα τὰ πλὴν ἡμῶν ἀνέδωκε, ἡμᾶς δὲ μ' ἡμῖν.
Νῦν τὰ σιγῶσα πάλαι φήμι, μόνον ταῦτα μέλιζε,
Θαυματοποιὸν ἀρ' Ἀνδρα, Θεὸν τ' ἐγγαμον εόντα.
Σεμνότατ' οὖν Ἀνδρῶν, ἔ' Ἀνάκτων, Καῖσαρ, αἶεσε,
Θύεται, ὅσα γέλειν διώαμις, πράττειν τε, Σεαυτῷ.
Ἔργα νέων, Βελαί τε μέσων, Ευχαί τε γερόντων.

Sagittary è Coll. Wadh. Commenfalís.

Et Reginae MARIAE.

G audia nunc iterum canimus : nunc luce renatâ
U iſta fugit nox, & trifti caligine pulſa
L æta iterum ſurgit roſeis AuroraCapillis :
I nſolitumque diem promit, Cœlumque ſerenat,
E xhilaratque novo perſuſum lumine mundum.
L uxuriant iterum valles, iterumque renident
M ollia diverſo rutilantia prata colore ,
U ndique jam reſonant frondes, & carmine læto
S ylvicolæ modulantur aves ; jam fronte ſerena

R uſticus educit fortes ad aratra juvencos,
E t fractis credit Cerealia ſemina glebis,
X peſtatque ſuas duplicato ſœnore meſſes.

M ira ſubit rerum facies : & mira voluptas
A ccendit placidos redivivo corde Britannos.
R eddita terra ſibi eſt : & jam, te vindice, Cæſar,
I nſignem peperit ſubito ſine Marte Triumphum.
A ſpice nunc ſtruſtos nequicquam fraude labores

R oma tuos, en hic deriſos cerne cucullos !
E n inquam veſtras deſecta mole ruinas !
G audia nunc populo redeunt cum ſœnore, & alte
I nſpirant hilares meliori pectore Muſas :
N unc Cœlo pietas niveis demittitur alis,
A tq̃ue inter junctum volitat pax aurea mundum.

*Richard. Triplett
à Coll. Trin.*

Ad Librum.

CÆſareos tandem liber intrature penates,
Disce verecundo protinus ore loqui,
Si rogat, unde venis ? quiſquam, quo numine fretus
Aufus es Auguſtas inſinuare domos ;
Nuncius advenio Muſis & Apolline natus,
Dicito ; quodque velint officioſus ago ;
Quid ſers ? ſi rogitet, vultu reſponde ſereno,
Lætitiâ, plauſus, júbila, vota, preces.

Inauguratio Regis GULIELMI

Quamvis, Par Cœlo charum, Dircaæ levaret
Nitentem æthæreos ad tractus Ala Poëtam :
Reptaret tamen augustis Virtutibus impar,
Pindaricisque modis vestros tenuaret Honores.

Progeniem, Rex. Magne, Tuam, divosque Parentes
Dicere, grande opus, Ascræa dignumque Camœna,
Quæ genus aula Deum sacro depromere Cantu.
Quot numeras proavos, tot habent monumenta vetustæ
Famæ Semideos, belloque & pace potentes.
Usque inimica malis, & formidata Tyrannis
Gens Tua, spes timidis, miserorum nata saluti.
Nassaviæ (sic fama) domo regnator Olympi
Non regni unius summas commisit habenas,
Orbis at Occidui clavum, quo regibus ipsis
Jura daret, premeretque animos & fræna vaganti
Arbitrio injiceret Juris Patrona jacentis.
Qualem Te, Gulielme, agnoscit pignore certo
Angligenum gens grata, suis jam fausta periclis.
Auspice Te, redeunt antiquum tempora in Aurum,
Religio Diis prisca, Foro Jus, Otia musis.
Tu libertatis vindex optatus avitæ!
Tu Fidei plusquam titulo Defensor, & Æqui!
Nassavidum Decus! Angligenum Spes! Cura Deorum!

Æquali, Maria, Tuarum Copia Laudum
Se fundit cornu: Regum quod stirpe crearis,
Quodque audis Regina, Tui pars infima Honoris.
Ordine quod longo folium conscendis avitum,
Augustis proavis, quam Tu, plus Anglia debet:
Te sine gens Britonum non felix, Tu sine Sceptro
Angligenis veneranda Tuis: nil Purpura donat
Defumit multum, meliori, Diva, rubore
Tincta Pudicitia: Charites Diadema coronant;
Et Tibi Majestas melior micat ardua Virtus.
Alma Tuam Proavi porrexit Gratia frontem:
In tuto Pectus Pietatem Spirat Avitam:
Una domat magnam Patruï Clementia mentem.
Tu Patris, nisi qua sibi non constabat, Imago,
Inque Tuum rixis nunquam dominata Tonantem
Juno casta, Venus, Gulielmo digna marito.

Par quoties felix! vos vincla jugalia nec tunc
Et Consanguinitas, Regni Sociataque cura,
Fortior & triplici nexu vis, mutuus Ardor.

Theba-

Et Reginae M A R I Æ.

Thebanas vicibus Fratres moderentur habenas.
Funeream quibus Ira scidit non mortua flammam.
Vos sedes capit una duos, duo si bene dici
Possint, quos totidem junxerunt vincula in unum ;
Mens quibus una, simul regnatque & paret uterque.

E. Wells Ædis Christi Alumnus.

JAm satis regno Britonum malorum
Numinis misit furor intonantis,
Jam satis Romæ luit insolentis
Anglica Tellus.

Nunc tuos Fasces veneratur Aula
Purpuræ sacræ, Gulielme, supplex,
Italas nondum docilis Britannus
Ferre Catenas.

Vovit Æternas tibi gens olivas
Læta Pictorum, procul & recentem
Buccinat regem super alta montum
Culmina Wallus.

Cuncta te circum radiante vernant ;
Floridos pingit tua Lux agellos
Incubans Herbis ; placidoque Curſu
Tempora Volvunt.

Sic fugat Brumam nimis inquietam
Imbre enim multo, glacieque dura,
Clarior Titan, decoratque mensis
Junius Annum.

Diva ! Te vatum movet omne pleſtrum
Et ferax Hymno, gravidumque Cautu,
Imperi quæ jam faciles Brizanni
Flectis Habenæ.

Sic agit Currus rapidos Olympo
Phœbus & ponit ſua jura mundo ;
Sic & alterna vice fulva regnat
Cynthia Cœlo.

Tho. Mompeſſon A. B.
Nov. Coll. Soc.

O

Quod

Inauguratio Regis GULIELMI

Quod meritis festina occurrant præmia, Princeps,
Fortunæ hoc tribuat fama maligna Tuæ;
Victori quod nulla tamen cadit hostia, quod Te,
Quodque animos populi sic moderere Tui,
Quodque ultro pietas aversos allicit hostes,
Grata bonis quod spes, & nova vita redit,
Quodque animis hominum pax est renovata, fatendum est,
Hoc totum, Cæsar, muneris esse Tui.
Quos decet esse hominum tali sub Principe mores!
Qui regit, ut patriæ serviat iple suæ?

G. Pope Aedis Christi Alumnus.

Jura silent, legumque fides vanescit in auras,
Et fingens sibi quisque deos è marmore limat,
Cælestes tuncos, pingitque umbratile Cælum.
Aspice ut in Britonum Tempe se fundat Ierne
Angligenisque paret commune intendere lethum!
Sive necem falsæ accelerent perjuria linguæ,
Seu certam infidum gyro brevior ruinam
Maturet ferrum. Quis tantum averteret istum
Quis Deus, in dubio est, tantæ se oponeret iræ?
Ultori Tibi summe Ducum, Tibi pondera nostri
Imperii fulcire datum est. Ut regnat in alto
Pinorum sylva! & late premit æquora classis!
Ut fervit Batavis tabulatum navibus æquor!
Supplex se pacat Boreas, gelidique residit
Ira freti; tutamque ferunt ipsa æquora classem,
Nec motas glacialis hiems exasperat undas;
Nec madidus versam resupinat Aquarius urnam.
Advenere rates, procul hinc formidine pœnæ
Italus Hibernusque ruunt, dominatur in urbe
Plebs vindex recti, meritoque exurit in igni
Ignavosque deos & pondus inutile saxi.

Ulsque viam Henricus sternit sine vulnere victor
Jure simul belloque potens; sic nitibus armis
Obstantes cedunt turmæ, & sine militis usu.
Astræ reducis sequitur Victoria partes.
Jure igitur meritæ tam Sacro in vertice Palmæ
Innumeræque sedent laurus; Tibi jure senatus
Sceptra libens, Gulielme, parat, demptumque Jacobo
Apponit laeri gladium, capitique Tiaram

Qualis

Et Reginae MARIAE.

Qualis ubi torvum fatali fuste Leonem
Contudit Alcides ; jussitque quiescere Sylvas
Immunes monstri, & tutos ridere colonos :
Ille humeris spolia amplarefert, raptasque Leoni
Induit exuvias, & sacra pelle superbit.

O si quando Tuis frangetur Se quana telis ;
Te Gallæ horrebunt natorum in funere matres ;
Horrebit Rhodanus, Ligerisque, & Celta feroces
Cernit ubi Anglorum turmas, Batavumque cohortes,
Ausonios iterum malit sentire Camillos.

*Gilb. Stradling
Ædis Christi Alumnus.*

BRutus ubi miseræ certus succurrre Romæ,
Arma capit, patriasq; ardet defendere leges :
Sponte illi Fasces; sponte illi grata secures
Plebs dedit, & tutæ indulgit moderamina Romæ :

Et Tibi non impar, Gulielme, est causa Triumphi ;
Nec dispar Tibi surgit honos, Tibi jura Britannii
Incolumes debent, dabis & Tu jura Britannis.

Accipe laurigeros fasces, & Sceptra potenti
O longum gestanda manu ! dum supplice fluctu
Agnoscat dominos Thetis undique fusa Britannos :

Quam Tibi designat solenni murice pompam
Magnatum generosa cohors ! ut plaudit in ostro
Augusta ! ut costis se dives pandit in auro !

Tu quoque non titulos jactas, Maria, minores
Par Thalami, regnique comes : Cui vertice lauros
Ferre pares, æquamque datur gestare coronam.
Cunjugis imperio latum se subjicit æquor,
Nec minor est Tibi Nympha, tridens ubi vortice pronos
Se gestit grandæva Tibi submittere Tethys.

Oversæ Britonum sortes ! O aurea Patrum
Secula ! & indomitæ renovantur Tempora Elizæ !
Nam (mihi si placeat Parcarum evolvere fusos,
Gentisque Auriacæ venturas pandere sortes)
Quantum olim audaces Willelmus fregit Iberos
Mauritiusve potens, tantum non degener Hæres,
Imbelles Ludovici acies, timidamque cohortem
Marte tuo, Willelme, premes, orasque reposces
Patribus ereptas, & debita regna Britannis,

Inauguratio Regis GULIELMI

Tityrus **H**ic inter Corylos, umbrosa cacumina, densas,
Nos cantare pares quoniam convenimus ambo,
Dicamus laudes Heroum (ut Mopse solemus)
Tempora transibunt sic læta canentibus, & nunc
Dic age, quos nostro celebrari carmine fumes.

Mopsus. Tityre nunc reddantur Eis pia munera Laudum,
Otia qui dederint nobis placidamque Quietem;
Scilicet Illorum resonent Encomia Sylvæ,
Qui dignabantur Regni fulcire ruinas.

T. Tanta haud conveniunt humili tenuique Cicutæ;
Sed quoniam in magnis, dicunt, voluisse sat esse;
Ipse Tuas, Gulielme, canam laudesque Mariæ;
Nam, quos junxit Amor, nemo se jungere debet.

M. Tunc mihi Phœbe fave, Musæque favete canenti,
Ne culpa ingenii Illorum minuantur honores.

T. Ast ego nec Phœbum curo, Phœbive sorores,
Carmina namque mihi cedit nunc lemma canenti.

M. Sint licet illustri proavorum stemmate clari,
Sunt magis ornati propriis virtutibus ambo.

T. Si Rex est regit immanes qui pectoris Æstus;
Tum quot Regna tenet Gulielmus! quotque Maria!

M. Inclytus Hic Mavors, sapiens hæc altera Pallas,
Vulnerat Ille armis, forma sed vulnerat Illa.

T. Quando vias Pelagi tentarunt, mole superbum
Sustulit ad nubes Mare se, fastuque tumebat.

M. Quando Tellurem tetigerunt, Arcades omnes
Pani Deo Arcadiæ tenerum mactavimus agnum.

T. Tunc iterum totus resonat modulamine campus,
Miscent Pastores iterum Nymphæque choreas.

M. Lætus Gramineis lufit tunc Agnus in agris,
Floribus atque novis Hœdi influere petulci.

T. Quantus erat Victor Gulielmus, quando popelli
Vicit Corda, Hostes vicit, vicitque seipsum!

M. Participat sponfi Virtutem & Regna Maria,
Digna tribus Regnis, & tantodigna Marito.

T. Primus hic Imperio, nulli est Virtute secundus,
Sic Sol, quam stellæ, majori luce refulget.

M. Sed qualis stellas micat inter luna minores,
Talis, cum cincta est Sociis, Regina videtur.

T. At quæ nos illis nunc, Tityre, digna precemur,
Ludere qui pecori, pecorisque dedere magistris?

M. Æternam inveniant, quam donavere, Quietem!

T. Et sero Cœlos exornet fidus utrumque!

Josephus Addison Commensalis à Coll. Reg.

Et Reginae MARIÆ.

SCande triumphales, Rex Inviſtiffime, currus;
Sume tuis impar meritis diadema, quod offert
Andromede, ſcopulis, monſtroque erepta furenti,
Perſea te eſſe ſuum, ſervatoremque fatetur:
Qui nodum dirimis, rigidasque ſine enſe catenas,
Abſolvisque Deum, timidiſſima pectora firmans.

Non opus elapſos, quo fit tua gratia major,
Infandos revocare dies, veteresque dolores:
Per ſe reſplendet virtus, ut Phœbus honorem
Haud nocti debet, rutilanti at vendicat ore;
Non quod ſuccedit Lunæ, tenebrasque repellit,
Sed quod continuo colluſtrat lumine terras,
Non tantum Perſa hos radios, quin orbis adorat.

Gloria magna quidem atros amoviſſe timores,
Atque domare feros & ſuccurriſſe ſaluti
Gentis, & iſtantiem divertere poſſe ruinam.
At regere imperio populos, Spartamque tueri,
Hic labor, hoc opus eſt; cœlum ſufferre, lacertis .
Indiget Herculeis & magni Cæſaris arte.

Quos bene reſtituit ſocios, incauta reliquit
Roma ſuos, hoſti prædam expoſuitque potenti,
Dum petit ipſa novos per ſaſque neſaſque triumphos.
At propria eſt, Rex magne, tibi laus iſta, Britannos
Et letho eripere, ulterius defendere & armis,
Et te Palladium certum præſtare, decusque.
Condis Arauſiades Latium, quod fata dedere
Ante tibi, ſtabiliſque jaciſ fundamina Pacis.

Et Regina tuis, per inhospita regna profundi
Adveniens retegisque dolos, filumque miniſtras,
Quo tuto effugimus laqueos riſtusque voraces.
Quin conceſſa diu pergas dare gaudia, & Aftra
Sero petas, meliore licet jam digna Corona.

Edv. Lilly A. B. Col. D. Jo. Bapt. Soc.

MAgne, quam rebus trepidis benignum
Sæpius multæ coluere gentes;
Noſtra cui miram renovata debet

Terra ſalutem:

Qua tuos dicam merito triumphos
Voce? quo pleno tumefactus ore.
Audeam veſtras minime ſilendas

Pfallere laudes?

P

Namque

Inauguratio Regis GULIELMI

Namque quod teque & tua dicat arma
Musa non æquo pariliq̃ue versu,
Hoc tui, quod jam celebrat, fatetur
Muneris esse.

Hærefin longe pius inquietam
Finibus nostris populisq̃ue pulsans,
Das recollectis iterum vacare
Poffe Camœnis.

Otium rursus revocas ; quiesq̃ue
Emicat læta placidaq̃ue fronte,
Nec tegunt nostrum tibi dissipata
Nubila cœlum.

Tu recurrentes novus inter hostes
Victor evadis simul ac videris,
Et tuam nullo aspicionus rubentem
Sanguine dextram.

Non quod urgenti pavidus catervæ
Cedis, at fortem, propriæq̃ue vitæ
Prodigam, in bellis aliena stringunt
Funera mentem.

Quas pii dignas tibi nunc Britanni
Gratias tanto referent amore?
Quæve susceptos alacri labores
Dona rependent?

Impari longe meritis corona
Gaudeas Tuque & Tua Chara Conjux:
Una Sic nobis gemino nitescat
Sydere Sphæra.

Guil. Ford. Nov. Col. Soc.

DEscende cœlo, & mellifona fide,
Regina, Divinum instituas melos:
Victorias fac incruentas
Fac citharam resonare dulcem.
En Gulielmum Conjuge cum Pia
Magnæ tenentes Lora Britanniaë,
Splendentibus cinctos Coronis!
Heu levis pretium labore!
En Regium Par! non timet Anglia
Secura jam sub numine Duplici
Infanientem Galliam, nec
Quos alit Hespera Gens Rebelles.

Sic

Et Reginae MARIAE.

Sic nauta sævo lassus in æquore
Primo emicantes Tyndaridas prope,
Navi infidere, Prosperum Omen,
Aspiciens, superos Faventes
Agnoscit: & nunc præcipitem Africum
Non extimescit, nec rabiem Noti:
Cur hisce sub Binis salutem
Auspiciis dubitet futuram?
Salve ruentis Tu Imperii stator,
Te non adhuc viso, tremit, effugit,
Exercitus. Quam pene, si non
Fugerat, Anglia decidisset?
Sentit Novum Gens libera Principem,
Mollesque Habenas non sine gaudio;
Cervice sic innixus Orbis
Herculea melius pependit.

Tho. Shewring
A. M. Col. Bal. Soc.

CUm portum Princeps tetigisset lætus apertum,
Ictu Oculi invisos vidimus ire patres.
Garrula Pontificum jactet miracula Roma,
Portentum majus tradere tota potest?
Optime Rex, perge, à Gallisque trophæa reporta,
Sub signis jaceat Roma superba tuis.

Joh. Page, A. M. Col. Wadh. Capel.

JAm fatis extremos toleraverat ægra labores
Anglia, continuis semisepulta malis.
Cum Tu, cui licuit Batavis, Celeberrime Regum,
Pacifica tuto jura dedisse manu,
Per freta, quæ Triton (Domino sic namque vehenti
Lusit) concussis turgida fecit aquis,
Ausus es Angligenum laceris succurrere rebus,
Ceupotius nobis, quam tibi, natus eras.
Sponte tuis igitur defensum viribus orbem,
Sponte damus curis regna Britanna tuis.
Jam credat Rhodanus, credat jam Gallica tellus,
Talia quæ possunt, omnia posse manus.

Edm. Brickenden C. C. C. Discipulus.

Inauguratio Regis GULIELMI

JAm fatis accensas superum lassavimus aras,
Effusis lachrymis immaduere genæ.
Exorata tuis mitescunt numina terris,
Anglia; cœlestis pignus amoris habes.
En Clemens Regina tuo jam prafidet orbi,
Et populum placida quæ regat arte rudem.
Inque tuæ qualis Reginae amplexibus Heros
Infidet? & totum se putat esse tuum.
Ille tuas leges violatas vindicat armis,
Hostibus ille Tuis signa tremenda movet:
Jam trepidat Gallus; quot enim videt ille luenda,
Omnibus exosus, præcipueque suis?
Hic, nisi virtutum, certamina nulla videbis;
Perpetuusque Tuos conciliabit amor.

Joh. Davis. A. B. C. C. C. Discip.

Viderat ut celsis sylvescere navibus æquor,
Miratur Nereus, Te Dominumque vocat.
Appellique suis ut viderat Albion oris,
Agnoscit Dominum Te quoque læta suum.
Agnoscatque diu; & præsentî numine firmes:
Quem Generum sensit, sentiat atque Patrem.
Protegis ut bello, fausta sic pace gubernes;
Justitia pacem, viribus arma regas.
Dumque hæc exorat Domino gens læta, precatur
Ut sero visas tecta superna Jovis.
Utque stator nostris, sic tandem accesseris aris
Gallorum, miseris queis eris una salus.
Sic dum restituas orbi pacemque fidemque,
Grata dabis Nobis munera, grata Deis.

Hen. Stephens è C. C. C.

Et Reginae MARIAE.

ANxius & meditans, somnoque gravatus amœno,
Cespitem deposui membra levanda novo;
Murmura quo fluvii strepitarunt, sylvaque juxta
Visa fuit Dryadum, Pieridumque nemus;
Ex quo proficiens Matrona in veste fluenti
Undique suspexit, coepit & inde loqui.
O quæ cura poli! tanti mortalia fiunt!
Hoc meruit nullus lætior ire dies.
Anglia quæ jactat, sceptrum visura duorum
Libratum palmis? festior annus eat.
Tertia Nassovii fumunt primordia fasces,
Et nobis carmen sæpe Maria dabit.
Dixerat: umbrosæ rediens per tegmina sylvæ,
Protinus ad focias ibat amata soror.

Richardus Deswell,

ex Aul. Mag. Commenfalis.

NON mage læta suos spectabat Roma triumphos,
Consul ubi victo victor ab hoste redit;
Quam tua depressa petitur præsentia plebe,
Quam ruit in vultus Anglia tota tuos.
Hostilis nuper rabies, & barbara Martis
Oxoniæ extremum est Turba minata diem;
Nutanti pavidæ tremuere cacumine turres,
Territus averfis fugerat Isis aquis.
At cum tu nostros petis, o Rex magne, Penates,
En vultu Phœbus splendidiore micat.
Conclamata olim recipit sibi Posthuma vitam,
Et superat tumulo terra Britanna suo.
Jamjam ergo sacris cingantur templa coronis
Luceat ingenti quælibet ara foco.
Jam risus cantusque decent, doctique triumpho
Gaudiaque & faciles & sine felle joci.
Diffugere imbres, lachrymæ luctusque recedunt
Tam placidum Ver est Te veniente tuis.

Car. Goodall,

ex Aula Magd. Commen.

Q

Car-

Inauguratio Regis GULIELMI

Carmen Pastorale :

Tityrus, & Thyrsis Interlocutores.

Tit. **D**UM Thyrsis teneras Celso sub culmine montis
Pascebat pecudes, veniebat Tityrus errans
Isto monte super, grati modulaminis auras
Mulcebat cantu, sed postquam viderat agnos,
Quærebat Thyrsim, tandem conspexit & ipsum,
Frondentis stratum denso sub tegmine fagi.
Tityrus, huic (*Tit.*) Thyrsis cur non cantare parasti?
Quid recubas ignave? tibi cur fistula dulcis
Irrita lætitiæ felici tempore cessat?
Nunc est non cantare nefas, tua carmina funde.

Thyr. Tityre quid dicis? quæ nunc nova gaudia frontem
Explicuere tuam? memini (neque Tityre multi
Præteriere dies) quum tu quoque tristis, inanes
Ponebas calamos, quando lupo ipse cruentus,
Innocuas laniabat oves, oviumque magistros.

Tit. Hæc est Thyrsi tui vesani causa doloris,
Depressum sustolle caput, deponito curas,
Vana times, heu vana times, en prata virescunt
Flore novo, viridi jam germine pullulat arbor,
Sentit ovis, gaudetque udas gestire per herbas.
Ignorat Thyrsis solus nova gaudia ruris?
Ipse bonum hoc certis poteras cognoscere signis.

Thyr. Quæ video, fateor portendere magna videntur;
Miror, nec possum signorum reddere causas

Tit. Dicam, tu nobis arrectis auribus adsta.
Aurea nunc iterum nascuntur secula mundo,
Omne nemus nunc flore viret, felicia ruris
Tempora tranquilli pecudes testantur ovantes:
Gratam senserunt libertatemque capellæ.
Languentes quondam pecudes, jam pastor acerbus
Deferuit, nostrisque lupi pelluntur ab agris.
Mira loquor, majora loquor, Jesseia proles

Altera

Et Reginae MARIAE.

Altera nunc regnat, pecudum gaudete magistri.
Cœlesti regnat Regina simillima Nymphæ,
Ex qua nomen habet; non deerunt carmina nobis,
Talia felicitis cum sint nova gaudia ruris.

Thyr. Illud erat, præter solitum, quod saltibus ipsi
Ludebant agni, quod languescientia flores
Tollebant capita, & quod candida lilia campis
Vernabant, aderant duo maxima lumina mundi,
Hoc ipsæ sensere rosæ, sensere capellæ.

Tit. Incipe jam Thyrsis, dabimus nam carmina dignis.

Thyr. Incipe tu potius, non deerunt carmina nobis.

Tit. O decus, atque salus, securi gloria ruris,
O Gulielme tuas celebret quis carmine digno
Laudes? quis magno jam te satis ore loquatur?
Tu sævos superas ursos, rabidosque leones,
Terribilem solus poteras superare Goliam.

Thyr. Nunc Regina tuas mea garrula fistula laudes
Cantat, carmina non deerunt, si munera defint.
Ducite ut ante greges, pastores ducite molles
Nunc agnos, dignis date carmina grata duobus.

Tit. O Gulielme pater patriæ, fidissime custos
Felicitis ruris, servati gloria regni.
Vive diu, radiisque tuis, felicia rura
Pastori reddes, felicia regna Britannis.

Thyr. O regni, rurisque parens, veneranda Maria,
Vive diu, vestroque adsis cum numine nobis.

Tit. Vivite felices ambo, vos gaudia longæ
Carpetis vitæ, carpetis gaudia pacis.
Sceptra per innumeros annos teneatis ovantum
Anglorum, atque diu vos cœli fidera sperent.

Gardiner, ex Aul. Magd. Commenfalis.

Volvitur ecce dies festis celebranda triumphis
Phœbi, Pierique chori plaudentibus alis.
Dicite Jo Pæan! curas procul ire Minerva
Jussit, & ad vacuum Musas Heliconæ reverti:

Lætetur

Inauguratio Regis GULIELMI

Lætetur Socii; concessa licentia nostro est
Indulgere Deo, cum Te Celsissime Princeps,
Te lætæ excipiant demissum cœlitus Artes;
Tu decus omne tuis, Divumque hominumque voluptas,
Curarum requies & felix meta laborum.

Quam subit illius gratissima lucis imago,
Qua mentis divina acies, qua nobile, virtus
Eximia incendit, pectus; cum Martius Heros
Horrendum intonuit Gallis, ac vindice dextra
Contudit hostiles acios, & vulnera sparfit?
Qualis ubi in Libycis (irarum turbidus æstu
Urgentique fame excitus) leo dirus arenis
Incidit in pecudes, cunctisque trementibus audax
Emicat, ac crebros passim dat stragis acervos;
Succussisque jubis, rabido gravis intonat ore:
Talis erat cum bella furens & damna rependit
Gallica, & Eoas late conterruit oras.
Otia sunt quæcunque loquor, ludibria solum
Pectoris, ac primæ veluti tentamina dextræ
Arma ducem majora vocant, vocat Anglia tellus
Justitiæ viduata manu; jam jamque cadentis
Instar, & immiti, visa est, succumbere fato,
Protinus Arctos præceps allabitur oras,
Acceleransque, humeris titubantes excipit Axes,
Sustentatque Polos; melius firmataque perstat
Machina, & æquato pendet libramine Tellus.
Procidit Invidia, & petit indignata tenebras
Infandum confessa scelus: Pax aurea pennis
Emicat, & pleno descendit Copia cornu.
Nobile vincendi genus hoc, prostermit ubique
Nominis umbra viros, gladioque potentior omni
Fama sibi gladium, sibi cassida fecit inertem
Ergo age perge frui tanti mercede triumphi
Cum consorte Dea, Princeps; Armisque solutus
Vulnera perge tuæ pia vulnera, ferre Mariæ:
Sis memor ah! nostrum, faustoque Infantulus astro
Prodeat, inque dies crescat, cunctisque tremendus
Audiat optato cognomine Belga -- Britannus.

Tho. Hanson,

A. B. à Coll. Magd.

Et Reginae MARIÆ.

Anglia Cimmeriis latuit demersa tenebris
Magnaue anhelantem condidit umbra diem.
Arripuit nobis cœlum Romana potestas
Languet & antiqua gens Caritura fide.
Auxilium fessis Miseresceus attulit Heros,
Atque manus superis bellica præstat opem.
Atlas confectus senio dum deserit axem,
Alcides properat sustinuisse polum.
Ecce! metu posito, nostram petit ipse salutem,
Dum subit irati mille pericla maris.
Ut quondam Æneas portabat Classe penates,
Sic secum patrios advehit ille deos.
Mox cum flammæ mugirent æra procellis,
Ingenti fluctu littora pulsa sonant.
Septus sulphureis fumat dux undique nimbis,
Et Jovis artificis fulmine nube tonat.
Neptunus subito collectas instruit undas,
Quas animans auræ buccina rauca vocat.
Murmura compressit, rapidas abiecit & iras,
Et colit Oceanus, dum videt ora, ducem.
Aspirans ventis implevit vela secundis,
Ac puppim famulis impulit æquor aquis.
Imposuit nostræ prima ut vestigia terræ,
Fertur sub grandi contremuisse pede.
Protinus effusis reboat gens læta triumphis,
Et totis populi fluctuat unda viis.
Ecce venit volitans curru suffultus, & auro.
Dum sol flammantes jungere gaudet equos
Efflant purpureos elatis naribus ignes,
Victor & ætherea lampade carpit iter.
Per campos equitat cinctus fulgentibus armis,
Solis ad opprobrium fulgure parma micat.
Nobilitas, fascesque; togæ, mitræque sequuntur,
Fulmineasque colunt stemmata longa rotas.
Fortunam vicit, vicit virtutibus orbem,
Principis auspiciis insula plaudit ovans.
Annosæ remeant leges, scanduntque tribunal,
Recta fides populo, numinibusque redit.
Jam sub rege pio quid non sperare licebit?
Cum flectit superos in sua vota deos.

Johan. Smith A. M. & Col. Mag.

R

Ad

Inauguratio Regis GULIELMI

Ad Regem.

SI qui nil metuit nomen Regale meretur,
Exornat frontem jure Corona Tuam.
Tu qui sprevisi ventos, & Tethyos undas;
Aptus es instabili, Rex, dare jura solo.
Te veniente venit niveis pax aurea pennis,
Præfide Te placidos cernimus ire dies.
Faustius Anglorum tali sub Cæsare regnum,
Quam sub Principibus Roma vetusta suis.
Te Marti similem Virtus, reticentia fida
Niliaco Harpocrati Te facit esse parem.

Ad Reginam.

HÆc est sacra dies æterno digna triumpho,
Qua scandis solium (Diva Maria) Tuum.
Afflictæ fidus patriæ exoriare benignum,
Regni es Palladium, sis quoque cura Deum.
Jam Venus, & Charites saltant, Nymphæque Britannæ
Agnoscent formam sceptrâ decere tuam;
Arrident populi; lætis nitet ardor ocellis;
Italidas vincis scilicet Angla nurus.
Secula Cumæ superes (Themis alma) Sibyllæ,
Regius ætatis damna rependit honor.

Fran. Heywood Ex Aul. Cerv. Com.

MArtia Roma suos parcat jactare triumphos,
Definat Ausonios tollere ad astra duces:
Clarius his heros Hollandis natus in oris,
Nunc gerit invicta sceptrâ Britannia manu.
Julius obvertit quæsitâ terga Britannis:
Anglia Willelmo sponte dedere manus.

Sanders è Coll. Wadh. Schol.

PImpleam exspumat quam, non potaverat, undam,
Effunditque novos cor vivo è pectore rivos,
Et mihi, quem natura negat, dant gaudia versum.
Sic olim vates non summo in vertice montis
Somnia fecerunt, vigilesve sub æthere noctes,
Sed Phœbus pulcher, sed Phœbo pulchrior ipso
Musa ciens trepido ferventia pectora motu
Lætos esse dedit: fluxere poetica mella
Sponte sua; afflatum curant nec corda secundum:
Gaudia dant Divi, dabimus nos carmina Divis.

Et Reginae MARIAE.

O præstans animi Princeps, felixque laborum
Quid loquar, aut fileam, tua quo facta ordine pandam?
Consiliine prius mirer maria alta nec ullis
Indagata tuæ celeris vestigia mentis,
Quæ tibi tanta capit, quæ capta revolvit & alta
Nocte sepulta aliis divino lumine spargit?
An dextræ invictæ, infraçti laterisque labores?
Regnorumque tibi fatum, dum seria ludis,
Dispositum in silvis, percussa que fœdera diram
In gentem nullo strepitu, conamine magno;
Nec citius Cæsar per prospera fata cucurrit,
Quam tua te virtus per cuncta hæc ardua duxit.
An quæ nos populus tangunt; excussa Britannis
Servitii iuga dura, & non tolerabile cæcæ
Relligionis onus captivæ vincula mentis;
Otia securis & restaurata Camœnis;
Hæc sunt, quæ flatus tumido è pulmone rebelles
Expellunt mihi, dantque novas in carmina vires,
Nec tacito gaudere sinunt me gaudia corde.
Eruçtat mea mens laudum tibi nomina mille
Ebria lætitia, & famam tibi conspuat altam
Nescia fœdari non digno carmine Magnos.
Hæc tibi dat mea Musa; alii tibi sceptræ, thronosque
Dent, dederat melius tibi quæ tua plurima virtus.
Sic quondam Alciden, postquam cœlum, mare, terras
Liberæ monstrorum dederat non pestibus unis,
Consilium superum cognata in sceptræ reponit.

Petrus Prætor è Coll. Om. An. Soc.

O Quali, quali, tantis erepta periculis
Anglia, nunc grates persolvere Carmine possis?
Exultat grandi generosa dilemmate Musa.
Immortale suo deducens ordine plestrum,
Seu cœleste canit fidibus, numenve Britannum.
At sibi quid metuit populus? lapsura per auras
Culmina opum, fascesque? ejecta Penatibus altis
Munia seu Procerum querimur? patienda dolemus.
Regius infremuit zelus, soliumque capeffit
Mox Romana lues, rabiesque timenda novercæ
Thessalicis herbis fœtæ (si cætera possit)
Famineusque Dolus; legum præcepta minaci
Suspensa imperio, violataque fœdera regni:

Inauguratio Regis GULIELMI

Terruerant latis hac pavidam præfagia gentem.

Cardinibus rerum lapsis succurrere, plandus
Tollere Cecropios, & reddere Jura profanis
Conspurcata diu manibus, quis gratior hospes,
Unde alius potuit Numa? quis sine sanguinis imbre
Perficiat palmam illustrem, subigatque bilingues
Infidias, & monstra atrox spirantia virus?

Lætus Hyperboreos ascendas Arbiter axes:
Ut Batavum rursus stupeat quoque Nereus orbes
Undantes sylvarum, Atlanteasque Coronas
Roma tuis aquilis cedat, Gallicque triumphis.

Iustus pro tantis & fida laboribus aras,
Votorum, Rhidycina dicat tibi, perpetuum ver.
Sic uterus crescat Mariæ, atque ubere regum
Stirpe beet gentem sic O Lucina Britannam.

Hen. Newte è Coll. Om. An.

J Amdudum liquidum Tiberino gurgite ducta
Polluerat Thamefin Sequana læce sua.
Quam pene absorpta est animosa Britannia, dum stat
Nescia Romano subdere colla iugo!
Vindice digna fuit; nec erat sine Vindice digno
Et, quo nil majus, Pax sine cæde redit.
Ultima funigeræ jam luditur alea turbæ,
Alternas posthac non habitura vices.
Jam nulla e fœdis surrepta cadavera bustis
Indocili vulgo fascina gemma facit.
Sed neque nos truncis, neque figimus oscula faxis;
Turba fugax secum corripuere Lares.
O Fortunatos nimium, sua si bona norint
Angligenas! sortem si bene ferre valent!
Elisabetha redit, mutato nomine; nec jam
Terret, ut ante suis, prima Maria, rogis.
Auspiciis, Wilhelme, tuis superabimus Alpes,
Tuque Anglo-Batavis Annibal alter eris.
Roma triumphato ne fit caput amplius orbi;
Et discant Galli non temerare fidem.

Jos. Bingham Art. Bac. è Coll. Univ.

Et Reginae MARIAE.

Carmen Pastorale.

Melibœus. **D**IC mihi quid vultum, pulso mœrore, serenat?
Dic, Corydon, quali fusus dulcedine rides?
Squalide jam dudum Corydon, & amictæ lacernis,
Testibus ægrotæ mentis, Cum languidus error
Lassaret per prata pedes, & tristis avena
Iret sola Comes tecum; Quæ tanta repente
Gaudia munditiem revocant, Crinemque repectunt?

Corydon. An nondum, Melibœe, tuas pervenit ad aures,
Seclusi in scopulis, & sola Phyllide tacti,
Quis Deus, & quanto major vel Pane, fugavit
Quotque lupos nobis, & quotquot Roma leones
Cassineove specu misit, latebrisve Duaci?
Illi impune diu per ovilia nostra vagantes
Late intentarunt stragem, & rugitibus agnis
Incussere metus; rabidi, & Pastoribus ipsis
Horrendi: quorum viguit qui Maximus ævo
Et virtute senex, ausus Confligere contra,
Tutarique gregem, lustra intra immania raptus,
Pœnas magni animi seno cum Fratre pependit.
Ast Astræa statim, cui jam Pastoria Cordi est
Simplicitas, quamvis superas longe incolit arces,
Innocuos miserata viros, distorquet ab ore
Sanguineo prædam, & tantis clamoribus auras
Replet, ut ipsa fragor Concusserit antra ferarum.
Fracta metu rabies exinde labascere cœpit,
Et nunc Claustra petunt trepidæ, dum rura gubernat
Arcadiæ novus alma cum Conforte Lyceus,
Qui dabit æternum nobis tutamen in ævum.

Mel. Hæc mihi jam memini placidum prædicere somnum,
Sunt Caligantes visæ per somnia nubes
Obduxisse polos picea rubiginè, cælum
Mole alta undarum sensim turgere videtur:
Jamque Coruscantes jaculatur Jupiter ignes,
Horrissono feriens pavefactas fulmine terras.
Cum subito exoriens visus mihi Phœbus utrumque
Instaurare polum radiis, tenebrasque fugare.

Cor. Et mihi luce nova nemus hoc gaudere videtur
Perfusus, sic cum descendit ab æthere, terras
Ut decoret præsentem Deo, dispergit honores

Inauguratio Regis GULIELMI

Jupiter, & mundum divina lampade lustrat.

Mel. Læta ergo placidos errent armenta per agros,
Exultimque hædi ludant; dum fistula nostros
Exercet digitos, pulsata ter pede terra.
Vos faciles nymphæ suaves Cogatis odores,
Et bene Contextam per florea rura Coronam
Vestrae afferte Deæ, & tantum Celebrantia nomen
Grata repercussos percurrant Carmina montes.
Sic quoties nitido surgit sol aureus ortu,
Garrulus ille Chorus fylvarum e frondibus ora
Solvit, & in blandos Crispillat guttura Cantus.

Cor. Pastoresque suum debent laudare Patronum;
Ergo agite, O Juvenes, altaria trina locetis,
Felici genio terrarum Victima multa
Fumet, Cornigerique boves albedine puri
Ante aras tingant rubicundos sanguine flores.
Instituant ludos, certamina agrestia, latis
Qui fidunt humeris, & vasto robore pollent.
Hinc Cani lustrum Mopsi, Melibœe, petentes
Venturi fatum secli discamus ab illo.
Abditus ille specu obscuro sub rupe Cavata
Carmine prædicit vario, numerisque modisque
Turbidulis (namque est infania sacra Poesis)
Gloria quanta manet nos, & quam libera vinclis
Otia: Jam virtus pulchro remeabit Olympo,
Aurea Saturni veteris jam secla redibunt,
Et festa intrabit niveo pax oppida curru,
Atque orbis nostri moderator serus ad Astra
Ascendet, metuent vitam dum carpere fata,
In decus humani generis, documentaque morum,
Indulgente Polo terris, quod flagitat ipse.

B. Mander, è Coll. Magd.

Multa tibi debent Batavi, sed plura Britanni
Plurima libertas, omnia religio.
Utque nihil desit, Majestas Regia supplex
Sub Patrocinio jam cupit esse tuo;
Tu, quondam sacri, redivivum acquiris honorem,
Atque diu invisi nominis auctor ades;
Si Te vidisset, Brutus dimiserat iras.
Exosum optasset libera Roma jugum.

Rich. Willis,

A. B. Coll. Om. An. Soc.

Et Reginae MARIAE.

ΜΗΤΙΝ αἶδε θεὰ Ναυσυιάδew Ἡρωῦ
Θεοπεσίw, Ἀγγλοῖς ἢ πλείονα χάρματ' ἔθηκεν,
Κῆρας δ' ἀργαλέας, ὄλεθρον τ' ἀλίαςον ἄμυνεν.
Ἠλυθε γὰρ Βέλγαςδε θοὴ φάτις, ὅτι ῥ' Ἀγγλος
Αἰὼν ἄχος, χρεῖω τ' ἐβιάσατο οὐκ ἔτ' ἀνεκτός.

Τῆτο δ' ἐπεὶ κρείων Αὐράνλιθ' αὖ ἐνόησε,
Εὐσεβέων ἐνεκ' ἀνθρώπων μάλα κηδόμενθ' κῆρ,
Αὐτίκα Βελγίων ἀγαθὸν κηλήσκειθ' ὄμιλον,
Καὶ ῥα ληπύσιον μύθοις παρσέειπε γεγωνῶς,

“Ὡ μοι πολλὰ φίλοι ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
“(Πάντα ῥ' ὑμῖν παρὲφρων καταλέξομαι, ὅσδ' ἔτι κόσω)

“Ἡ ἐμ' ὑποτρυνύει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,

“Ορμήσαντα θρασυὶ πόλεμον, καὶ δημοτῆτα,

“Ἀγγλιακῶ, αἰεὶ ἡμῖν φίλw, ἔθνη ἀρήγην,

“Τῶν νυνὶ δυσμῆρες μάλα ῥ' ἔχδον εἵαται ἄνδρες

“Μέρμερα πολλ' αὐτοῖς δέλαια τε μηλίσαντες.

“Εἰ δὴ μοι χάμνονι ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

“Ουλόμηνον θανάτοιο τέλος, καὶ κηρὸς ἐφῆπται·

“Χ' ἔτω μὲν μοι ἐποίω μέγα κλέθ'· εἰ δὲ μάλ' ἄλλως

“Ζῶς νίκην χερίσμεθ' πατὴρ, καὶ δηϊώοντες

“Ἀνέρες, ἡμετέρησι πέσωσ' ὑπὸ χερσὶ δαμνύτες·

“Αὐτὴν ἐμ' ἀνθρώποι μὲν τιμήσασι θεόν ὥς

“Δώσονται δ' ὑεῖς Ἀγγλῶν ἀπερείσι' ἄποινα.

Ὡς εἰπὼν, ἐς εἰλὴν μεγακῆτεα νῆα, μάλ' αὖχα

Πρώτῳ ἐπάλθ', ἅμα καὶ ἔταρσι συγχηδὸν ἔποντο.

Οἱ δ' ὅτε δ' Ἀγγλιακὴν ποτὶ γαῖαν ἐφωρμίζοντο,

Καὶ κρατερῶς ἔρυσαν ἐπὶ χθόνα νῆας εἵσας,

Τόχρα καλ' ἀρμόζοντες καὶ μώνυχας ἵππους·

Αἰψα, (θεῶν μέγα θαῦμα) στρατὸς παρὰ σῖνα θαλάσσης

Πάγχαλκος διέλαμψε, πρῆτορες ἔνθα ἔ' ἔνθα,

Θαρσαλέθ', μέγ' ἀρεῖθ', ἀγέσφατος, οἷσι δ' ἀνάσσειν

Εὐχέτο κοσμήτωρ, ἐχέφρων, Αὐράνλιθ' ἥρωρ.

Ἐσπετε νυνὶ μοι Μῆσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχασται,

Τίς φαύλαις τότε θάμβεθ' ἐνὶ φρεσὶν ἠρήρειτο;

Τίς

Inauguratio Regis GULIELMI

Τίς πάντας τότε φύζα τ' ἔχεν, δειμός τε, φόβος τε;
Φεύγε ὃ πάς Αγγλοῖς ὃς αἰκέα μῆσατο ἔργα,
Φεύγε χ' ὁμοῦ βασιλίδος, ἥ α' δεινὰ βασίλισσα,
Τηλυγετὴ θ' ἅμα υἱὸν ἐν ἀγκόνησιν ἔχουσα,
Ὅν τ' ἄγοντο γέννησε πατὴρ, τ' ἀτοκος τέκε μήτηρ.
Ὡς μάλα μὲν ταχέως ὑπὸ ἀρηϊφίλων Ἰππικέρων.
Ἐπράχθη τὰ μέγιστα, κ' ἀναμματαίη τύχε νίκη.
Οἱ δ' ἄρα δίδόξαν Αγγλῶν μεγαλήτορες ἄνδρες,
Ὅπποτε γεασσέη ἐνὶ βέλει ἡδριόωντο,
Ἡδίσανθ' Ἡρώα, καὶ ὃ σκῆπτρον παρέθεντο.

Edm. Chishull, C. C. C. Disc' p.

ΜΗ θεῶν ἡμῖν κότον αἰτιώμεθ'
ΜΟῦ τι ναυκλήρου πάλαι ἐσερέμεθ'.
Υβρεως ὅδ' ἐν θεῶς δὲ νοήσας
Φαίνεται Αγγλοῖς.
Ἀντὶ γὰρ Ρωμαιομανεῖς ἀνακτοῖς
Νυνὶ κυβεσηήτης παρθοῶν ἐπέση.
Σειρίου δωλύτου γ' ἀνέτειλεν ἡμῖν
Αἵσιτο ἀσπὴρ.

E Rexit gentem, dudum suspensa, Jehovah
Gratia Judaicam; Sauli frustra furentis
Imbelles cecidere minæ; Solymaia sceptrum
Jeffides gerit, & folio suffultus eburno,
Digerit imperii sub iudice facta senatu:
Jeffides tutela, salus, spes unica gentis,
Jeffides cura, atque indulgens munus Olympi.
Et tua sæva diu melioribus (Anglia) fatis
Cessere; infensique Dei desæviit ira,
Te felixque tui Davidis cura tuetur:
Qui trabeas tandem sumfit suadente senatu;
Qui mala castigat, laudat meliora; securi
Non sæva, sed regali metuendus amore.
Quam felix, nimium felix Brittannica Terra
Visa esset, (Superi!) Propria hæc si dona futura,
Quæ sero abripiant nobis (precor) invida fata.
Ne tamen optatum moderamen hoc unica claudat
Ætas, Prole sacra vivas, Gulielme, regasque.

S. Bishop, Coll. Wad. Scho.

Et Reginae MARIÆ.

Anglia jam Domini sensisset vincula duri ;
Romanumque iterum mox subitura Jugum :
Spreta foris, Captiva domi, miseranda jacebat :
Hos fundens querulo murmure mœsta sonos.
' Ah! quibus in terris mihi Brutus nascitur, inquit ?
' Juraque restituet quis temerata Deus ?
' Non Gallos Belgasve queror ; nec classe timendus
' Invieta, quondam notus Iberus adest.
' Sed mea me proles damnat male sana catenis,
' Subdit & indigno libera colla iugo.
' Ipse quidem est nostri conjux oblitus amoris :
' Ipse meretricis polluit igne finus.
' At mihi quæ castas respectant Numina mentes
' Dent precor, innocuo præmia digna toro.
Arrisere Dei faciles, & vota dedere :
Hæc fuit Auriaco credita cura Duci.
Illum fama Patrum stimulis, & conscia virtus
Excitat : Optatam fert inopinus opem.
Intulit & placidum sine cæde & sanguine bellum :
Bella quidem Auriaci fœdera pacis habent.
Hæc revocant & jura fori, legesque sepultas
Et reducem terris hæc retulere Themis.
Humanis majora bonis sunt ista : sed ultra
Assurgit, merites Sceptra dedisse suis.
Regnat jure suo Primus : nec justius ullum
Ornavit Britonum clara corona caput.
Vive Pater patriæ : liceat mihi dicere saltem
Nunc eadem populi Vox fuit, atque Dei.

J. Wynne Coll. Jes. Soc.

Ostentare suum Lodoicum Gallia cesset,
Et turba insanas ponat Hiberna faces.
Jam læto affulget rediviva Britannia vultu,
Turrigerum attollens Diva superba caput.
Ancili terras munita domabit Hibernas,
Qua Gallum audacem terreat, Ægis erit.
Authores confessa Deos miracula produnt,
Cum focio Britonas Marte Minerva regis.

Inauguratio Regis GULIELMI

A Ngliacæ Gentis vindex, tutela ruentis
Imperii, & trepidi fida Columna Laris,
Qui nunc in Pelagi medio moliris habenas,
Et tibi commissam dirigis arte Ratem
Nequaquam Princeps delatam sperne Coronam,
Neu Titulos istos, quos pia fata probant.
Jam Libertati semper sua gloria constet,
Ac maneat salva Relligione fides.
Dii tibi dent longum Patriæ supereffe saluti
Ut spoliū Victor de Babylone feras,
Gallia jam frendet, formidat Hybernica, rursus
Ne victi nostra sub ditione cadant.

Jac. Biss. Comment. è Coll. Wach.

A mbitio amoveat vanos procul æmula fastus,
Hic ubi ferta pius mutua nectit Amor :
Ipsa licet totam meritis Regina Coronam
Vendicat, & sceptris sufficit una suis,
Nobilior patrios cum Coniuge miscet Honores,
Et socio Regni gaudet, ut ante Tori.
Quam cedis, Maria, Viro, Tibi gloria crescit,
Et titulis fulges Coniugis atque tuis.
Ille agit insignes felici Marte triumphos,
Et Britonum læto multus in ore sonat,
Sed neque se populi plausu, neque milite jactat,
Plus juvat ex voto Sceptra tulisse tuo.

Guil. Woodyear Coll. Mert. Comm.

S ucclamant queruli non fas regnare duobus,
Si mos antiquus, sanctaque Jura valent :
Sed licet Auriacus decoret Consortisque Coronam,
Unus terna tamen regna Monarcha tenet,
Unit mens eadem, nectunt Connubia digna,
Una ambos populi cura, salusque movet :
Utque elucentes gemina cum lampade Fratres,
Consensu dicunt omina fausta mari ;
Sic eadem Auriaco Mariæque est certa voluntas,
Consultit hoc dominus? consultit uxor idem :
Ambo bono influxu, & concordie lumine nostra
Et Maria & Terras sydera chara beant.
Sic animis uni, quamvis sunt corpore bini,
Unus & è binis Rex Diadema gerit.

Rob. Reekes ex Aula B. M. Virg.

Et Reginae MARIAE.

A Spice quam claros celebrat natura triumphos!
Inque alacres plausus Anglia tota tuat!
Ut placidus nullis agitetur flatibus aer!
Ut liquidum incendat purior aura diem!
Non hic causa fuit reflexo fidere Phœbus,
Nec vaga roriferis Cynthia luminibus:
Anglia sed tantis exultat festa triumphis,
Aspectu (Princeps) vivificata tuo.
Ergo iterum lætas fas est agitare choreas;
Filaque suspensæ pulverulenta lyræ:
Ite graves curæ, mœstæque silentia noctis,
Et metus, & tenebris tristibus apte dolor.
Jam lætos, Juvenes, hederis involvite crines,
Massica de vetulo promite vina cado.
Anglorum nunc surget honos collapsus, in altum
Exurget Solymæ machina pulchra novæ.
Incolet has urbes niveis Pax aurea bigis,
Et populo lætos promet ab axe dies.
Non Acies, non hostis erit. Gaudete puellæ,
Fervida miscebit prælia Solus Amor.
Infans Musa licet tamen est præfaga futuri,
Crede mihi, vates Enthea turba fumus.

E. Taylor à Coll. Mert.

R Egales Proavi tibi multa trophæa dederunt,
Vincere non opus est; Accipis, ergo regis.
Sic ubi per Latium profugus Saturnus Olympum
Abdicat, ascendit Jupiter ipse thronum:
Quisne Jovem culpat? vel Te, Jovis alma propago!
Non fuit Armorum, sed Pietatis opus.
Quæ pius Æneas per tanta pericula raptus
Fecerat, & plusquam talia sponte facis:
Per mare, per terram, per hiantia Mortis & ora
Protegis Angliadum Pergama, Tempa, Lares:
Hic superas Romam ---- Solium Lavinia Conjux
Jure dabit, teneas jure, quod illa dedit.

Jo. Wignlesworth.

Inauguratio Regis GULIELMI

Hylas. CUR Tristis, Melibœe, jaces? Dum garrula misto
Carmines sylva sonet, justis & prata Choreis.

Melibœus. Lætetur; cantet, cui fida Mapalia servant
Intactas Pecudes, at nobis impius Agros
Diripuit Miles, macra & Vertigo Juvenços.

Hylas. Pan Tibi direptos reddet, Melibœe, Juvenços,
Pan (Hodierna dies, quem sacro cinxerit Auro
Phyllide cum nostra communia Sceptra tenentem)
Arva dabit majora Tuis, magis apta bubulcis.

Melibœus. Credenti ne illude Seni, Puer. Ocyus Annus
Ver erit Æternum; Gemmisve Fluenta rigeant:
Quæ solum optamus, sed non sperare licebit;
Quam nobis Pan jura dabit. Sic invida Cœli
Fata vetant firmi, nostris obstantia Fatis.

Hylas. Consule vicinum Lycidam, quem semper Amicum
Semper habes fidum; nam cum tibi Mopsa canenti
Mulgebat Capras; furtum tibi prodidit Ille.
Hunc ego præsentem conspexi, & Pana notantem.

Lycidas. Vidi, chare Senex, surgentes Panos honores
Et solium, & circum-volitantes tempora Divos.

Melibœus. Jam juvat insanire, juvat reparare Cicutam
Quam nuper fregi, dum fors mihi læva fuisset.
At vos, ô Juvenes, queis faverat alma Camœna,
Carminibus celebretis; Hyla, Tu Phyllida cantes,
Pana, Puer Lycida: viridi en! succissimus Antro!

Lycidas. Fortior est Pan Marte suo; cum dextra minaci
Fulgurat ense, graves & crispas læva sagittas.

Hylas. Fortior at Phyllis, quæ lumine vincit inermi
Pana, suoque jubet Gremio deponere Palmas.

Lycidas. In Sylvis qualem Leo se fert; qualis in Arvis
Taurus, Pan medium sic se Rex Regibus infert.

Hylas. Reginas superat, flores ut lilia, Phyllis,
Phyllis, cui vultus & Regnum lilia signant;
Lilia Borbonio tandem extorquenda Tyranno.

Melibœus. Vesperadest, Pueri: teneras stabulare Capellas
Nox monet; hanc albam, frontis pulchræque, dicabo
Pani; & Carminibus reliquis ornabitur Ara.

Hyl. Quod mihi Mopsa dedit suspendam ego Phyllidi, sertum,
Pulchrior est longe Mopsa, nec Floribus impar.

Lycidas. Ast ego, quem nec fors, mea nec ditavit Amica,
Carmen utrique feram; non Carmine gratius ullum
Donum erit. Exiguo gaudent sic Numina libo.

Et Reginae MARIAE.

MEl pomenennuper lu gubri vocelacessit
Lata querelarum luxuriansque seges :
Vilis honor mendaxque fides, & iniqua potestas,
Cæcus amor passim, Famineusque furor.
Regius hic morbus, nec erat nisi Rege medendus,
Divinæque manus quam bene dignus ope !
Parva cano : cum sacris luditur, & nova jura
Ipsis ponuntur Legibus arte pia.
Vista dolet Pietas ; Probitas sine laudibus algens,
Cogitur usque pati, nec cruciata queri.
Ulcera quid tamen hæc refricamus? Nube pudica
Ista tegi satius, more Timantis erat.
Fulmina nunc alio vibrantur, eumque tonantem
Intrepidi facilem credimus esse Deum.
Sole nitent meliore dies, non fervida terras
Astra coquunt; blando frigus ab igne fugit.
Cum, Gulielme, tuo præsens succurris Olympo,
Protinus ut nostri terga dedere metus !
Per populi plausus graderis : Nomenque tenello,
Subridens matri, volvit in ore puer ;
Nostraque Cristato fluctu caput extulit Isis,
Lætitiâ ripis nec tenet ipsa suis.
Religio exultat formosius ore renidens :
Nec premere ora volunt, nec male jura loqui.
Tu mundum sine cæde Regis, sine sanguine vincis :
Quod vis, jure potes, qui ratione jubes.
Læta refert Europa jugum, curvataque dextræ
Oscula Paciferæ dat veneranda tuæ.
Sit Tibi dulce dehinc veterum meminisse laborum,
Dulce quidem, sed erit vel meminisse labor,
Et qui tot tuleris, qui tanta pericula solus
Quam dederis orbi, pace fruire diu.

*Sam. Rolle Arm. fil.
è Coll. Exon.*

INduat exultans festivas Anglia vestes,
Atq; extent iterum gaudia fronte sua.
Dum Regni nostri Wilhelmus tractat habenas,
Qui nullo effuso sanguine victor adest.
Quis tandem justis possem, Dux Inclyte, verbis
Præclare gestas res celebrare tuas ?

Inauguratio Regis GULIELMI

Cujus ab auspiciis, Papæ nos solvimur omnes
Vinclis, & nobis reddita læta quies.
Alcides novus es, qui sævam contudit Hydram,
Præmia magna throni vix satis ampla tibi.
Hostes eximios tu nuper pace domassit,
Vincere sic, fortem Te decet, atque Jovem.
Facta tui gladii quis scribat clara potentis,
Aut reddat tanto digna trophæa duce?
I nunc, suppeditetque novas Hybernia palmas,
Atque armis cedat Gallia sæva tuis.
Incluta sic tandem cunctæ tua prælia gentes
Laudabunt, & quid te vetet esse deum?

EN tandem apparet splendenti veste triumphi,
Sceptra tenens iusta, sancta Maria, manu!
Insula jam nostra hæc voces ad sidera jactat,
Et dominam laudat patria tota suam.
Hostes te celebrant sævi, nomenque per orbem
Præclarum patulo quilibet ore gerit.
Nuper enim majora tuo sunt nomine facta,
Quam fecit Romæ Diva Maria, suo.

Ed. Jermin & Coll. Exon Com.

DUm vi conamur Cœlos superare peractis
Votis, arridens annuit ipse Pater:
Dispersis nebulis mittit sua lumina Phæbus,
Emittunt radios Caroleique dies.
Cœlestes animæ! Tranquillæ sydera pacis!
Cœlestem per vos Anglia sentit opem;
Quanta tuis armis debemus maxime Regum?
Quanta sub auspiciis vidimus acta tuis?
Nunc læta Angliacas terras Astræa revisit,
Finibus è nostris quæ modo pulsa fuit.
Omnia mutantur, rediit felicior ætas,
Qualem Saturno rege fuisse ferunt
Hæc vestra est pietas? semper fortuna secundet,
Et dum stat regni gloria, crescat honos.
Plurima de vobis vellet mea Musa referre,
Ast inopem laudum copia tanta facit.

Cox Coll. Wad. Commenfalis.

Et Reginae MARIAE.

Ως ποτε Ρωμίων πόλις ἡμερέεσσα ἀνάκτων
Βρένε αἰδήλους καίετο πυρσὶ κακῷ·
Καὶ ἔπος ἀρχαλέον, Φεῦ νικηθεῖσιν, ἀκαθὲν
Πάντων ψυχρὸν ὅμως ἔμβαλε φρεσὶ τρέμον
Ωλετο δὲ πᾶς λαὸς εἰς ἡρόπεμπη Κάμλλη
Ἡκοις· εἰρῳίῳ φίλτατε πᾶσι φέρων.
Οὕτω θλιβομένη γῆ παρβασίλισσα Βρεταννῶν
Μήδεσιν ἀλλοφύλων ἡμετέρων τε δόλῳ
Ωλετο· εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πείκλυτος Ἡρως
Ναοταίων· θεῶς δ' ἔτε βοηθὸς ἔη.
Δειλαίως ἐφυγον δολομήτιες ἀνέρες δι' οὗτος
Ὡς ἔτ' ὅτ' ὡς φάνετ' ἀλεξίστατος.
Χαῖρε ἀναξ ἀνδρῶν, σοῖς ἐχθροῖς θαῦμα μέγιστον·
Ἐξοχος ἐν βάλῃ, ἔξοχος ἐν τε μάχῃ·
Σοὶ δ' ἤπρηται φέρων, ἰδὲ, Διὸς ἐνέα κῆρυαι
Τρὶς τεισὶν ἀθαναταῖς τρεῖς φίλε θνητὲ θεῶν.

Κοὶ σὺ Ἀνασσα, τέης μήτηρ μάλα πότνια χάρης
Χαῖρε. Αἰθιυαῖς φρογνίδ' ἔχουσα θεῶν.
Ἀνθεσιν ἡμεῖς χαίρεις Θεῶν εἰαρινοῖσι σέφουσι
Τῶν μὲ ἀδελφεῖν καὶ σε λέγουσιν ἔμεν.

Jo. LLoyd Coll. Jes. Commensalis.

DAt Tibi Neptunus madidum, Maria, Tridentem,
Fæmineumque ambit Nympha marina jugum;
Quacunque Oceani fluctu jacet ultima Thule,
Tu potes immenso ponere fræna mari:
At bene partiris socios cum Conjuge fasces,
Et gemina tumidas cuspide sternis aquas.
Sic, veteri ritu, redeunt duo Numina ponti,
Ipse, Mari Nereus imperat, Ipsa, Thetis.

Rich. Jenks A. B. ex Aul. Cerv.

GEns inimica focis, aris inimica Britannis
Semina diffidii spargere docta manus
Principis appulsu procul externata profugit
Trans mare; vim secum transtulit atque dolos.
Externi populi venientia bella timete:
In Britonum regnis omnia pacis erunt.

Jac. Bifs à Coll. Wad. Commensalis.

Inauguratio Regis GULIELMI

EN en Læta dies ! Io adest Nassovia Proles
Unica spes populi, Fultura Atlasque ruentis,
Angliaci Cœli, miserisque Ancile Britannis !
En Pius Æneas multum jactatus in Alto
Venit ovans, pietate viam monstrante per undas.
Non tamen Angliacos ferro *Populare Penates*
Venerat, aut penitus violatas vertere Leges,
Sed Deus *Ille Deus nobis hæc otia fecit.*

Salve Auguste Pater, semper dicende Camœnis
Oxonidum ! (Princeps quis enim mage carmine dignus)
Nam *Spes & Ratio studiorum in Cæsare tantum*

AURIA CO. --

Felices Belgæ Qui Te vel Fulmen in armis
Viderunt, veteresve tuos cecinere Triumphos :
Fælices Belgæ Qui Te videre domantem
Monstra, Jovi similem vibranti fulmina dextra :
Sed mage Felices Angli, Qui semper inermem.
Et mitem semper, Sceptroque, haud Ense regentem
Senserunt, videantque diu Te Pace Potentem,

Io agite, O Mufæ, nos associemus & ipsæ
Votis hisce Jovi : Augusto fausta omnia sunt,
Canaque Sceptra rotet, nostrisque senescat in oris :
Sit Pater & Patriæ semper, Patronus Athenis :
Et (si Fata finent) fit longa stirpe superstes
Anglis, quæ semper Captivum verberet orbem.
Cumque Dii Affines, Cognataque Numina poscunt
Illum perlongæ deponere Tædia vita ;
Inde Animam fero (æque Diis, & Cæsare dignam)
Augustam Ingentemque Avidis indulgeat Astris.

H. Woodford A.B.

è Coll. Wadh.

Et Reginae MARIAE.

The Queens Arrivall.

I'Le tell you true I Vow,
What I know,
Ile tell you All
Ye keen Expectants of White-Hall;
I Dream'd, or else I'm sure I think I did
(And that's all one
To Poets when their Fancys run)
As I lay down upon th' Ennammeld Shore
Where Billows broke on Eastern Beaches roar,
And looking out to Seaward straye I spy'd,
Spooming in with the Tyde,
A Skoale of Sea Nymphs Beauteous All and Brave,
And in their Wake a Fleet as Fine as They,
Warlike and Gay,
In all their Trim-Geer sport it on the Curled Wave.

²
I make them off from the North foreland-see
How their Sayles whiten in the Lee!

See! they are
Like Wings of Lightning Swift and Tare.
They open to the Left and Right
And shew a Light
more Bright

Then the Sun sheds when he gets up between
The Brim of the Horizon and the Mayn.

It is the Yacht of State,
Rich in hir self and Richer in her Freight.
Hir Hull is Nacre Calk'd with Ambergreece.
On Corall Tops the Orange Streamer flyes,
And on her Proud and Gilded Beak head Shin'd
The Union design'd

The Brittish and the Belgick Lion joynd.
Bles'd Fate

That Leagu'd us at this rate!
Two Powers at Sea of which each Un-Ally'd
Was Over Match to all the World beside!

Inauguratio Regis GULIELMI

3.
*About this Royall Galliot appear'd
A Scaly Guard
Of Phorc's and Tritons, Ringing out such peals
Of Eccho's from their Conch's and twisted Shells,
As did agreeably accord
With the Huzza's aboard.
The Trumpets Sweeten'd and Enliven'd these,
The Drums
Thunder'd upon the Flood,
Joynd with the Hums
Of the confused Multitude.
And these again were soft'ned by a Breeze
Of Gentler winds; and whispering Zephyrets
Tun'd to the Flageolets
Kept time to ev'ry stroke of Oar,
And thus they Fan'd and Sung our Princess to the shore;
On which were throng'd a Million and more
Which Danc'd for Joy
And Skip'd upon the Quay
Like Haystones bounding from a Marble Floor.*

4.
*And Welcom Madam! welcom Home!
More welcom then the Spring
With the Fair Trayn You bring,
Which Fill the Presence and Adorn the Roome
With Reall not Fantastick Ornament
Which Tyre-women Invent;
No Pyramids of Hayre and Knots,
Patches and Spots,
No Mignardize of Face at all
From Spanish Paper, or from English Gall.
Sure all the Graces and the Virtues are
A nobler Garniture by farr,
And they come with You, and we Miss not One
Of all Philosophers can Con:
All these You have Rank'd Close and Fine
As Atoms in a Diamond joyne.
No woman ere had more
Unless a Virgin of your name before.
We shall be good by Imitation now
Our Queen's our Law and our Example too.*

Whose

Et Reginae MARIAE.

*Whose Heav'nly Soul by stedy Motion,
And true Direction,
Does in a wondrous modell Poynt each Line,
And ev'ry moment of our Duty trace,
Which thro the Beauteous Frame does Shine
Like a Gold watch clos'd in a Crystal Case.
Lady's! if you would share the Immortality of Verse
Dress at this mirror, set your Looks and Thoughts by Hirs.*

5.

*You Bring us Truth again,
And Sacred Truth shall Reign
Where Legend was in danger to Obtayn,
And Fallible Infallibility.
The Counsels that Partake of that must be
Useless or Dangerous to try.
But now we Act in our Own Cloths,
And play upon the square,
And theres no Fear
Of Jobbing a suspected Heyre
Upon us, by False Midwives Dore and Oaths
Nor can we now be driven
To make fine Shifts with Linnen sent from Heav'n;
On Naked Truth we Rest
And think that best.
We know the Phoenix does not Groan
(Much less with Burthens not her Own)
Nor calls her Feather'd Gossips to Her Spicy Nest.
Yet when Her Long Life ends upon her Od'rous Pile
She leaves Another in her Virtues Throne and Style.*

6.

*Nor do we Prize
Our Princess less for this.
The Angels do not Teem
Nor Burning Seraphins in course Flames propagate,
Heroes and Spirits breed Fame, Wonder and Esteem
And not Dull Carcasses as vulgar mixtures Generate,
So she makes Love with Brighter Arts,
And ev'ry day Gets Hearts,
And to Her People Her great self Imparts.
She has a Flight alone,
And does not stoop nor move
To Common Rule and Condescension.*

Inauguratio Regis GULIELMI

*She is as much above
A Cradle, as Her Husband was a Crown:
They Both may please
To let us Streighten Them in These
Not for their Own
But Others Ease.
Titles, and windy matter, when
They Enlarge the Bulk of narrow Men
Beyond their Fathom Manage and Controul,
Entangle these, as Body does a Soul.
The Gallant Theban thought he did not dye
Childless, when He did leave a Double Victory
Which rays'd His Low-sunk Country High
She also has Two Children Church and State, which wee
Shall see
Thrive on Her Breast and Strengthen on Her Knee.
Can any thing be Greater than
To see Her Parent of Mankind not Man!
Ages to come will think it Less t' have been
Queen-Mother, then a Mother-Queen.*

7.

*And as she brings us Truth, so Peace,
The Former Operators were too Rough to give us Ease,
Or make a Cure of our Ill-natur'd sore,
Their Churlish Touches did Enflame us more;
But now we have a Ladies Hand
Another kind of Contrectation
To supple, soften, sweeten, heal our Land.
The work so strangely and so kindly wrought
As if it were by distant sympathetick Atoms brought.
This could not be before,
Throu a wrong Application
Of Power to Obedience,
Which gave the Nation
A Lame or else Eccentric motion;
As much Improper and as far from sense
As if one should Equip
A Coach with Oars or else with Wheels a Ship.
Now 'tis directed better, not to Infinite,
But bounds it self with Just and Fit;
Much as the Royall Arms are born
By a Crown'd Lion and Chain'd Unicorn.*

Et Reginae MARIAE.

8.

*If then Religion, Arts and Arms,
And Power sufficient to Awe,
A Fayre Example, and Just Law
Have any Charms
To still the furious Movements of th' unthinking Crowd,
To keep the Purse at Home und Sword Abroad;
We may Admire and Enjoy
The Marvells of this Reign.
(The Greatest Quiet thing that ere was known)
And Date our Settling from this Revolution
Which shall the World in Servitude Engage
Rapt and Enamour'd of its vassallage.
Amidst these Bold and Happy Thoughts I Rose
From my Repose,
And found this was not only Dream and Fruitlefs Poetry
But Clear and downright Certainty:
And that we Really Enjoy
These Blessings, and Posterity
Shall find them Treasur'd up for Them in store;
And satisfyed with this I presently
Resolv'd to write no more.*

Hen. Beeston

Warden of New College.

*S*Uccessful Cyrus, Fortune's darling Son,
By Prophesys predestin'd to a Throne,
Resolv'd (when now his vig'rous Youth was fir'd
With just Ambition, and his Soul aspir'd
As ripe for Empire) to anticipate
The lazy course and slow designs of Fate:
No sooner did the valiant Prince declare
His noble resolutions for a War.
But zealous Persians to his Standard run
And paid their Homage to the Rising Sun;
The Youth his arms on Media's confine's plac'd
To fight with Enemys, but Friends embrac'd.
Revolting Troops came from the distant plain;
Brave Harpagus renounc'd the Tyrant's reign:
And poor Astyages with envy saw
The Lawrell flourish on his Nephew's Brow.

X

So

Inauguratio Regis GULIELMI

*So great an Action in so short a space
Fully accomplish'd, with so little loss
Of Blood and Souldiers, such unanimous
Propensions to a forreign Prince's cause
Providence left unparallel'd, till now.
Religion call'd aloud for Aid, and You,
Illustrious Prince, her mighty Champion, came
With fresh supplys to Vesta's dying flame;
Commanding her to live, and shine eternally the same.* }

*Your Character Great Cyrus still pursues,
You free the Christians, as he free'd the Jews:
And to this noble Enterprize you were
Like him preserv'd by Heaven's peculiar Care;
But now that debt you gratefully repay,
And on the Gods new obligations lay,
Themselves, their Altars, all their sacred store
You now defend, as they did you before.
While the loud Fame of this Exploit resounds,
A thousand more within these narrow bounds
Crowd for admittance, and demand their shares
In your Encomium, but they, like the Starrs
When the Meridian Sun exalts his face,
Must disappear, and yield to brighter rays.*

*Triumphant Prince, who sit'st upon a Throne
By merit, not by dull succession;
With what advantage do's thy Reign begin
Who learn'd'st to rule, before thou wert a King!
We in this happy choice, at once may see
The Nations Gratitude and Policy;
Who could more safely be advanc'd, than He
To whom she owes her rescu'd Liberty?
A Sceptre and three Kingdoms with regard
To former merits is a small reward,
And yet Great Cyrus new engagements press
For your assisting hand, new services
Expect your conduct: wealthy Cræsus roars
And threatens vengeance from the neigh'ring Shores.
With Bombs he thunders, but where they have fail'd,
A gentler showre has frequently prevail'd.
He do's not trust so much in Steel as Gold:
'Tis this that gives him hopes, and makes him Bold;
Whil'st they, who can't be conquer'd, may be Sold.* }

But

Et Reginae MARIAE.

*But let him know that Gen'rous Souls defy
With equal Scorn his Arms and Bribery.
Let the base Tyrant understand, too late,
Another Henry rules the British State.*

*Go on Heroick Prince, and since a Crown
And Kingdom you so easily have won;
(Our highest wishes can no more express)
May you defend them with the same success!*

R. Freind St. of Ch. Ch.

THrice happy pair: whom ev'n a very Crown
(That source of all divisions) renders one,
So jointly one, that England seems to me,
Ev'n while two reign to be a Monarchy.
Could the unhappy Brethren now obtain,
To be spectators of your happy Reign,
Most certain they, from you would learn to love,
Their parted Flames would to embraces move.
If e're the state of mortals here below
Created envy in the spheres, 't is now.
O now thrice happy England! who dost move,
With no less order than those spheres above.
Thou just like them, dost two great lights obey
Neither upbraids nor envys th' others ray.
Only this difference is found, thy Moon
Shines not with borrow'd lustre, but her own.
Rest then secure, fear not thou beauteous prize,
Jason, we know, first clos'd the Dragon's eyes
Then stole the Fleece, but such can't be thy fate
Thy Moon still rises, when thy Sun does set.
Goe now to Ireland, Fame, goe whisper there,
How well a Crown becomes this blessed pair,
The Sun and Moon above once backward run,
But tell 'em, that, of our's was never known;
Goe tell 'em this they'll lay aside their war
And come and curse they ever Rebels were?

Hen. Bruges Sch. of New. Coll.

Inauguratio Regis GULIELMI

When first they did in Greece their Empire raise,
Poets at easy rates dispers'd their praise,
And cheaply crown'd each vulgar head with bays:
The Sky was void, and by no titles known
The undistinguish'd Stars were all their own.

If a brave Hunter slew th' Arcadian Boar,
And on his Breast the rugged Trophy wore;
Or a wise Archer shot a monstrous Snake
With Darts well arm'd; and eas'd the Neighb'ring lake;
On each the lavish Poet would bestow
An Orb above, an Altar here below:
Sometimes a Star was to the Beast assign'd;
And with the Hero was the Monster joyn'd:
Divinity ran low; and new-found Heav'n,
As yet unstockt, at a small price was giv'n.

Had you great Prince, been in those Ages known,
Jove had been banish'd from his lofty throne,
His Scepter lost, his Thunder not his own:
And you, fair Mary, tender Queen of Loves,
Had in your Chariot yok'd the Paphian Doves:

For should we grant the Poets Annals true,
You all their faint Ideas far outdoe;
Their Gods, improv'd by fancy, yeild to You:
You all their Hero's scatter'd glories share,
Nor Poets dreams e're feign'd a rival Pair:
Where well-match'd Souls are joyn'd with equal flame,
And no bad partner soils the Consort's fame.

Jove a well-natur'd God rules o're the Stars,
Gentle in Peace, and no less brave in Wars:
His Heavenly Subjects blest his easy Reign,
Blest him; but of his haughty Queen complain:
She oft, when rage inflames her jealous Breast,
With Storms, and Thunder, breaks their Halcyon rest.

On Venus all the Graces shew'd their Charms,
But not so fair is he, that fills her Arms:
By a lame Smith the Lovely Nymph is led:
Hymen did only Smile on half the bed.

But you, blest'd Pair, both equal, both divine,
You the same Graces, and like glory's joyn:
No braver Youth adorn'd th' Herculean Race;
Nor fairer Nymph did lofty Ida Grace:

Our

Et Reginae MARIAE.

Our Edwards, and our Henry's fill his Veins,
In her the Fair, and Chast Eliza Reigns.
To him our Nobles willing homage pay;
And her the British Nymphs with equal pride obey.
With holy fires his Altars allways stine,
And no less honour Crowns her Virgin shrine.
Auspicious Pair: Joynt Guardians of our Isle,
On whom all Gods, but slow Lucina, smile;
All smile, for now she forms the Godlike boy,
And Wisely long deferr'd the mighty joy:
He who the British Scepter must adorn,
Should in this Isle, and of a King be born.

Sam. Barwick Gen. Com of Ch. Ch.

A Pindarick Ode.

I.

Pindar in bold licentious lays,
In thoughts as boundless as his verse,
The Græcian Victors did reberse;
And gave, and got at once eternal praise:
That Immortality, and Fame,
Which they from games, and races hop'd in vain;
In which their beasts the larger Pride might claim,
Onlys his pow'rfull numbers could obtain.
Had not his Muse th' imperfect triumphs grac'd
Soon had their glories been dispers'd and gone,
Soon as the Clouds of dust their Chariots rais'd
And faded quicker than the Wreaths they won.
But neither Pindar's Age, nor Pindar's Muse
Could such a bright Example e're produce,
An Heroe bold, and wise, Great Prince, like thee;
Here how dull his Art would show
How faint his Images, and low,
As much above all Princes thou, as 'bove all Poets be.

II.

And can a Verse (the empty chime
Of a few words well rang'd, and tagg'd with Rhime
A Verse the shadow of a Phantasm) pay
For storms of care at land sustain'd?
And troops of hostile waves subdu'd at Sea?
For Freedome, Peace, Religion regain'd?
Freedome our Nature's cheifest Pride,

Y

Freedome

Inauguratio Regis GULIELMI

*Freedome by which ev'n Subjects Reign
And Kings are Deify'd.
Freedome the Character of Gods, and Men,
The greatest blessing those can give,
Or these receive,
Freedome for which we dare to die, for which we choose to
Excellent Brutus! (for ev'n thou (live.
Deserv'dst that title too,
Thou too deserv'dst the fame of Cowley's Pen)
The wisest fool that e're in Court was seen,
Rome's and Lucretia's shame thou couldst not bear,
But laidst aside thy folly, and thy fear,
And rescu'dst both from their proud Ravisher.
Shall Rome, saidst thou, (if fates be true
The Mistress of the world design'd to be)
First under her own Scepter bow?
And first submit to her own Slavery?
The boyling Youth around thee stood,
And all beneath thy Banners crow'd.
Straight the Terror of thy Name
Beneath the Walls of Ardea came.
The conscious Tarquin straight for fear
From his own Army does retire,
And from his Guards for safety flies,
Dreading his Subjects more
Than they did him before.
He seeks a safe retreat among his Enemies.*

III.

*Oh lovely Albion, blissful seat!
Albion Man's, and Heav'n's delight!
How did thy spightfull Foes encompass thee,
Like the waves of thine own Sea,
As boystrous and as treacherous as they!
How wast thou with worse Plagues than Egypt stung,
And must have born it's slav'ry too e're long!
Up o're the Land the noysome Vermin came
From Tyber's poysonous stream;
Through all the fields their Troops they send
Nor could the Walls the Towns defend,
They there the fearfull Citizens provok'd
Did thro' streets unquestion'd stray,
Nor durst the People drive their Plague away,
Alas!*

Et Regina MARIAE.

*Alas! ev'n in the Royall chambers too they croak'd,
And the unhappy Prince was harden'd so
He would not let ev'n his Plague goe
Nor buy his peace by giving up his foe.
But when our great Deliverer appear'd,
When his divine command was heard,
Their Armies soon dispers'd in flight,
Like Magick Sabbaths at the Approach of light,*

IV.

*These blessings, mighty Prince, to you we owe,
And may kind Heav'n as great on you bestow!
May Fortune still your Acts befriend!
And may Fate be, as your own Princess kind!
Mary the Beauteous Royal Bride!
Mary her Sex and Nations Pride!
Mary the Partner of your Bed and Throne!
Mary the brightest Jewel in your Crown!
Here too her charming Name
The Homage of my Pen might claim.
But sure an Infant Muse deserves excuse
If she despair in her weak lays
To give you both sufficient Praise
Either's too great a task for any Muse.
Mine gasping now and fond of rest,
Having her weakness and your worth confest,
Must be content to sit and wonder out the rest,*

H. Downes Fellow of New-Coll.

TIs Strange good nature sure, or they must own
Their Memorys like themselves are treacherous grown,
So soon those horrid evils to forget
They bore with such great passion and regret:
But what unparallel'd ingratitude
Must theirs appear, beyond example rude!
Who their deliverance can forget as soon
And by what hand the mighty work was done.
Yet such there are, whose murmuring Spirits shew
They can forget and can dislike it too.
The blessing as uneasy is become;
As the same evils that it freed them from.
When England was indeed th' unhappy Stage
Of Jesuited Tyranny and rage.

Inauguratio Regis GULIELMI

*When Arbitrary power bore the sway,
And baffl'd Justice must yield and give way,
And when Astræa allways did appear,
Painted and mask'd as other Ladys were ;
So that the most inquisitive could not trace
The true and natural Features of her Face.
Religion too become a gaudy Misse
Seldome appear'd but in a foppish dress.
When they saw naught but posture and grimace
Where learning and devotion should take place.
They justly might such grievances resent
And, what they could not then redress, lament,
But still to Murmur when the Evil's gon,
And all things in their usual Channel run,
Is to repeat Israel's great Sin again,
And ev'n with Manna in their mouths complain,
Surely they very curious Pallats have
Who loath what they but just before did crave.
'Tis Strange, -----
That he who has three Kingdoms fears allay'd
Should be at last their greatest terrour made.
That he who has so lately expos'd his breast,
To raise their glorys and secure their rest,
Should now become th' unhappy instrument
Of all their jealousys and discontent,
But maugre all their feuds and senseless fears
(England ne're wanted yet some Murmurers)
Blest With success long may he wear his Crown,
And all the Foes of Monarchy beat down.
With peace and safety Englands Scepter sway
And teach our Stubborn Neighbours to obey.
Reduce to their Allegiance that Crew,
From whom our Miserys and Mischiefs grew.
Triumphantly Beat down all such who dare
Assert their great ingratitude by War,
Thus haveing all his Enemy's suppress
Who vainly strove to break great Brittain's rest ;
England, which was the Pity, may become
The Wonder and the Pride of gazing Christendome.*

Sparling Batch. of Arts
of Magd. Hall.

Et Reginae MARIAE.

*SO when the Sun melts Stormy Clouds to Dew,
The Sable Sky puts on calm Robes of Blew,
Soft lambent Flashes flow with gilded Streams,
And circling rowl along successive Beams:*

*No sooner shot your Eyes a Fiery Ray,
But conscious Night and Darknes stole away,
And could not bear th' imperfect Dawn of Day.* }

*You Godlike Queen! but only gave the word,
Death rais'd the Siege, Fate sheath'd the thirsty Sword,
As if Jove purpos'd to undo a State,
That you like Pyrrha might a new create.*

*The rapid Surges of the Deluge cease,
You Heaven's Envoy, brought the Pledge of Peace.
What tho th' old World lye buried in th' Abyss,
When we have such a Paradise as this?*

*Here Plenty Omnipresent Crowns the Earth,
Our English World's proud of her second Birth.*

*Astræa back from Heaven returns to meet
Faith and Religion suppliant at your Feet
And prefers Albion as the brighter seat* }
Where Truth and Mercy cannot all reclaim,

*Nor Goodness win with a more Generous Flame,
The Majesty that sits on Mars his Brow,
With Thunder makes th' Rebellious Titans bow,*

*They flie as all the Snaky Herd before
That Python from his Spurious Bowels bore.*

*So Crown'd with Laurels once the Pythian God
With Jo Pæan Shouts in triumph rode,*

*And since Divinity it self, no less
Could thanks immortal as his mighty Deeds expresse,
Himself inspir'd his Priests with sacred Lays;
For what the God could only do, the God could only praise.*

*'Tis true we must allow the God of War
Victorious Mars, but you the brighter Star.*

*He universal Monarch with his Arms
Submits as Captive to your Sov'reign charms,
His mighty Sphear to Nuptial Torches turns,
And with a fiercer flame then all he burns.*

*The Greater He! the Greater Honour's due
To conquer him, that conquers all, but You.*

Car. Goodall

Coll. Mert. Post.

Z

Dread

Inauguratio Regis GULIELMI

DRead Queen, the Bulwark of a sinking State,
Born to revoke the dire Decrees of Fate;
We once more are our Selves, and hope to Live
Not by what Breath we have, but what you give:
You are the Worlds great Genius, You Dispense
A Warmth to all and quick'ning influence.
Whilst Mars lies bleeding in your melting arms,
Thunder's involv'd in lambent flames of charms.
Where e're Your piercing Eys are cast around,
They brandish Lightning, and they dart a wound.

Pardon us Cyphers that would spell Your Name,
And weigh Your merits by the scales of Fame.
Of such proud thoughts Heaven would not allow,
But we conceive we know not what nor how.
Our eager Souls with pregnant thanks do swell,
With what their extasies forget to tell.
Our infant thoughts lye struggling in the womb,
Abortive, yet a thousand shapes assume.
Our words in consort then advance, but find
The confus'd preludes of a thoughtful mind.
Thus whilst we would our Debts to you repay
Our slender Stock we unawares betray.
And when we would our improv'd Talents shew,
We rob you, falling short of what's your due.
So mighty He that thought himself undone,
To have the name of no more Worlds, than one;
Of both at last with teares was forc't to miss,
Having forgot to make an end of this.

E. Taylor of Mert. Coll.

IN dull commanded Strains the Royal Boy
We lately greeted with dissembled Joy,
In such low notes our rugged Numbers flow'd,
At once our Loyalty and Minds we shew'd.
But now a nobler song commends my Choise,
Great, unconfin'd, Serene as are our Joys,
Of Mighty Nassau I will sing -----
That bravely justified our dying Cause,
Who guards our Nation, and protects our Laws,

Whose

Et Reginae MARIAE.

*Whose name such Love and Terroure does import,
It strengthens Us, and shakes the Gallic Court:
As when the blustering God strove to destroy
The poor small Reliques of demolish'd Troy,
The labouring Winds encountring billows, roar,
And all the little scatter'd Navie tore;
A thousand Deaths seem'd on the Waves to ride,
And threatening dance about on every side:
When from the teeming deep the grisly God arose,
He in a moment did their rage compose;
The stormy winds leaving the Ocean lame
Fled to th' Eolian Rocks from whence they came
While gentle tremblings cover'd all the Main,
And Clouds withdrawing shew'd the Sun again.
So when confusion and distress of late,
Despair and ruin all around us sate,
And dash'd our hopes and shook our tottering State,
When Death and bonds alone imploy'd our thought
The like effects your blest arrival wrought,
You in a moment did dispel our Fear,
With all the Meagre symtomes of despair,
Redrest our wrong, and with a lavish hand
Scatter'd our Joy and Freedome thro the Land:
The Cut-throats with the Priests that came from Rome
To seize our honours, and to act our doom,
Fled to prevent their own -----
Whilst Hell and they griev'd at their rising Foe,
And Angels Sung above and Men below.
And now each Day, arising from a far
Phæbus salutes You from his Golden Car,
The King of Britain and the God of War;
Whilst budding Laurels on Your Temples grow,
And shall enlarge by Conquests o're the common Foe;
Whilst forraign Legates croud around Your Throne
To know their Countreys Fortune and their own.*

To the Queen.

Madam

*With no less joy my Muse salutes You Queen,
Than wonder; when She saw Your blooming meen,
Which on the Deep of late you did disclose,
Like that Fair Goddess that from thence arose;*

Inauguratio Regis GULIELMI

*And may shee be for ever justly kind
To one so like in all things, but in mind;
A no less Charming Cest surrounds Your waist,
And no less pity fills Your gentle breast,
With no less power the Loves about you sport,
While speaking Symtomes do betray the Court,
Till to so high a flame their Passion's blown,
They die of silent wounds they dare not own.*

*May you under the downy wings of peace
Advance the Kingdom, and their trade encrease,
Whilst our Great King abroad his Fame persues,
Raíses his Friends and triumphs o're his Foes.*

*Fra. Knapp
Of St. John's Coll. Com.*

ODE.

I.

ONce more my Muse resume thy Lyre,
And joyn the universal Choir.
But sing, O sing with more auspicious Layes,
Then when I urg'd thee on to praise
A spurious Hero, whose ignoble rise
No Muse could praise, no Verse immortalize.
Sing of young James, said I, the Goddess half deny'd,
At length her golden Harp unwillingly she tried.
Her learned fingers strike the silver strings
To the Majestick Aires she us'd to sing of Kings.
The silver strings are almost mute,
Nought but a sullen inharmonious noise
Flows from the immortal Lute.
The amazed Goddess tries her voice,
But still in vain, for jarring discords hung
With pressing weight upon her numerous Tounge.
And thus she spake with angry brow
Forbear young Bard to urge me now,
I shortly will uncalls'd thy Youth inspire.
With an unusual nobler Fire.
Two Deities shall be thy mighty Theme,
Two Deities such as ne're before
Did wear the British Diadem,
Such as kind Gods reserv'd in store,

Et Reginae MARIAE.

*To anticipate the Nations future bliss,
Not make you tediously to wait for Heavens happiness:
They would not keep Elysium only there,
Not carry you to Heaven, but bring down Heaven here.*

II.

*Then Goddess know
I claim the noble inspiration now.
But hark! methinks I do already find
The sacred rage increase within my breast,
An unheard Extasy transports my mind,
And lo! my Muse and I are both possest.
All hail! thrice Glorious Monarch Englands guardian God,
Thou second Moses, whose avenging Rod
Wav'd o're the Land does set it free
At once from Pharaohs Gods and Pharaohs slavery.
The curst Magician Priests before thee fly
With their Mock-miracles and Religious Sophistry,
And all the Hocus Pocus of their Trent Divinity.
But Pharian Wizzards who by slight could take
Their Rod and change it for a Snake,
Were puny Sorcerers if compar'd
With Loyola's infernal heard:
These genuine Sons of Rome, that most excell
In all the great substantial Arts of Hell.
Original villany is their proper Sphere,
Unpresidented Crimes alone they dare.
Jannes and Jambres ne're th' attempt would own
To palm a Child on Egypts Throne,
And transubstantiate a Cushion to an Heir.*

III.

*In you, great Prince, is truly shown,
How nobler 'tis to merit, than to wear a Crown.
Whilst other Monarchs do to Thrones advance
By the blind Conduct of misguided Chance,
Deliberating Kingdoms sue to you,
And to your Scepter willing necks do bow.
For ever shall the grateful Land
Lay down their tributary Lives at your command.
And truly we do but in justice ow
Those lives to you, which from your bounty flow.
Bounty so great! and in so vast a store!
Hardly Creation could oblige us more.*

Inauguratio Regis GULIELMI

*For tho a blessing 'tis, if without pain, to Be
Yet 'tis a Curse to be in Misery.
Then you, great Sir, that rescue us from pain
And bid us live in happiness again
Do twice create and doubly act the Deity.*

I V.

*Among the thousand welcoms which surround your Throne,
Behold our Mother Church does joyfullst come,
With decent Tresses round her reverend Hair,
Not furnisht out with all the taudry gear
The Roman Harlot loves to wear.
With such a mean and such a dress
As Majesty with modesty express.
Thrice does the Reverend Matron bow
And thus she speaks with an erected brow.
I did great Prince impatient long behold
My dearest Children under bondage sold,
I saw the ravenous wolves of Rome
With bloody jawes and bloody Fanges run howling on,
Eager to tear the sacred Mitre from
The Temples of my best beloved Son.
Nor would the Cruel Salvages spare
My younger Sons my tender care.
Their happy seat forc'd to forsake
They leave for Salvages to take;
And none but Salvages possess the happy place,
Or others of St. Omers Sun-begotten race.*

V.

*The sacrilegious Monsters now outrageous grew,
And upon me and all my Sons they flew
And thought at one Assault a whole Church to undo.
By you emboldened, Sir, I stood the shock,
Firm and invincible as Caspian Rock,
I stem'd the rising surges of the Angry sea,
And bore the vast gigantic waves with rage and foam away.
Yet let not me the Fame receive
But to the mighty Author give.
I did your rising beams even then descry,
And saw the increasing glories of the Eastern Sky.
And still the more the light came on,
And still the more great Orange Shone,
The Roman darkness lessned here;*

Till

Et Reginae MARIAE.

*Till its great Prince himself did disappear,
And your Meridian glory rul'd throughout the Hemisphere.*

VI.

*But ah! blest Prince how shall I pay
The mighty debt, the endless Sum,
That does all service and all numbers overcome?
I'll thank, admire, and obey:
Each day, each hour my gratitude shall prove
And what I want in power I'll pay in Love.
And curst be I if ever I forget,
If ever Age obliterate
Your Royal Consorts heavenly prayers
Her groans and sighs and tears,
She did each day for me to Heaven send,
And Heaven no longer would withstand;
But straitway sent you to defend
A falling Church and sinking Land.
Now you misguided mortals say,
Why should not they one Scepter sway?
Why should not they an equal power have
To Rule that Land they equally did save?*

VII.

*And now may all the blessings Heaven can send
This joyfull day attend.
May you, blest pair! enjoy such defecated blifs,
Such pure æthereal happiness.
As glorified Saints alone possess.
May thousand Angels wait Your Throne around,
May no illboding Spirit there be found.
In her black Cave let Meager Envy stay,
Nor with her sullen looks pollute the glorious day.
And now ye mighty years run smoothly on
This day's the noble race begun.
May no external Arms infest your Isle,
No Civil Rage and no intestine Broil.
Be all your future bowers thus calm and gay,
And all your Reign one Coronation day.*

Edw. Nicholas

Gent. Com. of Mert. Coll.

F I N I S.

COMITIA HABITA

In Universitate OXONIENSI *Apr. 11. An. 1689.*

Die Inaugurationis

Augustissimi Regis WILHELMII

E T

Serenissimæ Reginae MARIAE.

In quibus Gratulationes & Vota solennia Academiae nomine
reddit *Guil. Wiat* Publicus Orator *Universitatis*,
Oratione Panegyrica.

Idem Carminibus exequuntur.

Honoratiff. *Edu. Comes Warwic. & Holl.* è Coll. Exon.

Cujus Lemma

Magdalena Ridens.

Franc. Castillion Art. Bacc. Nov. Coll. Soc.

Cujus Lemma

Innocentia Episcoporum vindicata.

Tho. Fletcher Art. Bacc. Nov. Coll. Soc.

Cujus Lemma

Neptunus vaticinans Principi Auriaco Britanniam adnaviganti.

D^s Christophorus Hales Baronettus

Thomas Stephens Arm. fil.

Henricus Fendall Arm. fil.

} ex Æde Christi.

Quorum Lemma

Solennis Inauguratio Wilhelmi & Mariae.

Jac. Lowther Baronetti fil. è Coll. Reg.

Cujus Lemma

Nonæ Novembres.

Edu. Wood Arm. fil. è Coll. Wadh.

Cujus Lemma

Libertas restituta.

Thomas Goodall Gen. è Coll. Wadh.

Cujus Lemma

Exercitus pie perfidus.

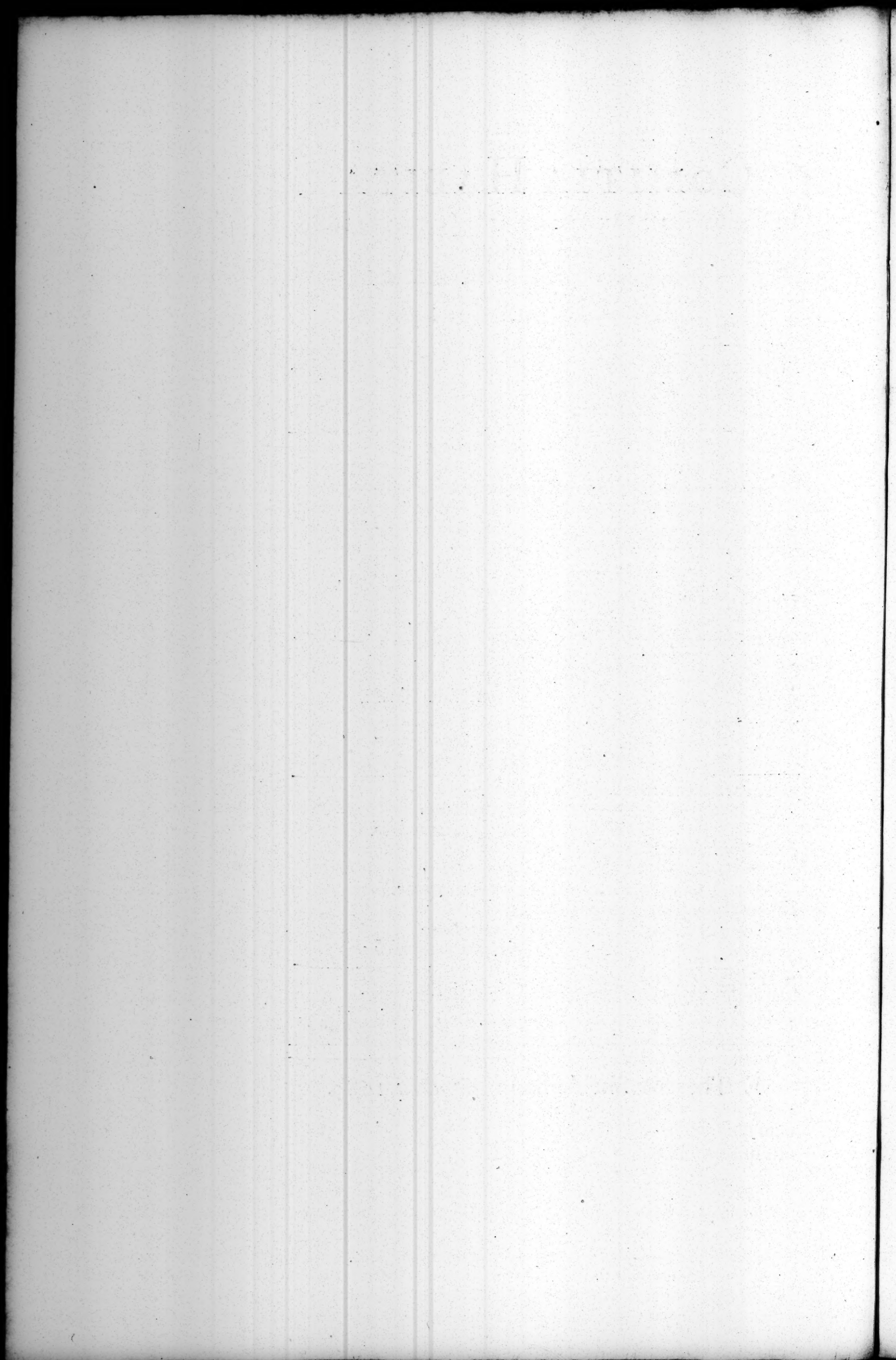
Franciscus Read, Commensalis ex Aula S. Edmundi.

Cujus Lemma

Leges Anglicanae.

E Theatro Sheldoniano *An. Dom. 1689.*

A a

Inauguralis Oratio.

Comitiorum in formam convenimus hodie Academici: ubi primum maximæ Liberatori numini gratiæ agendæ sunt quod hoc loco convenire impune possimus; quod splendidissimum hoc Theatrum atq; vox nostra non sit occlusa; quod apertæ sint Scholæ nostræ atque corda, quod, quæ modestesentimus libere proferamus quod ipsum inter nos Comitiorum nomen non sit extinctum; quod ulli usui destinari videantur elegantes istæ atque stupendæ ædificiorum moles; quod nullis denique Pontificiorum frænis aut lupatis ora nostra atq; linguæ coerceantur, à quorum injectu ne quid veri loquamur violentius ac Tyrannice inhibeamur.

Laboraverit Annalium fides si descripserint quantis nos à malis atq; oppressiõibus summa atq; unius Principis providentia liberavit. In statu civili luctuosa erant omnia atq; plane deslenda. de meritis atque rerum ante in gloriam atq; utilitatem nostram gestarum nulla; sola erat de propensione in Pontificiam superstitionem cura, exaucto-
rabantur milites quorum enses in Regia causa toties effulserant, atq; in Hostium corporibus Victoriarum notas acriter inscripserant. deponebantur Aulici, qui Jovi ipsi cum in Terris regeret à secretis esse poterant. Detrudebantur in inferiorem gradum juris consulti, quorum vocibus, non minus quam tot Oraculis, fides erat adhibenda: lis in eorum locum suffectis qui nihil in se haberent quo se notos efficerent, præter exulcerati in bonos Animi violentiam, atque in omnes imputissimi oris intemperantiam; quibusque in sublime quanquam subito evehebantur, necesse erat ut non longo post tempore in contemnendas ruinas, atque gravi cum fæctore defluerent, quam miseranda vero, atque fœda erat rerum facies ubi discinctos de Republica optime meritos milites, sapientissimos Hominum majorum sanguine atque sua claritudine fulgentissimos cum ignominia à consiliis remotos, nec juris quidem neque ullius rei peritos, ab iracundo atque violento Phaethonte actos, legibus præsidentes simul atque eas violantes cerneremus; hoc est, ubi dissilari omnem præter eam, quæ in perniciem nostram erat armata, militiam; ubi foveri nulla præter exitialia atque communi bono fatalia consilia, legesque præpostero more non in salutem civium exponi, sed in bonorum ruinam detorqueri lugeremus? In rebus vero Ecclesiasticis omnia erant conclamata. Sulcabantur in pervertendos Animos atque captanda uberiora beneficia omnia Maria: pares fere numero fuere Sacerdotes atque Populus Pontificius. E latibulis atque gurgustiiis suis, nova monstra, Monachi prorepentes oculos nostros fœdabant, non ab ingenio sed à furioso in veræ religionis excisionem zelo Homines æstimabantur, atq; nequid omnino Boni ab infestis in nos animis sperare Clerici auderemus, primo deponendus est maximus ille, qui omnia in sui ipsius laudes famæ ora occupare potest, Præsul Londinensis: cujus genus (quanquam splendidissimum illud sit) in illo Cœlestes Virtutes superant, qui sanguine ac meritis suis nobilissimus etiam in crimine gratiam aliquam poterat me-

Inauguralis Oratio.

ruisse, nihil vero illi in impunitatem profuit fusus toties Regiam ob causam Comptonianus sanguis, gloriosissimi Patris atque Heroicis Animis invidendum fatum pro innocenti Filio ut absolveretur persuadere non potuit, damnatur invictissima constantia præditus immortalis atq; innocens noster Protomartyr, non aliam ob causam nisi quod tanti animi magnitudinem atque tam sancti notam probitatem impii horrerent, atque superbissime quidem damnatur à sceleratissimo Illo iudice in quem acui possit atq; luxuriari stylus, nisi quod fordidum atque ignobile nimis sit in prostratum animadvertere.

In Tanti viri casu evidentius apparuit quid de Aliis omnibus Ecclesiastici ordinis non Pontificiis, Ecclesiæ Anglicanæ hostes sentirent. quid memorem funestum illum diem ubi septem prælucentes stellæ in Hostium votis atque uno iudicio erant extinguendæ, Lææ Majestatis rei ab impudentissimo Oratore & cui sola pro ingenio perfrecta frons est accusabantur sanctissimi Viri qui Regem (non alio more nisi hæreticæ (ut in verbo est) pro ejus salute preces Illi noceant) ne cogitatione quidem læserant novum certe atque ante hoc tempus inauditum crimen quod Ecclesiam suam propriis suffragiis non damnarent, atque pestifera voce se & suos interimerent, quasi ideo tantum Episcopi essent creati ut se gregemque suum voracissimo hosti proderent, atque in Ecclesiæ perniciem illi viderentur præsidere. nemo tamen (exceptis iis) qui in Illos crimina finxere) aliquid reatus in tam egregiis Sanctitatis exemplis potuit suspicari. Trelawnianum certe nomen vel ab irato Rege ab omni suspitione debuit eximi unde tantorum in desertum olim Patris meritorum tam subita oblivio? Cur nulla obrepfit generosæ olim illius ob causam incarcerationis recordatio? Cur in Fratris opem tot victoriis insignissimi fraterni Enses nihil potuere? Cur clarissimi ipsius Episcopi dignitas, atq; in promerendis hominibus mira atque ab omnibus colenda indoles non effecit ne in iudicium traheretur? sed apud eos qui aliorum exitio inhiant etiam ipsæ virtutes in crimen solent numerari. Oh Beatos atque æternitatis famæ securos reverendissimos atq; adorandæ fortitudinis confessores, quos quanquam triumphatrix Innocentia periculis exemit, admiranda tamen constantia Martyrii prope gloriæ admovit.

Hinc discamus oportet & ab aliis innumeris exemplis quod non multum temporis effluxit, à quo nefas erat vel malis nostris ingemiscere, numerabantur in crimen iusti gemitus, præsentium Dolorum sensus erat luctuosus atque acerbior expectatio futurorum, flagella imminebant, cruces expectabantur, apparebant rerum diræ facies, magis diræ abscondebantur, nullus erat nisi in illo vitæ nostræ malorum finis perverso Martyrum non ut olim sanguine crescens jam Romana ridicule catholica dicta Ecclesia, non convertendis atque convincendis animis sed dilacerandis corporibus inhiabat, omnis truculentæ Illius atque cruentæ Religionis vis non in argumento sed in Tortore sita est, operosa nimis atque tediis nimium impedita res est in Com-

mu-

Inauguralis Oratio.

munitionem rationum vi contra sentientes reduci, malit eos faciliori compendio penitus excindi, gaudet in distrahendis atq; extinguen-
dis Christi membris fictus Christi Vicarius, hæ tandem pro Evange-
licis Vocibus audiendæ sunt, inquisitores adhibe, Catastam, Equuleos,
Tympana, ignitas laminas, omnia ingeniosæ sævitæ instrumenta ad-
move, feri, lacera, distrahe, Ure ac tandem miseranda atque lenta
morte innocentem extingue, hæc tamen ipsa mors tam feralibus gra-
dibus illata, pro beneficio maximo est habenda, quantum enim præ-
stat omni cruciatuum genere hic extingui, quam in stulta atque impia
superstitione hic vitam protrahere, dirisque malæ conscientie furiis
torqueri *b.e.* severissimas inferorum pœnas hic in pectore prægustare,
arque veras in ipso inferno demum experiri?

Nemo tam dementis Animi est quin fateatur Illam ruinam, quæ
nullum ob delictum, neque vel umbram criminis inferri jubetur, à ju-
dicibus qui vel ipsi nocentissimi sunt atque maxime rei, contra justam
legum omnium auctoritatem, cum nulla possint produci nisi pessima
exempla, eaque sola quæ in utriusque tum civilis tum religiosæ Oeco-
nomiæ everfionem tendunt, illam dico ruinam maxime calamitosam
esse si accideret atq; deflendam, atq; illam quæ tam flebilem casum a-
vertere velit causam, non magni tantum animi ardore accendi, sed eti-
am divino instinctu agi censendam esse, proximus vero ille Heros Cœlo
æstimandus est, qui benefaciendi ardore inflammatus ut aliis salutem
afferat suam periclitatur, qui velut alter Alcides ideo tantum arma
circumfert, ut oppressum malis Orbem ab injuriis liberet, de debellata
impietate solida atque magnifica trophæa statuatur, lateq; mundo velut
amicum sidus cum blandis influxibus, atq; benigno aspectu prælucet,
talemque se miseris populis propitius ostendit, Ut non tam bonis Ho-
minibus quam Diis Calamitatum depulsoribus debeat annumerari.

Ac Talis quidem ac fere Solus ex Principibus censeretur debet Maxi-
mus ille qui hodie Britannici regni sceptrum in manus assumit, Po-
pulisque velut Tutelaris quidam Deus aut Liberator Angelus præsi-
det, omniumque miseris succurrendo certam sibi aperuit adimmor-
talitatem viam, hoc pridem sui satis sunt experti Belgæ, qui periculis
atque terroribus plusquam undis aut Oceano cum circundarentur,
magisque ab Hoste quam à mari timerent, cum tot navigationibus, sol-
licitudine, atque ærumnosa patientia partas opes in alium fere Or-
bem essent translaturi, potiusque fluctibus quam suis viribus aut hosti-
um humanitati fiderent (de utrisque enim erat desperandum) emicuit
extemplo tanquam à superis delapsa propugnatrix, atque quæ atto-
nitos reddidit, miranda virtus, quæ cadenti Patriæ non minus quam
illa olim Scipionis, umbo aderat, illam è pavoribus felici audacia ex-
emit, nomen suum inter illa clarissimorum Imperatorum ingentia fa-
mæ nomina inseruit, Unius Juvenis ardens, atque (quod dubitare
nefas sit) ab impellente numine incallescens Mens, peritissimorum
Ducum consilia, atque fortitudinem superavit, unus Ille nec minor

Inauguralis Oratio.

miraculo Ille unus, pene in fugam dejectas suorum spes erexit, plusquam possint inundanti Oceano oppositæ moles, ipse se hostilibus omnibus artibus atque armis opposuit, tandemque fateri omnes cogebantur, quod multo magis suis quam majorum suorum (quæ tamen Illis sacra semper esse debent) meritis, deberet illorum consiliis atque copiis præsidere, atque vix minus solenni honore debere illum, quam colebatur olim Jupiter stator, coli. Hæc fuere quidem tanti atque in Terrarum Orbis imperium crescentis Principis rerum gestarum primordia quædam atque prolusiones, atque nihil jam erat in devincta Patria relictum quod ageret: sed tantæ Spei Heros tam angustis Triumphorum spatiis non erat includendus, velut ipse Sol in omnes gentes triumphalem suam vim voluit diffundere, nostra quidem Illi (in illius gloriam atque felicitatem nostram) Gens oppressa à dira superstitione, armis, atque legum violatione, in bene faciendi causam se offerebat, omnes protinus alias curas à se jussit amandari, milites (quippe sub illo Imperatore in certam Victoriâ se eligi credebant) Sponte sequebantur, classem instruit, Marium omnium (non miseris nostris abfimilium) reciprocationes atque astus generose fert, tandemque vel ipso Cæsare major hic Hostem antequam Vidit, Vicit.

Sed contrahenda est Oratio, & quidem quantum in nos emolumentum ex Hoc Heroico facto Principum maximus derivavit, infinitum esset persequi, atque tantis quæ in nos contulit Bonis felicius frui possimus, quam illa narrando prosequi, His Historicorum tumescant Volumina, nobis magno argumento est succumbendum. Illi vero qui metus omnes nostros extinxit, rerum turbines dispulit, diemque nocti induxit, atque divinæ Illi Heroinæ quæ tantum ingenii comitate, atque formæ nitore, fæminas omnes, quantum ille Viros armorum gloria superat, atque etiam tum præclaris animi dotibus, tum serenissimi Vultus imperio Regina est, ferventissima animi atque vocis contentione fausta omnia atque felicia, summos *b.e.* pares semper meritis successus precemur,

Illis inserviant nostræ omnes Artes, quas securas esse jussere: illis gratuletur Academia, quod expulsa omni male præsagiendi causa, novos Spiritus atque novam vitam assumpsit: sic denique omnes hunc diem celebremus, ut decet illos, quos hinc restituta vera Religio, illinc revocata civilis libertas, in solida gaudia, atque non fictas acclamationes, atque immortales futuras liberatorum laudes debent impellere.

Guli. Wyat ex Æde Christi
publicus Universitatis Orator.

Inauguratio &c.

Magdalena ridens.

CHarvelli ad ripas dum mœsta fronte sedebat
Magdala, & augebat lachrymis stillantibus undas,
Multiplices volvens imo sub pectore curas:
Quam sibi dissimilis rupisset in atria proles!
Quam non doctrina, quam non pietate verenda!
Nec sibi chara domus visa est, inamœnaque Tempe.
Nuncius en subito, niveo velatus amictu,
Et croceis alis, superis delabitur oris,
Talia & à summo vicinæ culmine turris
Voce refert; Adsum tibi, Magdala, missus ab alto:
Jupiter Oxonidum vidit tristissima fata,
Atque tuos questus, Cœlum quibus omne ciebas:
Nec feret ulterius: veniet fortissimus Heros
Littore ab Eoö, Pietate insignis & armis,
Hic Themidis vindex & religionis avitæ
Instaurator erit, Tabulas legumque reponet
Disiectas, nec erit regnandi, armata libido,
Norma, nec Oxoniæ vendet Roma impia fraudes.
Atque erit ille tuo præsens medicina dolori:
Hæc ubi dicta dedit, tenues discessit in auras.
Illa sub hæc oculos lachrymis senioque gravatos
Attollit, radiisque videt solaribus agros
Depictos, risu & laxantia cuncta labella:
Nascentes spectat flores, violasque rubentes,
Miraturque ultro quam suavia in oscula currunt.
Nec Tagus auriferis undis, nec fabula Ganges
Amplius audierint: Vicinus lentus in auro
Cernitur ire latex, & longe sole refulget.
Ut læti colles cincti viridante corona
Undique circumstant! Ut multa fronde superbit
Populus! intonso & avis non una pererrat
Crines, & propter labentis murmura rivi,
Dum stringit modulos, ad lapsum attemperat undæ.
Nullus at auditur ferali carmine bubo:
Nec corvi innocuas vexat censura columbas.
Prisca redit pietas, animarum nundina cessant,
Atque preces vanæ, quas non magis ipse sacerdos
Mente capit, blanda quam allectus fraude popellus,
Sed doctum sanctumque chorum sua pignora, cernit

Inauguratio Regis GULIELMI

Cernit ab externis purgari ritibus aras ;
Publica Rostra coli, & studii commercia reddi
Musarumque domi certamina blanda renasci.
Hæc videt, affulget vultusque serenior æthra
Rugæ abeunt, hilarique renidet in ore juvenus
I nunc, Roma, ignes, claves, & fulmina jacta !
Magdalena tuas ridet securior iras.
Atque suum, profugis Patribus, plorare reliquit.

Edvardus Warw. & Holl. Comes,

è Coll. Exon.

Innocentia Episcoporum Vindicata.

INvisam stirpem nutrit Gens Itala, fraudes
Quæ novit versare pias, artesque nocendi ;
Huic Iræ, Infidiæque, & crimina noxia cordi:
Odit & ipse Pater Romæ, dirusque Sacerdos,
Odit progeniem Tellus Tartessia sævam,
Crudeles animos, sæcundaque pectora pænis
Odit Gallorum Rex Pluto.
Ecce rubet dexter Gallorum sanguine fratrum ;
Errabant alii terras, Maria omnia circum
Errabant, Patriam fugiunt, ac arva relinquunt.
Infandos animus trepidat renovare dolores.
Post tantam rabiem, duræ post crimina mentis,
Qui genus Ignatii, ceu lamentabile funus
Non odit, Bonnerum habeat regnumq; Mariæ.
Explorare tamen novit stirps callida Reges,
Quæ mores hominum multorum vidit & urbes :
Labitur in mentes, animum cernitque latentem,
Sic clausum referat pectus, sic intima prodit.
Inde facit sævire homines acuitque furentes,
Iras sæmineasque coquit, dura ilia rumpit.
Hæc rursus lenit mentes, & temperat iras,
Quæ Irarum mulcere valet seu Tollere fluctus.
Hæc ubi stirps magnos vidit procedere menses,
Ut regnet Pietas, ut rerum fulgeat ordo,
Rumpitur Invidia spernens pacem, pietatem.
Aurea prospiciens nostri stirps tempora regni,

Æstuat

Et Reginae MARIAE.

Æstuat, æternum servans sub pectore vulnus,
Talia flammato secum dum corde volutat:

Quæ innocuos nuper potui stirps vertere Gallos,
Atque Hispanorum tota dominarier aula,
Vincor Morosa septem Pietate Virorum.
Dixit, Petreius natus confundere Sacra
Rerum turbator gentem permiscuit omnem,
Audax alta petit supremi testæ Jacobi,
Consiliis turbat Regem, turbatque Senatum,
Sed moresque Fidemque manet mens perdere sacram,
At trahere, atque moras tantis licet addere rebus:
Lex esto unanimes armare in prælia fratres,
Atque odiis versare pios, mala semina litis
Inferere, & tandem fatis opponere fata:
Ecce ergo calidi vesana Licentia Regis
Sancita est, arctata modis seu limite nullo,
Jus sanctum spernit, Legumque repagula solvit:
Quot Pietatis erant facies, tot nomina mille
Religionis erant: fecundus parturit Error
Vana Superstitio nata est, & pallida turba
Queis Timor, aut Bilis, verique effœta senectus
Fecit in orbe Deos, falsa & formidine ludit:
Rauca Anus eructans numeroso verba popello
Panduntur Fauces, palmas utrasque tetendit,
Vox horrenda sonat, Vulgi stupet inscia turba:
Horrea franguntur Planctu, Lachrymis, Ululatu.
Presbyteros, tremulos, mixti farragine templi
Musa referre nequit, latis est *Damnabere Papa*:
Non mihi si linguæ centum sint oraque centum,
Ferreæ vox, vanæ possim deliria mentis
Dementis populi percurrere nomina possim.
At postquam errantes animas, populumque vagantem
Viderat, atque viam palantes quærere vitæ,
Qua via nulla patet, qua semita nulla salutis;
Congemuit Pastor, mœsto dum pectore questus
Hos fudit; Pan curat Oves, oviumque Magistros,
Errantes nunc cernit oves Pan, cernit & Hædos,
Sed revocato domum pecora, & revocato gemellos;
Intumuit, Pan perdit Oves, Oviumque magistros.
Adstupet omnis ager, ducunt jejunia damæ,
Flevit & omne nemus, tristes flere coloni,
Imprimis Corydon Pastores plorat, ademptos;

Inauguratio Regis GULIELMI

Quod facinus Pastor, tantæ quæ crimina pœnæ?
Pastor Oves pavidas, teneros an negligat agnos,
Nec pecori quærit medicatas cautibus herbas;
An Lupus esuriens tenerum prædatur ovile?
Quod Te persequitur claulo Pan limine servans.
Nec deerat pecoris nivei, nec cura juveni,
Ter Pastor felix, eadem si cura bidentis,
Si Pan servasset studio, quo Pastor ovile.
Sed proprios arcere greges, vult perdere tauros
Pastores, Ovium teneros depellere foetus,
Immites plenis immittit Ovilibus Apros,
Pinguia & Hyrcani terrent armenta Leones;
Vera refers, horrenda tamen; Pan perdere jussit,
Esse lupum proprio Pastorem jussit Ovili.
Define lugubres, Pastor, sed define questus,
Collige Pastor Oves, mœstos & ponito vultus;
En viret omnis ager, blandæ saltare capellæ
Incipiunt, Insons Pastor, nemus omne sonabat,
Insones, magni Panis dixere Coloni,
Insones, toto referebant flumine ripæ.
Insones, resonet repetita voce Theatrum.

Franc. Castillon A. Bac.

& Coll. Nov. Soc.

*Neptunus vaticinans Principi Auriaco Britanniam
adnaviganti.*

JAm tandem reduces festivum pangite carmen,
Pangite, Pierides; festivum ducere carmen
Tempora amant festiva; sequuntur tempora Musæ:
Salva hæc Relligio, servata hæc Patria debet.
Ipse hæc servatæ debetis munera Musæ.

Quin magni si gesta ducis numerare vacaret,
(Si numeranda tamen) belli pacisque triumphos,
Concordes Belgarum animos, Gallosque repressos;
Hæc quicquid Pharius producit arundinis amnis,
Hæc Musas omnes, totumque Helicon merentur.
Nec labor injucundus: at omnem poscit avenam
Proxima materies, & præsens copia laudum.

Jusserat ut primos Princeps dare classibus Euros
Angligenis laturus opem, regnoque futuro,

Partibus

Et Reginae MARIAE.

Partibus adversis tempestas protinus audax
Læserat egressum portu, & turbabat euntem.
At postquam fixis repetitum navibus æquor,
Explicuit frontem pelagus, posuereque venti,
Circum Tritones, circum longo ordine Nymphæ
Nant, alterna cavis texuntque celeusmata conchis,
Queis reboant fluctus, curvoque à littore rupes,
Et damnant hilares ingrata silentia pisces.

Protinus immota placidum caput extulit unda
Neptunus pater, & summittens seque tridentemque
Hoc veniam casus sermone precatus iniqui est:

Parce, O parce, bonis melior majoribus orte,
Si, cum prima tuæ tentarent æquora naves,
Infani fluctus (pelagi temere officiosum
Mobile) dum gravidas turba pressere carinas
Classes visuri eximias, dominumque futurum,
Objecere moram properantibus ; &, male gratis
Plausibus ac saltu incauto, movere procellam.
At quoniam intrepidum tanta in molimina suadent
Religio, & stabilis nativo in pectore virtus ;
Ne temere egregii credas hæc omina cœpti,
Accipe quæ te fata manent, si rite recordor
Parcarum relegens placita, annalesque futuros.
Ne posthac fluctus, ea sit mea cura, timeto.
At postquam vanas, portu votisque potitus,
In solido turmas & inutilia arma locaris ;
Ne speres hostem, aut artes meditere cruentas :
Quinetiam prompti jam nunc è littore avaris
Expectant oculis populi, tardumque queruntur.
Prima, tibi pandet bibulas Exonia portas ;
Huc Proceres, Equitesque, huc omni ex parte coloni
Advenient, poscentque tuæ consortia famæ.
Regius & miles (domino fidissima turba,
Semper amans fidei & virtutis) amabit honestam
Prote perfidiam, & contraria castra sequetur.
Ipse tibi, exempli opprobrio quasi territus, ipse
Infelix regno cedit Jacobus avito.
Et miseri quoniam Jacobi mentio cœpit,
Has liceat lapsa lachrymas impendere Regi,
Heu ! signa obsequii sunt ista novissima nostri :
Nos posthac tua turba sumus, famulum tibi pontum
Accipies, tu me tuque hosce tuebere fluctus.

Inauguratio Regis GULIELMI

Ille quidem, ni jam præceps sua fata vocasset,
Religione mala & monitis seductus iniquis,
Quam late imperium nomenque tulisse, quot orbes
Demandasse tibi moriens potuisset ! & ,ô si
Mente redux & consiliis melioribus usus
Legitima vel adhuc populum ditione bearit
Nec propria profugus trepidarit turpiter aula !
At cedit ; polcetque suum te terra Tonantem ;
Tu digna ornabis viduatam fronte coronam.
Atque diu, Dii dent, ornes !
Mox etiam, quum fata tibi veracia nostram
Absolvere fidem, jussus salvam ipse Mariam.
Consortem thalami solique, per æquora mittam.
Huic aderunt lectæ, fidissima numina, Nymphæ,
Atque suam agnoscent Venerem ; deducet amore
Mollior aura tuo, populi votisque precantis.
Vos Boreæ, Zephyri, & ventorum cætera turba,
Regia dum conjux nostra hæc leget æquora, flatus
Comprimite audaces jussi, claustrisque sedete.
At portu accepto, dein vestris omnia ludis
Littora panduntur, totumque remittitur æquor.
Hæc fatus, capite & flexo veneratus euntem
Ima petit : Divi comites Nymphæque sequuntur.

*Tho. Fletcher Art. Bacc.
Nov. Coll. Soc.*

Inauguratio Solennis.

Venus.

Pallas.

Themis.

Ven. **D** I C, Themis, Quis casus ; quæ te fiducia rerum,
Antiqui memorem hospitii, veterumque Penatum,
Infidas nimium peregrinam advexit ad oras ?

Hic, ubi te fugiunt pariter, ceu triste bidentas,
Et Reus, & Judex : & Qui bene potus ab aris
Jura negat sibi nata, atque exlex fræna remordet ;
Hic os exosum, vetitosque ostendere vultus,
Amotoque audes impune incedere velo ?

The. Si solito foedata situ mea templa jacerent,
Et mihi neglectæ starent sine thuribus aræ :
Si sacras impura manus temerare bilances
Aufit ; & in ventos perituras spargere chartas,
Reliquias Patrum, & custodes juris aviti :

Tunc

Et Reginae M A R I Æ.

Tunc ultra Thulen procul, aut Gangetica longe
Littora, secretis agerem sub vallibus ævum;
Dedignata forum, pollutaque exul ab aula:
At (mea siquid habent, & habent oracula verum,)
Alter erit Minos; atque altera, quam movet, urna
Æquabit fortes; surget legum integer Ordo;
Jusque iterum figent Patres, iidemque refigent.

Pal. Diva, Fori, legumque potens: Qua vindice, Musis,
Sospes honos; & habent pulsi sua rura coloni:
Te, Dea, Te fugiunt milvi; natiq̃ue rapinis
Accipitres; metuensq̃ue Tui, secessit Athenis
Obscœnus bubo; & mea tandem regna reliquit:

Te Volucres affuetae alienis vivere quadris,
Te penna stridente cavent: fugit horrida Aello,
Adventum testata tuum; tetraeque cohortes
Semefam prædam, & vestigia fœda relinquunt.

The. Neu, Dea, neu tanto immeritam digneris honore:
Si redeam, mecumque simul Saturnia regna:
Si legum impatiens duro vincitur Erinnyes,
Post tergum nodo; & solvit formidine terras:
Auriaci, is labor; hoc decus est: ille impiger armis
Aprum vi grassantem, & vulpem fraudibus aptam,
Romuleamque lupam securo ejecit ovili:

Ille domum reduces jussit migrare Camœnas,
Aoniumque lacum dedit, & ridentia tempe:
Illius alterno celebretur gloria versu;
Illi Musa vacet, qui præstitit otia Musis.

Pall. Gratum opus; & cui non sociam se averſa recuset
Addere; & Heroem campo deducere Pallas:
Ut meminisse juvat, quas olim conscia vidi
Misœri pugnâs! oculis namque omnia præſens
Lustravi quondam: Quæ primis gloria in armis
Magnanimum ornavit juvenem: Quot stragis acervos,
Diis licet averſis, Trajecti ad mœnia fudit!

Nunc quoque nunc videor juvenis læta ora tueri,
Cum primam ante aciem, ferventibus undique flammis,
Ille, igni similis, turmas rapido impete frangit;
Et medios impune globos, cuneosque pererrat;
Ille omnes oculosque metusque avertit ad unum:

Uni omnes trepidant: omnes per tela ruentem
Increpitant; junctoque vocant clamore volantem:
Necquicquam: Non ille fui, non ille pericli

D d

Telorumque

Inauguratio Regis GULIELMI

Telorumque memor, ritu acti fulminis, instat ;
Et præit, & dubias instigat vocibus alas.

Squallet adhuc Mosa ; & tardis correpta sub undis
Scuta virum, galeasque, & Celtica corpora volvit :
Horret adhuc Lodoix ; & foedat lilia sanguis.

Ven. Arma, virumque canant aliæ ; queis pectora Titan
Duro formavit limo ; nimiusque Prometheus
Indomita accendit sævis præcordia flammis :
Me Marti insuetam, neque ferrum, aut bella minantem,
Ad molles numeros ; tenerisque legenda puellis
Carmina, noster honos, ac cœli cura, Maria
Provocat ; ac suaves modulanti inspirat amores.

Felix ante alias, ipfisque invisa Deabus
Nympha ; celebrandum ventura in secula nomen :
Quæ prima Auriaco sensus inflexit ; & acres
Blanditiis animos, & Martia corde subegit :

Haud unquam felix pariter sibi foedere in illo
Plaudit Hymen ; jactatve magis sua tela Cupido :

Ut decorat nivea ora color ! quæ gratia frontis
Purpureæ ! quantique oculis afflantur honores !
Quam placida exundat felix opulentia lingua !
Ut gaudet Suada in pulchris hædere labellis !

Vos intus, placidæ Charites, delubra tenetis,
Intus castu fides ; & miti in pectore regnat
Astræa ; & faciles, qualis facundia, Mores.

O felix Anima ! ô tam pulchram pulchrior hospes
Nacta domum ! magis an venerandum Numen, an Ædes
Sancta ? & sancta Ædes, venerandum & Tu quoque Numen.

The. Ex quo Deucalion, & conjux digna Marito,
Ambo pares ætate, pares virtutibus ambo,
Humanum reparare genus, lapsisque parati
Rebus opem ferre, & merfis succurrere terris,
Me prece sollicita, traherent quid fata, petebant :
Non fuit aut Pyrrhæ pietate propinquior ulla,
Aut illo melior, justique tenacior alter.

Ven. Quos eadem virtus, eadem quos stirpis origo,
Deinde torus junxit, nunc (si rite auguror) idem
Junget honos, surgentque pari diademate crines.

Pall. Qua Pater attonito veneratur Thamifis alveo
Excelsas turres, & avita palatia regum ;
Qua, Themis, das populo leges, qua jura resolvis :
Stat juxta, & cœlo celsum caput inserit alto

Templum

Et Reginae MARIAE.

Templum ingens, Patrum donis, & numine plenum :
Hic sacros cineres cana inter saxa reponunt
Defuncti curis Reges ; & plurima avorum
Reliquias tegit Urna, olim testura Nepotes :
Multa ibi figuntur sanctis in postibus arma,
Et cristæ capitum, & generis spolia ampla superbi ;
Spiculaque, clypeique, ereptique hostibus enses :
Hic ex quo antiqui jecit fundamina templi,
Et Gothicas posuit cinctus Saxo columnas ;
Hic regnum ordiri, & titulos libare recentes
Regibus omen erat ; primosque attollere fasces :
Huc, socios Augusta simul cum Cæsare conjux,
Illum Semideis, nymphis comitantibus illam,
Intendunt gressus : circum sese explicat ordo
Magnatumque Patrumque ; & ovantes voce cohortes :

Sic ubi Romanos redeuntia secula Ludos,
Solennesque novant ritus : Phœbum undique cingunt
Intonsi juvenes : pubes innupta Dianam.

The. Ipsas ante aras, supplex ubi vota sacerdos
Ad superos misit, struxitque altaria donis ;
Nassaiden onerat non vano fœdere Flamen :
Fœdere, Quo leges, & longo tradita ab ævo,
Libertas stetit, & canis veneranda capillis
Religio ; & magni jura intemerato Senatus :

Ven. Regno siqua fides : neque semper purpura Mendax :
Audiat hoc, Quicumque Deus propiore Britannos
Imperio regit , & felici numine firmet.

Pall. Multum chara mihi, prope pingua Cæcropis arva,
Crescit, & in ramum se plurima fundit oliva :
Hinc rorem expressum dudum, pinguesque liquores
Munus in hoc servat non deridenda Parentum
Religio, ambrosiosque comis seponit odores.

Brachia per, collumque madens, humerosque nitentes,
Perque manus habiles, it nectare dulcior, udi
Unguenti rivus, capitiue aspergit honores.

Ven. Quanquam adsint biferi fecunda rosaria Pæsti,
Et quoscunque ferax Panchaia spirat odores :
Et nardi addideris succum, & beneolentis amomi :
His palmis inspersa, atque his perfusa capillis,
Vilis erit Nardus, neque se jactabit amomum.

Pall. Est ensis late gemmis distinctus, & auro,
Saxonis indomiti spolium ; Quo sæpe Gigantas

Inauguratio Regis GULIELMI

Graffantes impune exultantesque rapinis,
Stravit Eques, solvitque truci custode puellas;
Hunc lateri Antistes circundat, & aptat habendo.

The. O! non degeneris dextram fortite Magistri
Maſte Enſis! dum Te manibus, non debile ferrum,
Geſtat ovans, & vi validum quatit impiger Heros.
Huic ſemper lætis faveat victoria pennis:
Seu Gallis inferre manu lachrymabile bellum,
Sive Afris, Turciſve paret; ſeu tendere ad Indos,
Auroramque ſequi, Hiſpanoſque repoſcere gazam.

Ven. Sunt mihi, ſunt geminæ ſimili candore columbæ:
Quæ, ſive Idalias volupe eſt inviſere terras,
Seu Paphios malim lucos, altumque Cytheron,
Subdunt colla jugo, rapiuntque per aera currum:
Aſpice, ut in ſceptro non diſpar ſurgat eburneo
Caſta avis; ut niveis diſcriminet æthera pennis!
Dum tenet hoc ſceptrum formoſæ dextra Mariæ;
Vertice dum ſummo ſeſe noſtra explicat ales:
Non, ſi Aquilam mos eſt Patribus geſtare Latinis,
Auſoniis Britones cedent, aquiliſve columbæ.

The. Eſt ingens Orbis; teres undique, & undique levis:
Quem quondam effoſſum terrai divite vena
In torni gyro incluſit; juſtaque peritus
Æquavit lima faber, & circumdedit auro:
Immenſum hoc auri pondus tenet ille finiſtra
Par oneri tanto, nimia neque mole fatiſcit.

Pall. Dum læva tenet ille globi ſpatia ampla rotundi;
Qua terræ tractus vaga circuit Amphitrite,
Illius imperio victus famulabitur orbis,
Illum terra colet, Dominum Neptunus habebit.

Ven. Qua Cypros medio felix jacet inſula ponto;
Sacra mihi, ramos in fidera porrigit arbor,
Fulva comam, fulvo pretioſis frondibus auro;
Hinc olim auricomos ſummo de culmine fruſtus
Decerpſi; rutulaque dedi de fronde coronam:
Aureus huic vertex: latera aurea, & aurea circum
Curvatura plicæ; bullarum gemmeus orda:
Inter honoratos hanc ſi finat ire capillos
Nympħa decens; nec iniqua meos detrectet honores;
Hoc olim diadema vehent in fidera vates,
Atque Ariadneæ decedet ſtella coronæ.

The. Seſe

Et Reginae MARIAE.

Sese ingens pandit valvis bipatientibus Aula:
Amplafitu domus, & validis innixa columnis;
Qua legis nodos jurisque ænigmata solvo:
Hæ sacrae fedes Epulis: Huc, agmine denso,
Induti trabeas Proceres, & murice tecti;
Linigerique Patres, & amictæ findone nymphæ,
Ordine conveniunt omnes; mensisque recumbunt:

Non, ubi regali instaurant convivia luxu
Diique Deæque omnes; ubi pocula porrigit Hebe,
Dardaniusque puer calices, & vina coronat;
Non fluit Ambrosiæ tam pleno copia cornu;
Irriguumve pari se fundit flumine Nectar.

Ven. Sat Pompæ, festisque datum est: sat carmine Musæ
Lufere alterno: Quid nunc nisi vota supersunt?
Fundite vota Deæ: non deerunt pondera votis:

Pall. Ante suam in bello Dominam frustrabitur Ægis,
Et torvos vultus prius exuet horrida Gorgon:
Quam Juvenem Auriacum bellandi vivida virtus
Deferet; aut franget vires effœta senectus.

The. Ante meas perimet mordax rubigo bilances;
Quam Britonum imperio cedit, regnante Maria,
Astræa; aut alias iterum petet advena terras.

Ven. Ante meos tradam flammis crepitantibus arcus;
Ante Cupidineis aberit sua gloria tedis:
Quam generi Auriaco sobolem Lucina negarit;
Languida quam niveæ marcescet forma Mariæ.

D^s. Christophorus Hales Baronettus.
Thomas Stephens Arm. Fil. } ex Æde Christi.
Henricus Fendall. Arm. Fil.

Nonæ Novembres.

A Lme dies, læta toties qui fronte Britannis
Arrides, fufosque tuo sub lumine Gracchos,
Irritaque infidæ memoras conamina Romæ;
Quanquam etiam Auriaco illustrem de sanguine Prolem
A rosea primus surgentem conjuge cernis,
Magnanimique Ducis celebras Natalia, vultu
Jam venias meliore, novis & honoribus auctus
Nomen perpetuis insignius inferre Fastis.

Fortunate, tua vidi cum luce serenum
Xerxea sub Classe fretum, cum flamine leni
Tanquam pro charis metuentes puppibus Euri

Inauguratio Regis GULIELMI

A tergo instarent: Terræ gratatur amicæ
Belga, ac a prora Pacis prætendit Olivam.
Aspicias ut denso compleverit agmine ripas
Undique Turba ruens? avidis ut sedulus ulnis
Currit in amplexum Populus, qui littora circum
Oceanum fonitu, numero superavit arenas?
Alterno clamore fremunt, & mutua miscent
Gaudia cum Belgis Angli; fervente colonus
Hinc plausu cælum ferit, inde Celeusmate læti
Respondent Nautæ, vocemque per alta volutant
Æquora. Jam vero Batavum manus emicat ardens
Littus in Hesperium, celebres longo ordine tendunt
Heroes, mixtique una Berlina Juventus,
Belgæque, Britonesque ruunt, fortesque Suedi;
Quos inter, magna medius comitante caterva,
Addit se focium Pompæ Nassovius Heros,
Et placido incedit vultu, quo prima rubescit,
Cum summos Aurora novo jam lumine montes
Tinxit, & optati promisit dona diei.

Ut videt, Auriacum late Vicinia clamat,
Auriacum refono colles clamore salutant:
Quod cum foeta odiis, mitemque exosa quietem,
Senferat Alecto, Furiis mens intus & Iris
Æstuat, atque atro spumant rabida ora veneno:
Arma amens spargit; speratam rumpere pacem,
Vipeream inspirare animam, atque accendere bella
Hortatrix scelerum parat; &, quo tenditis, inquit,
Angligenæ? quæ tanta viris ignavia? Gentem
Sic finitis sine Marte capi? sic Arva, Domosque,
Vestraque finitimis transcribi sceptrâ Batavis?
Hoc vellet Ludovicus, & olim illusus Iberus
Ridet ab externo victos Prædone Britannos.
Hæc passim Dea fœda urbes diffudit in omnes;
Sed frustra: certam spondent Ducis ora salutem,
Quoquo tendit iter, blande Favor ambit euntem,
Et juxta lætis Pax aurea concrepat alis.
Quæ nova jam rerum facies, quis vertitur ordo?
Jam sua servatis accedit gloria Templis,
Et sincera Fides, & nos Astræa revisit.
Florentem video Patriam, lætumque Triumphis
Erexisse Caput, Batavum comitantibus armis
Anglica se quantis attollit Gloria rebus!

Quo

Et Reginae MARIÆ.

Quo feror? Auriaci generis per magna vagari
Nomina virtutesque lubet; Tuque, optime Custos
Belgarum Britonumque, tuo qui numine firmas
Nutantes leges, ruituraque regna tueris,
Da placidus veniam Musis, interque sonoras
Mollis Avena Tubas tenui se misceat aura.
Te Marti teneris virtus assuevit ab annis,
Quoquo Fata vocant; seu lentum agat agmen Iberus,
Seu ruat effræni violentior impete Gallus.
O decus, o belli non frustra erepte periclis!
Te pia cura Poli Fidei succurrere lapsæ
Qui posses quondam, & res instaurare Britannas,
Securum protexit, & hanc fervavit in horam.
Salve, dulcis Amor superum, tibi, maxime, cedunt,
Iræque, infidiæque, & quicquid funebre Python
Romanus, tacito secum sub corde volutans,
Concepit, frustra que animis elata superbis,
Te veniente suos premit impia turba Furores:
Qualis cum, tacitum circa pecus errat, ocellos
Huc illuc volvitque & cædi destinat agnum,
Vicina si forte lupus sub valle sedentem
Pastorem cernit, resilit formidine, caudam
Subjiciens pavitantem utero, prædamq; relinquit.
Quos tantis dignos meritis ordimur honores,
Ne facer immemori labatur pectore vultus?
Tu mihi jam Zeuxes, aut si te doctior Alter
Exprimere Auriacos per Sheldoniana triumphos
Atria, jam totas impensius exere vires.
Ecce Artes, pictaque sacræ sub imagine Musæ
Descendunt, ceduntque tuis Laquearia gestis;
Brachiaque extensumque bonus tibi contrahit arcum
Delius, & tecti iusta plus parte relinquit.
Hinc spirante rosa, vivisque coloribus Heros
Splendeat, hic verno formosus flore November
Præcipuam pulchri partem sibi vendicet Anni.
Nulla dies unquam monumenta perennia lædet,
Virtutem dum fama manet, dum tempora cingens
Heroum, viridi Laurus frondescit Honore;
Dum Domus Aonidum Sheltoni immobile faxum
Accolet, Oxoniumque Pater Thymbræus amabit.

Jac. Lowther

Baronetti fil. è Col. Reg.

Inauguratio Regis GULIELMI

Libertas Restituta.

QUo (Musa) incertos gressus perterrita tendis?
Aut quid per liquidum tremulis fugis æthera pennis?
Nec lupo aut urfi diris ululatibus agros
Ultra implent, viridi nullus latet anguis in herba.
En ut festivas ducunt impune choreas,
Agni! & securis ludunt pastoribus hœdi!
Papa rapax, cædique cohors afflueta, salutem
Nunc pedibus quærit, furiis & territa mentis
Consciæ, in Italicas latebras atque abdita claustra
Currit, & infesto diras inde evomit ore.
Quin tu præteritos Clio meditare dolores,
Atque animo occurrat tristissima lucis Imago,
Cum bis sex homines, velati murice tinctis
Vestibus, auderent antiqua evertere jura,
Et patrias pretio conducti vendere leges.
Deferuit raro præeuntes pœna scelestos,
Jamque (nec immerito) metuunt infame capistrum,
Quod probitas exosa malis metuebat ab illis.
Ingemuit justis pia Magdalena querelis,
Cum sacra intravit ventrosus limina Præsul,
Ebriaque effundens clamorosa jurgia voce,
Hæc mea sunt, dixit; veteres migrate coloni!
Ah! memini, septem conclusæ in carcere Mitræ
Impavide fidei dederant exempla vetustæ;
Cœlo maturos vis importuna Monarchæ
Frustra tentavit solida divertere mente.
Religio tremulis peregre discesserat alis,
Exule conquirens sedes cum lege quietas.
Sacrilego fuerant devota altaria Papæ.
Qua modo cultores Christo sincera dedere
Vota, superstitione venerata est fragmina ligni.
Religio (quamquam subnixa est Robore legum)
Injusto fato missa est incerta per orbem,
(Legatus veluti Noë Gemebunda columba)
Nescia ubi potuit lassatas figere plantas,
Nondum Papifini subfederat unda tumentis.
Haud mora porrectis (ut erat dignissimus) ulnis
Ille reformatam blande perduxit in arcam.
Anne ergo ingrata patiar de mente relabi
Principem, & hesternos renuam memorare triumphos,
Magna-

Et Reginae MARIÆ.

Magnanimum populum sine cæde & sanguine victum,
Submissamque illi meritorum jure coronam.
Hoc sperare licet, quoties coalescit in uno
Majestas & amor. ---
Romulidum pietas, rapidi torrentis ad instar,
Omnia præcipiti devolverat obvia cursu;
Undique dispergens sua relligiosa venena,
Indubiam regnis tribus est minitata ruinam.
Sollicita princeps hæc omnia devorat aure,
Audiit oppressos cives, immotus & ultra
Ingenui populi nequit infortunia ferre.
Hæc altum versans, lacrymis sic fatur obortis.
Sed focer ille mihi est. Et humi tunc dejicit ensẽ,
Percutiens gemino resonantia pectora planctu
Protinus ingenti miscetur murmure cœlum,
Eripiuntque diem nubes, &, fulmine missõ,
Cœlitus audita est vox, Cladem Averte tuorum.
Percipiens animo divina oracula magno,
Extemplo dignas tanto duce concipit iras,
Et parat instructas animoso milite classes.
Illius adventu tremefacta Hybernica retro
Agmina discedunt, fugientia possidet altus
Castra pavor, miles scelerum sibi conscius, antra
Quærit, victori campos urbesque relinquens.
Ex illo securus ager, securaque ab illo est
Urbs, nec cæca timet sub opacam vulnera noctem,
Nec conductitiæ perjuria barbara linguæ.
Ludite nunc, si quando mihi, nunc ludite, Musæ!
Hic est ille Deus, qui nobis otia fecit,
Qui jus & legem fugientem ex urbe reduxit,
Fecit, ut antiqua lætentur sede Camœnæ,
Oblita & veteris jam sit Redycina doloris.
Te nihili facimus clades (Lodoice) minantem
Angligenis, quales olim tua Gallia fenfit,
Tempus erit, vestras cum transferet arma per oras,
Agnoscentque alium languentia lilia regem.
Nequicquam socios enses sperabis Iernes,
Heu propriæ imbellis non sufficit illa saluti.

Edwardus Wood Arm. fil. è Col. Wadh.

Inauguratio Regis GULIELMI

Exercitus pie Perfidus.

QUam varia humanos agitat fallacia Casus !
Quam Rerum mutatur honos ! jam fida fefellit

Relligio: Pietas dubias exercuit Artes;
Fas, scelus: induerat qui iuste, iustius arma
Exuit, & facto Pius, & sceleratus eodem est:
Quis tantas rerum ambages, tamque abdita fati
Monstra canat? faveas conanti maxima vati
Phœbe, & solve tuo haud indignos numine nodos,

Jam pius Auriacus, gentis spes una Britannæ,
Explicuit Turmas, late Fuga, Terror, & Amens
Instabilisque Pavor mystas subiere Latinos,
Regiaque (infandum fas sit renovare dolorem)
Pectora, sacrorum & violati conscia juris.
Non sic Threiciis atrox Gradivus in Armis
Bistonias curru & vasto fugat ære Catervas.

At nondum vallo trepidatum est, sola Timori
Invia restabant, & nescia cedere Castra;
Excubias male sana fides, atque improba virtus
Egit, & exclusit tumidæ miracula famæ:
Interea Rex ipse aderat, dictisque fovebat
Promissi largus, pugnæ simulachra moventes
Instruxit, multoque animos firmaverat auro.

Senferat has Artes olim, illusæque miserta
Virtutis, clausi explorat munimina valli.
Relligio, qua ferret iter, qua millia fandi
Tempora præciperet, duro frustrata labore;
Namque aditu prohibebat ovans, multumque torola
Calva Superstitio ferrumque ac tela minata est.
Inceptum tamen urget opus, pennisque Columbæ
Assumptis niveæ, sacri de culmine Templi
Effudit mœstas divina voce querelas.

Quo tandem insontes animas & fraude vacantes
Urgebit species Pietatis? at exuat Arma
Qui volet esse Pius. Fidus jam Castra relinquat
Miles, & ingrati fugiat mandata Jacobi.
Virtus crimen habet, qui spargit missile ferrum
Me, Patriam, legesque petit. Tibi vincula nec̄tes
Victor & infausta Dominum Virtute parabis.
Aspicias ut leges, Patrum ut consulta tuetur,
Utque valet jurata fides: O Gloria! vinctes

Clarior

Et Reginae MARIÆ.

Clarius ut possis servire, ut laurea iustis,
Quas collo ipse paras, sit tandem intexta Catenis:
Sanguinis hæc merces: si spretæ injuria legis,
Nec te vincla movent, at Templâ everfa videbis,
Pollutas Aras, veteris mendacia Famæ
Delubris posita, & magnum sub furfure numen;
Atrox, Immite, Humanum fitit usque cruorem,
Flumine nec tanto rubuit Bufiridis Ædes,
Nec Diomedis equi. Vincit feritate, novusque
Absolvit veteres Latialis Jupiter Aras:
Nec cures Promissa; latet molli Anguis in herba.
Deceptus credes? sic Gallia nota? nefandi
Sic tibi Loiolidæ? avulsos doluisse Britannos
Sic Papa dedidicit? nullos jam consecrat enſes?
Oblita est scelerum, nec miscet Roma venenum?
Finierat, dubiumque arrecta per agmina murmur
Insequitur, quale est, cum plena Alvearia fervent,
Et veteres Ceras, & inhospita tecta relinquunt:
Felix, qui tantos concepit mente furores
Primus, & admonitus memori hausit pectore sacros:
Hoc tibi grande Decus, magnum & memorabile nomen
Cornuri, Pater, & mirandus Patruus, ingens
Virtutum exemplar, meruit: rapis Agmina Ductor
Per plausus populi, transfers victricia signa.
Spes sequitur, nudoque minax Audacia ferro
Juncta tibi virtusque simul fugit impia Castra;
Et tradit metui, & vano sua Regna pavori.
Sic cum Palladium Perjuræ mœnia Trojæ
Deferuit, Templis Divorum Turba minorum
Exiit, & magnum comitata est agmine numen.
Nunc vetus Iliacos attollat fama labores
Adſcribatque Diis, jactet nunc Roma Triumphos,
Et numeret multas victrix Germania lauros.
En Fuga nobilior! per quam tria Regna saluti
Justitiæ leges, Pietati juris honores
Ejectumque suis Numen jam redditur Aris.
Tunc & Solis equos atque exultasse choreis
Astra ferunt variis; quæ quondam languida fluxit,
Emicat, inque Piis visa & Crux crescere signis:
At Roma ingemuit, flevit glacialis Ierene,
Galliaque, exemplique potens exhorruit Omen.

Inauguratio Regis GULIELMI

Leges Anglicanae.

JUra cano, & Leges, quæ fida lance per oras
Angliacas æquum decernunt; longius olim
Latura imperium, cum Pubes nostra resumet
Ardorem antiquum, Terrasque emissâ remotas
Servitio premet, ac victo dominabitur Orbi.

Phœbe, fave: Tuque o non ultima gloria Phœbi,
Naso pater; Naso in prima memorate juvena
Legibus attendisse animum, studioque Forensi,
Ingens Pupillis vindex viduisque futurus,
Donec visum aliter Musis, ac versa retro Mens.
Me quoque tangit amor sanctos lustrare recessus
Pieridum, cantuque avium vocale Cacumen,
Et lapsu querulo simulantem carmina Fontem;
Siqua viam Musa ostendet; Vati que recenti
Addet opem, neque nos imbelles pandimus alas.

Est locus, obliquis ubi Thamisis alluit undis
Augustæ partem Occiduam; Ferit æmula cœlum
Aula antiqua, ingens, & fluctus occupat umbra.
Illi sæpe caput civis temerarius ornat
Parte sui damnata, & toto vertice supra est.
Hanc Astræa Domum à primo fundamine fertur
In molem tantam duxisse; Ipsa, omine magno,
Informabat opus, cultum mentita virilem
Artificis grandævi, & Turbæ ad pensa vocatæ
Instabat, duosque regebet voce labores.
Hic Judex non unus ab. alta sede revelat
Justitiam populo, magnique Edicta senatus
Exponit laudans; seu Testem ficta locutum
Aggreditur, fraudemque viri referare laborat,
Anquirens caute, & perplexis vocibus instans:
Seu potius binas librato examine causas
Pendit, & ambiguam facientia jurgia palmam:
Quem tegat errorem fucus falsique colores
Verborum, docet, & parti succurrit utrique.

Ast illi inter se magna vi prælia miscent,
Et cœlum implorant, & famam Testibus addunt,
Nec parcunt lateri, aut cessant urgere, quod usquam est;
Donec Bissenî selecto ex ordine Patres
Apparent: Hi dictorum momenta reponunt
Atque animo memori rerum vestigia condunt;

Siqua

Et Reginae MARIAE.

Siqua forte queant abstrusum educere verum:
Tum dirimunt litem, & quæ fit sententia, fantur.
Extemplo motus, animorum omnisque tumultus
Subfidit, remeantque ad rura in pace Clientes.
Non aliter quam cum diverfi forte Liquores
Concurrunt, quos aut Hermes aut Lullius ingens
Miscuit in Phiala explorans, Illi intus iniquum
Connubium damnant, fremitumque iramque minacem
Concipiunt indignantes, dum Chimicus autor
Advertens odia, humorem jaculatur in ipsos
Pacificum, mollitque animos & temperat æstum.
Ni faciat, fragilem ingenti clamore cavernam
Dirumpant, secumque ferant, volvantque per auras.

O Patria! o cœlum dulce! o secura bonorum
Anglia, quæ Tu multa finu atque immensa recondis,
Dives Agro, dives generosi laude Metalli,
Cornipedumque acri ingenio, magnaue virum vi!
Non aliquid tamen ex istis tam pignore pulcro
Commendat gentem, aut Orbi præferre videtur,
Quam sacrum Imperii arcanum, quam iusta regendi
Temperies, mistæque exacto pondere leges.
Haud Codex fama insignis, quem Cosmus Etrusca
Eruit è terra celatum, & nunc quoque servat
Mirandum hospitibus monumentum: haud alta Platonis
Pagina, vel magnus quas Tullius edidit olim
Ereptæ nobis chartæ, contendere possint
Legibus Angliacis, aut litem opponere contra.
Imprimis, ex quo vacuas Willelmus habenas
Assumfit Princeps: Qua Te, Willelme, Camœna
Ferre queam cœlo, vocemque extendere factis?
Ut neque Lugdunum Batavum, neque Granta Britanna
Æqualem valeat calamo deducere versum;
Quamvis huic alter Couleius, Grotius illi,
Grantæ Couleius, Lugduno Grotius adfit.

Franciscus Read,

ex Aula S. Edmundi.

Inauguratio Regis GULIELMI

Gulielmus Tertius.

Nympha modis pollens Numerorum, o Diva trophæis
Heroum comes affueta, & victricibus armis!
O Virgo Thymbræa! tuo si munere frondet
Laurea, Cæsareosque æternat palma triumphos:
Eia age fertorum spoliis redimita, labores
Aggredere Auriacos; age qualis prima futuram
Spes famam promisit: adulto sænore messis
Quam crevit fecunda: ut sceptrâ Britannica tradunt
Patresque, Procereque, & non ignobile vulgus.

Nassovæ soboli patrios avulsit honores
Ingratus Belga, & nascentem in vertice laurum.
Senferat hoc Juvenis, tacitusque in corde volutat
Non sibi, sed Batavis metuens: subit ægra laborum
Belgia, & antiquæ vitanda opprobria fortis;
Alvæ dira libido, jugumque immite Philippi.
Tum vero iminortalis honos, monumentaque famæ
Auriacæ mentem accendunt; Fredericus in armis
Sistit se coram, exuviis & pulvere campi
Lætus, sanguineus: qualis cum sterneret ultor
Spinôlam, tardosque ageret violentus Iberos.
Inde pares stimuli, nec degener ira nepoti
Ardescit corda inspirans; simulachraque fingit
Martia, venturas miscens sub imagine pugnas.
Jam furit impatiens, atque illi conscius æstus
Conceptique ignes gliscunt sub pectore, magni
Argumenta animi: primis nam Heroa sub annis
Jupiter excudens, pleno latice imbuit hauustum
Æthereum, atque potenti indulgit munera flamma.

Pellaci contra fremit astu, & sibila jactat
Devittana domus, dubiique incendia motus.
Hinc fractas labi vires, & Belgica fata
Retro inclinare, inverfamque evolvier urnam.
Arva premit Lodoicus, inexorabile ferrum
Cum senibus matres rapit, & circum oscula fætus.
Quis tamen, o Gradive Pater, ruet obvius hosti
Grassanti? o veteres, ubi jam fiducia, Belgæ,
Nassovæ semper genti debenda, ruentum
Præfidiis regnorum, & tutelaribus armis?
Illo pene die cecidisti Hollandia; vindex
Sed prohibet Gulielmus, & armis fervidus instat,

Indig-

Et Regine MARIÆ.

Indignantque arcet Gallos: fortuna secundum
Pandit iter famæ, & sceptri præludia fancit.
Quis tibi Martis amor Batavum fortissime? quales
Primitiæ armorum, juvenique incanduit ardor?
Testor Ameronæ filvas, lentoque fluentem
Gallorum tabo Utrecam, gravidasque paludes.
Exundasse iterum graviori flumine visa est
Belgia, Neptunusque cruento horrescere campo.

Quid rursus Nassovus aperto Marte laceffit
Gallorum turmas? nusquam illi cominus hostis
Adversari audet. Durassius impiger alveum
Nunc Mosæ medium, pavidus nunc tranat Aderam:
Mox redit inter rura, & cæco calle sequentem,
Hærentemque fugit. Stricto sic ense viator
Infestum vicis, atque implacabile Monstrum
Latronem urget: at ille ruit per devia saxa,
Perque lacus, dumosque, & eodem subdolus orbe
Acta refert vestigia; donec noctis amica
Aut favet umbra, aut fidæ obscura silentia silvæ.

Sed juxta Alphenam dum sævis Galle, nivales
Et fossas super, atque adstrictas frigore moles;
Nequicquam solitos moliris lubricus astus
Artificemque fugam. Alata distantia glande
Terga premit Gulielmus, agitque volatile plumbum.
Tum vero glacies vasta sub mole ruentum
Et gremium labefacta, & multo evicta cruore
Laxatur, patulaque gemit divulsa ruina.
Gallos singultantes, dicere multa volentes
Unda trahit refluens circum; & quibus ira pepercit
Martia, corripit ulta, avidoque involvit hiatu:
Tum mane aspiceres (frigentibus undique stagnis)
Corruptamque nivem, & foedum misto aggere frigus;
Arma aliena humeris concreta, atque ense minacem
Ignoto dextram: videas sparsum inde cerebrum
Et putrem faniem stricto canescere fluctu.
Arcta aliis rursus compage, & robore firmo
Ossa gelu annectit: medio huic sub gutture collum
Interclusit hyems, & fluctus pendula subter
Membra lavat, vinctasque caput supereminet undas,
Turpe & torvum inhians, manco ceu marmore vultus
Squallent Cæsarei; fulcis frons horrida, ruptæ
Fauces, arrectæque rigenti in vertice setæ.

Inauguratio Regis GULIELMI

Quin tu Nassovæ proles verissima gentis,
Henricum soboles, & Adolphi sanguinis hæres,
Abstineas bellis victor: fatis imbre cruento
Florescit Laurus, fatis ô tua tempora circum
Sudorque, & fumus commisto pulvere, fœdant
Impubesque genas, dubiam & lanuginis umbram.
Cinge comas hedera, tibi nunc Hollandus avitos
Submittit fasces, immortalesque secures.
Nil utra Lodoicus agit, nisi furta, rapinasque
Et pretio spolia empta, inhonesti opprobria belli.
Sed luit ingentes pœnas, & damna rependit
Condeius: densas illi intra castra phalanges
Huc aggressus, & huc Gulielme impellis, & ipsum
Arduus evertis repetito turbine, septum
Silvarum latebris, magna & post valla latentem
Nequicquam: imbellis Gallo deferbuit æstus
Et cessit brevis ira. Velut cum pastor opaco
Aut saltu videt, aut exeso in pumice vulpem;
Cuspide proruit indignantem, & dira rudentem
Instigans: multo prorepat faucius ictu
Et plaga stimulante hostis fugit; atra cruoris
Signa fluunt, memorique rubescit semita tractu.
Haud secus occulto serpit Condeius ab antro
Et pariter confusæ acies. Sabia undique tabo
Arua tument, nemus & congesta cadavera sternunt
Vicinum: messe insolita vineta laborant
Atque immaturum vestit nova purpura Bacchum.
Ergo jam pacem Lodoice, & jura coactus
Arcta petis, sanctaque adstrictum compede fœdus.
Sed quid vincla subis, si te caligine circum
Indutum eripiet, tenui subtilis amictu
Aut dolus; aut robur ruptis immane catenis?
Ecqua fides Gallo, dum fraudem Ignatia pubes
Vipeream inspirat, magicumque impune venenum?
O Batavis simul invisa, atque infesta Britannis
Progenies! fecunda malorum! præstet apertum
Seu scelus ante aras manifesto & numine coram
Moliri, aut sceleri fucatam intexere nubem.
Ut patria, ut vestris exarserat Anglia flammis!
Extremumque minata diem, quo conscia motu,
Ingemuit, quales sensit treinefacta labores!
Quam vestris actus furiis Jacobus, avitas

Amifit

Et Reginae MARIÆ.

Amisit sedes, atque intractabile Sceptrum !
Sic visum est ; quanquam ô, nisi mens averſa fuiſſet
Conſiliis Divum, non jam diademate nudam
Canitiem deploraffet, tristemque ſenectam :
Nec toties vagus, inque exhausta pericula miſſus
Fatorum imperiis, iterum peregrina petiſſet
Arua lubens exul. Quin parce ingrata querelis,
Parce Erato : vetuit ſua Roma, atque impete cæco
Detorſit titubantem ; ignota per avia juſſit
In præceps ruere, atque obliquo tramite labi.

Quas olim fortita vices, quam mœſta tuorum
Albion Annalum ſeries, & fertilis ordo !
Te rapiunt curæ rurſum, & ludibria caſus
Ingrati ; quin tu cœlis abſiſte timendo
Indubitare : eadem vigilant tibi rebus in aſperis
Cœlorumque fides, ſuperumque æterna poteſtas.
Quam bene protexit Batavis ſua jura, & Iberum
Servitium detrectantes defendit Eliſa
Auguriis magnis, & non incauta futuri.
Siqua valet juncta affinis vicinia regni,
Si Batavos fortuna, & eadem temperat Anglos
Lance, urgetque pari focias diſcrimine terras :
Diva attolle caput ; jam te non longa manebunt
Tædia, nec tantos patieris inulta dolores.
En tibi non vanum tutamen, milite cinctus
Auriacus ! feruet miſtum clamoribus æquor ;
Adventum teſtata Dei, cava littora circum
Clamores iterant, & læti murmura vulgi.
Fama ininax late increbrefcit ; & ingruit horror
Præviuſ armorum : turpes formidine cedunt
Iræ atque infidiæ ; longo fugit intervallo
Ignati pecus, & ſtupidi, foedum agmen, Hyberni.
Salve invicte Heros, ô tempeſtate cruenta
Spes nequaquam averſa ! Onon indignus avorum !
Nuſquam impar, nec tarda ſalus ! ſeu Belgia ſupplex
Præſentem, ſeu te cognata Britannia poſcat.
Tu vero Angliadum lux, & certiffima Divum
Progenies Gulielme, potens ſuccurrere ſeclo,
Obnitique audax ! quas par defendere terras
Solus es, imperiis moderare, æternaque jura
Hinc, inde exerce : Tibi Diva Britannia ſpondet
Se dotem ; auguſtas tradit de vertice turres,

H h

Et

Inauguratio Regis GULIELMI

Et frameæ decus, & ſceptri inviolabile pignus.
Talis ubi ad duras religatæ Brachia cautes
Andromedæ, manicas indignaque vincula Perſeus
Exuerat: tutelæ nubit, & ipſa pericli
Fit virgo Munus; capit immortalia dona
Lætatus Viſtor, pretioque amplexus inhæret.

Quiſquis ades Zeuxis, ſuccum molire potentem,
Et pompas Gulielmi, & feſtas ordine ſcenas
Incipe, ſollennemque argutus pande triumphum.
Arte vagus prima ludat color Amphitriten,
Inſtabilesque undas: tum ſupra fluctuet ingens
Dorſa premens Batavum claffis. Sub pondere Nereus
Spumat, & attonitum natat inter cœrula vulgus,
Nereides, Tritones, & Inous Melicertes.
Crescentes Auſtri vires, pelagique tumultum
Palantesque rates late, mortemque propinquam
Siftit Nube cava invecſtus Pater: æquora circum
Strata quies; pronæque volant ad littora Naves.

Haud procul hinc radio flagrante, & luce coruſca
Inſignis, lætos inter, Naſſove, Britannos
Imperiis Aſſurgis: eodem effulgeat arcu
Vinſta Maria caput, fimilesque in vertice flammæ
Ardeſcant: ambo capiant gratiſſima Divum
Dona ſimul, populique preces; par flumine Nardus
Irroret crines errans; æqualia utriſque
Sceptra fluant auro, fluat auro purpura Veſtis.
Sis Memor ô, calamisque cave, dum viva tabellis
Ora Mariæ audes, divinam & fronte Juventam:
Ut graditur Diva! ut gradienti gloria furgit!
Ne ſpirans nitor abſit, & impar langueat umbra.
Quis jubar intemeratum oculorum, & lucida pinget
Tela, ignesque genarum, & non imitabile fulgur?
En Niveum decus! En pharetras arcuſque potentes,
Alma Venus, Paphiique armamentaria regni!
Sic ubi Threiciis Virgo Latonia telis
Armata, Idalios ſaltus, aut Mænala luſtrat
Venatrix: late demiffi gratia crinis
Luxuriat, nec dum ſociæ colla ardua tangunt.

Jam vaſta Heroas doctus variare figura,
Naſſovam gentem, & primæ incunabila famæ
Ordire: hinc fervens denſa inter tela Philippus
Cumque ſuo Henrico frater Lodoicus inundent,

Et Reginae MARIAE

O quam Borbonio dispar! tabula inde capaci
Incedant Gulielmi, Othones, & Engilberti,
Divi, Semideique.

Exere quin artem, & labor indefessus Adolphum
Hinc atque hinc describat, Adolphum jura ~~feroci~~ *volanti*
Germano dantem: Meritorum gloria fasces
Romanos illi indulgit; metuendaque Thraci
Virtus, Cæsareis adscripsit nomina fastis:
Illum admiranti similem, similemque frementi
Exprime: lætorum turba comitante nepotum
Usque tuens oculis Gulielmum, hasta indice monstret
Protenfa: cognata fremunt simul agmina plaufu,
Et blandis supra plaudit victoria Pennis.

Parte alia emergat Virgo rediviva, pudorem
Flamma genas suffusa, & castos afflet honores,
Pulchra, modesta: Illi nitidas circum aurea stringit
Vitta comas, nectuntque verendæ Insignia Mitræ.
Illa humeris innixa manum, cervice recumbit
Auriaca acclinis, cælestiaque oscula miscet.
Immani subter refupinam extende ruina
Ignati sobolem, vano molimine sursum
Murmura dira, iraque vomentem, atque atra venena.
Nempe premit vindicta, & pronam ferreus urget
A tergo nodus, rigidæque ex ære catenæ:
Tum bufo obscænus, serpentum & squamea proles
Ilia per fibrasque vagatur, & ubera lambens
Depasta; at Furia luctanti & colla tument
Insultant, Stygioque informis Cerberus ore.

Si videas, Zeuxis, quas jam matura revoluent
Fata vices Gallis, Lodoicum pingere ruentem,
Sceptra caduca, labans diadema à vertice, Laurusque
Arentes: glauco exultas velatus amictu
Rhene Pater, laxis attollens corpora vinclis.

Quanquam etenim Angliadis ignavus pectora torpor
Infecit, nimiaque ingloria tædia pacis.
Tu tamen o Britonum spes! o Gulielme labantis
Imperii, Gator! cœpto ne parce labori,
Gallica castra inter sopitum excude vigorem
Angliacæ pubi, atque sepultas elice flammæ.
Jam video, hastati revirescit fama Britanni,
En robur vetus, Henrici & vestigia regni!
Henricus Patriæ vindex, Parisinaque terror

Inauguratio Regis GULIELMI 6^c.

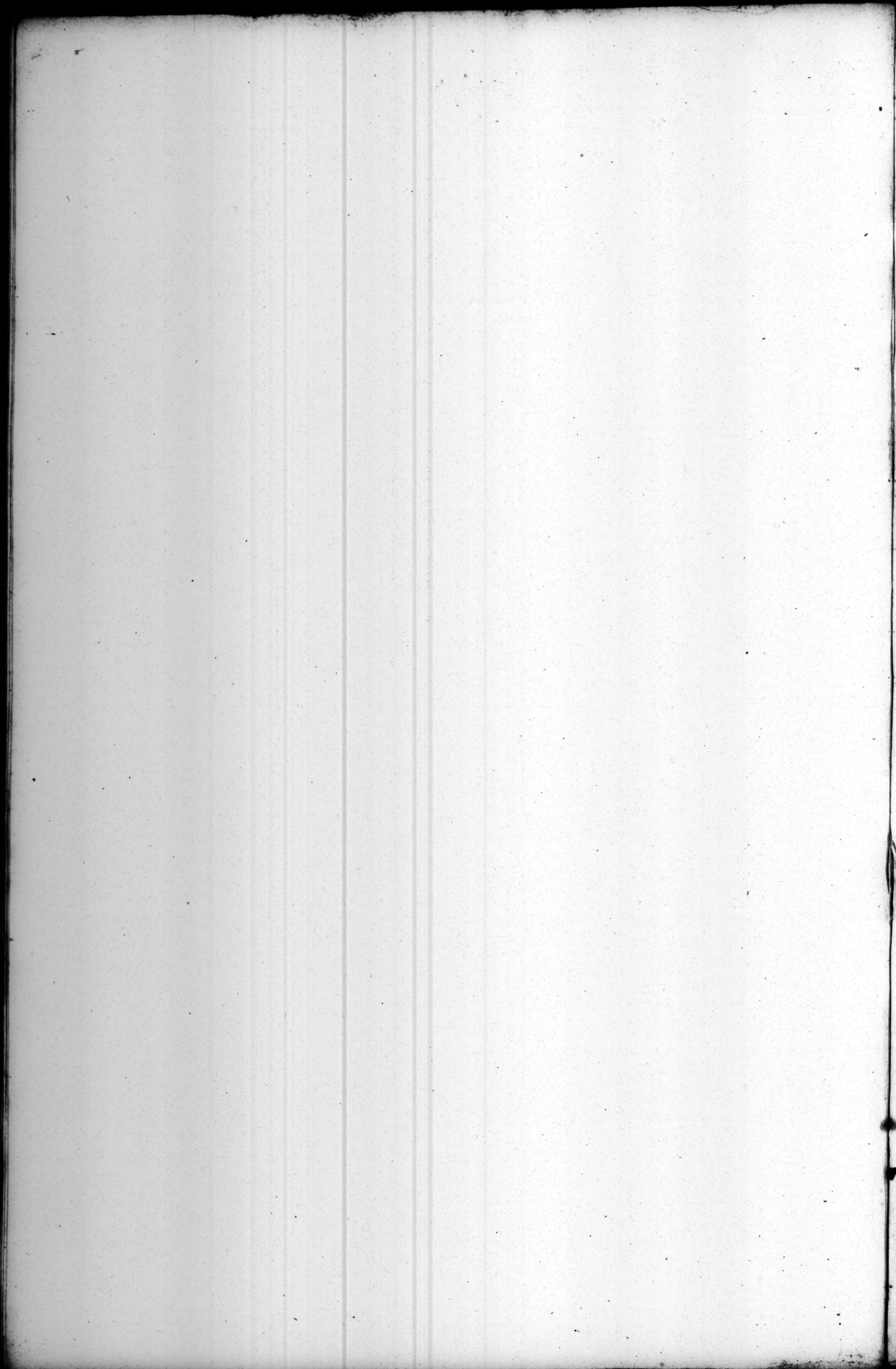
Mœnia circum, & adhuc Lodoico inamabile nomen.
Saturno sic Rege putris ferrugine tellus,
Atque inculta fitu cœpit squallescere; dumisque
Et scabie rugosa. Ut vero Jupiter arcem
Ascendit, venere artes, sua cura colonum
Exercet frugum inventrix, mox lucidus armis
Florescit miles: metuunt mortalia corda
Ultrorem Jovis ignem, & inevitabile fulmen.

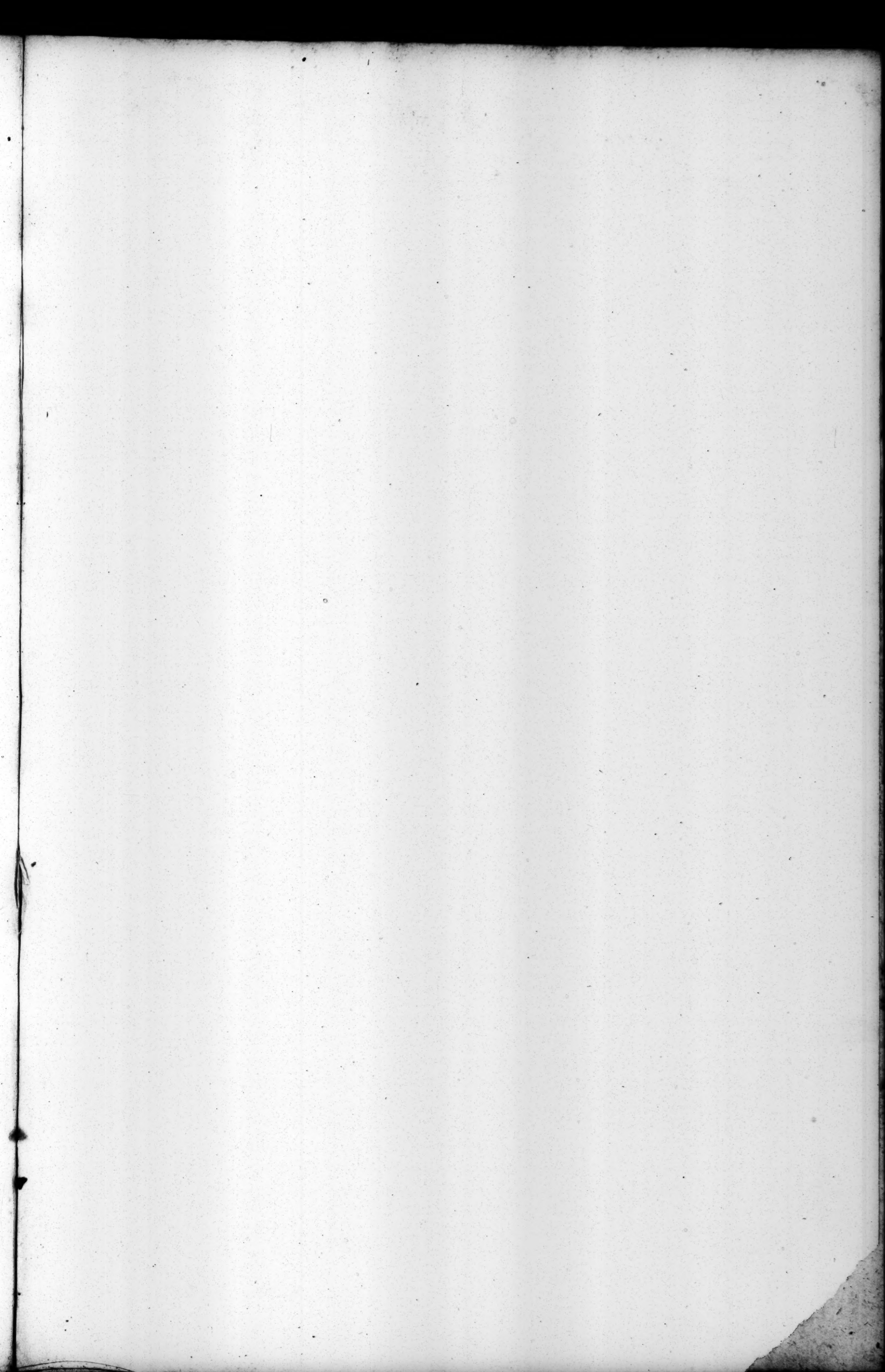
Jo. Whitfeld, A.M.

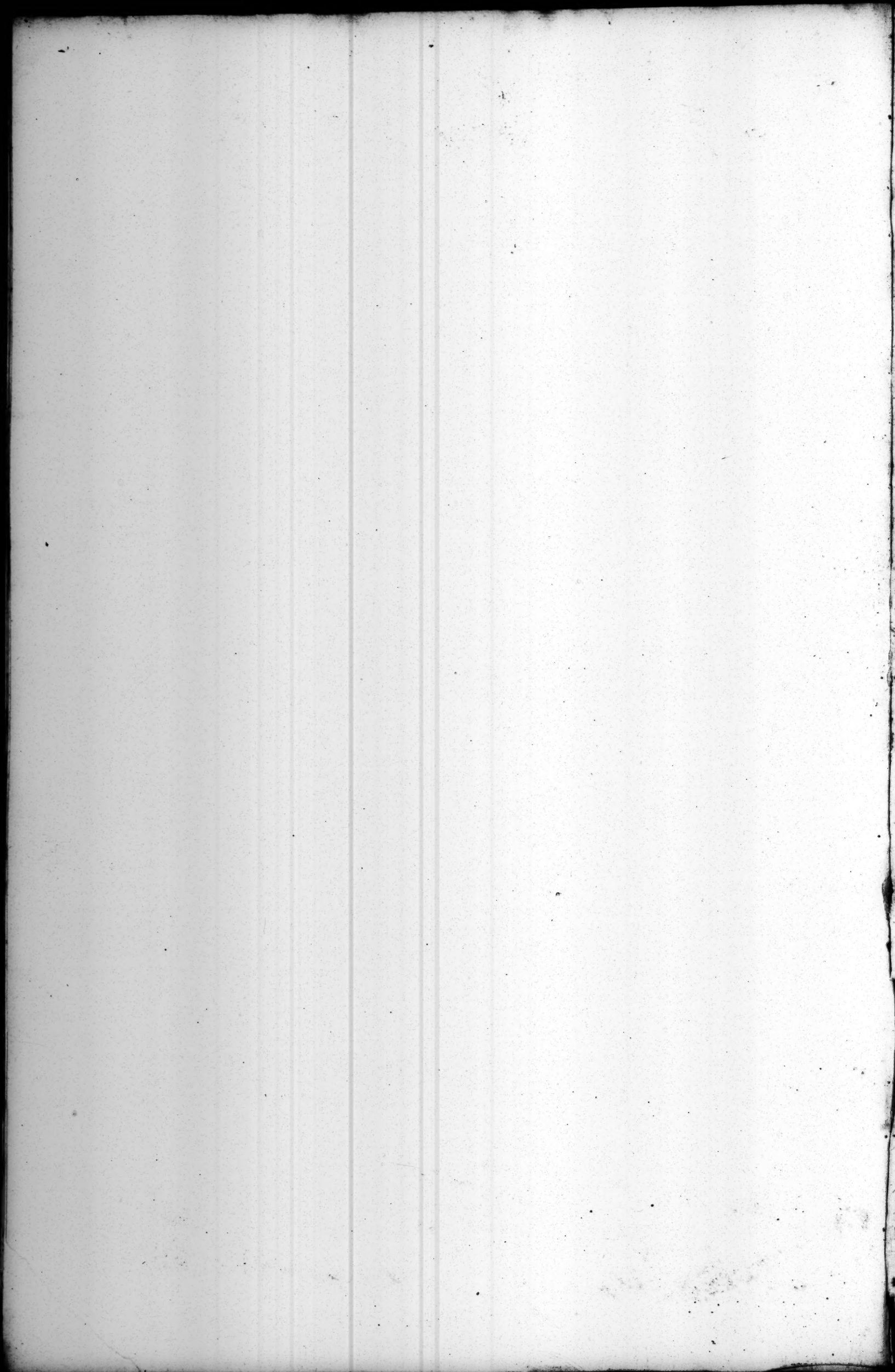
Coll. Mert. Soc.

F I N I S.

F 144746